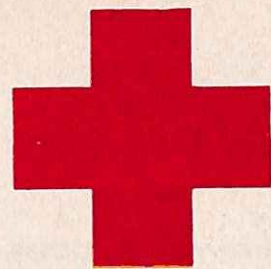

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1980

60 παιδι

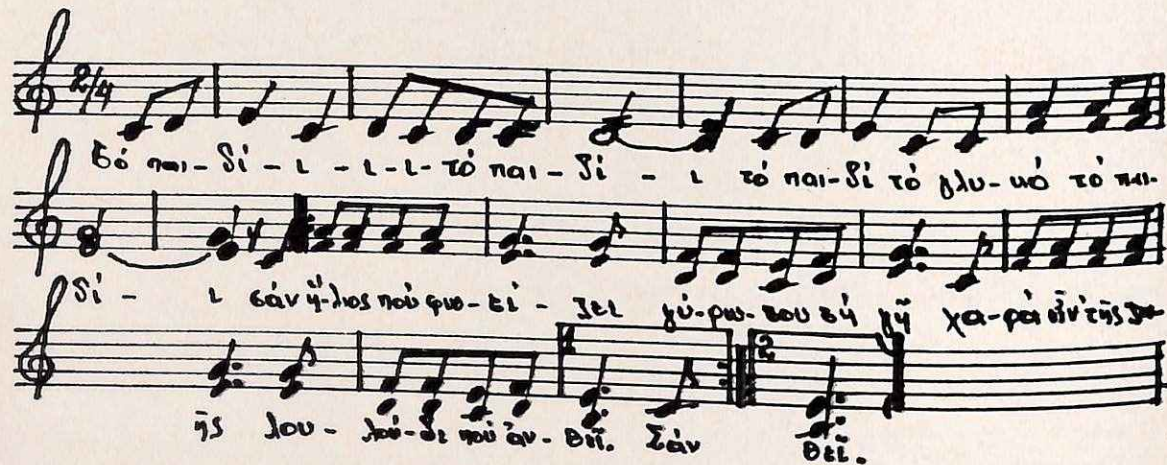
Στίχοι 5 μοναδική:

Θεοχ. Κυριακίδη, διδ-του

ΒΟΥ 11^ο Δημ. Λχ. Καλλιθέας.

"Αφιερώνεται, στο"

« ἔσος τοῦ γαιθιου », .

60 ना. ६०

1. Το παιδί, το παιδί,
το παιδί, το γλυκό το παιδί,
είν' ήλιος που φωτίζει γύρω του εγήγη, και αρέσει του φροντίδα μεγάλη, η-
καρπία είν' εώς ζωής, λουλούδι που 'ν- το δρόμο του για να 'βρει, γυμνά για
σει. ρισέει, ν' ανιβαί.

3. Το παιδί, το παιδί,

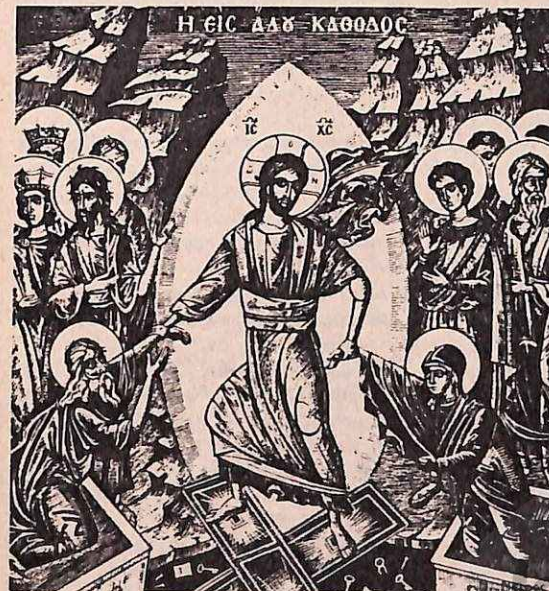
ἔοῦ ἑταίρου εἶν' ἡ θεία πνοή,

676 3pomo, 680 6xoloio 6ivei 6y jwq.

τοῦ Θεοῦ ἡ ἐλπίδα εἶναι ἡ χρυσή.

ἀνάσταση

Τῆς ΠΗΝ. ΔΕΛΤΑ

Ἔργο Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Όταν είδε ο Ιούδας πώς όλα τελείωσαν, πώς καταδικάστηκε ο Κύριός του και παραδόθηκε στους Ρωμαίους να θανατωθεί, τότε ένωσε όλη τή φρίκη τής προδοσίας του.

Εἶτε παραβρέθηκε στίς δίκες τοῦ Ἰησοῦ καί στόν ἐξευτελισμό πού τοῦ ἔκαμαν οἱ δούλοι καί κλητήρες τοῦ Καϊάφα, εἶτε δὲ ἔμαθε στήν Ἱερουσαλήμ, ὅπου ἄλλη ὁμίλια δέ γινόταν, ὅταν ἀκουσε τήν καταδική τρόμαξε ὁ ἴδιος μέ τό μέγεθος τῆς ἀμαρτίας του καί μετάνιωσε, φρίκιασε καί ἀναστατώθηκε. Τοῦ φάνηκε πῶς ὁ οὐρανός, οἱ ἄνθρωποι, οἱ πέτρες ἀκόμα τοῦ φώναζαν τό ἔγκλημά του. Πῆρε τὰ τριάντα ἀργύρια, κ' ἔτρεξε στό νά ὅπου συνεδρίαζε τό Σανχεδρίν, καί θέλησε νά τοῦς ἐπιστρέψει τὰ χρήματα λέγοντας:

– Ἀμάρτησα παραδίδοντας αἷμα ἀθῶο!

Κανένας δε συγκινήθηκε. Μιάς και είχαν φθάσει οι Ίου-
δαίοι άρχηγοί στο σκοπό τους, ο προδοτής δέν τους ένδιέ-
φερε πιά καθόλου· τους ήταν μάλιστα και ένοχλητικός ο σιχα-
μένος αυτός σένονοχος, και μόνο καταφρόνία έμπνυσε μέσα
τους ή ένθύμηση της πράξέως του. Ούτε τό αναλυμένο του
πρόσωπο τους συγκίνησε, ούτε ή άγωνία της ψυχής του, πού
φαίνονταν στ' άριεμένα του μάτια. Την πληρωμή του τήν
είχε λάθει· τί ήρχονταν τώρα νά τους σκοντίζει μέ άκαφια

μετάνοια; Ψυχρά τὸν ἀτένισαν καὶ τοῦ εἶπαν:

– Τί μᾶς μέλει ἐμᾶς; Ἐσύ βλέπε τα!

Καὶ ξανάπιασαν τὴ συζήτησή τους. Ὁ Ἰουδᾶς ἐνίωσε τὴν
πριφρόνηση, κατάλαβε πῶς ἀπ' αὐτοὺς οἶκτο δὲν εἶχε νά
περιμένει. Μὲ τὰ χρήματα σὸ χέρι, ὤρμησε σὸ ἱερό, πέταξε
μέσα τὰ τριάντα ἀσημένια νομίσματα καὶ ἔφυγε.

Σάν καταραμένος έτρεχε. Ή γή πιά δέν τόν σήκωνε, καί ό
θράχος άκόμα άνατριχίαζε μέ τό πέρασμά του.

Βγήκε από την πόλη και κατέθηκε στον κάμπο της Γέενας, την κοιλάδα με τις άγριες νεκρικές ένθυμιασεις, σκαρφάλωσε στην αντίκριψη θρίαυλα πλαγιά και θρέθηκε σ' ένα χωράφι όπου τον χώμα, σάν πηλός, κολλούσε στα πόδια και τα βαστούσε πιασμένα στη γή. Ήταν σάν να γύρευε ζωντανό να τόν ρουφήξει η κόλαση. Μπροστά του, όρθιοι στέκουνταν μαύροι γυμνοί βράχοι, όπου ένα χαεκτικό μαδιμένο δέντρο¹ άπλωνε τόν ξερό του κορμό πάνω από τό γκρεμό.

Ὁ Ἰουδας ὑκαρφάλωσε στοὺς θράχους, ἔλυσε τὴ ζώνη του καὶ τὴν ἔδεσε σὲ δέντρο ὕστερα ἔκανε μιὰ θηλειά, τὴν πέρασε γύρω στὸ λαϊκὸ τοῦ, καὶ ἦλθε στὸν γκενυμν. Ἡ ζώνη ὁμως δὲν θάσταξε τὸ βάρος καὶ ἔσπασε. Τὸ σῶμα νινάχτηκε κάτω στὶς πέτρες, σκίστηκε, ἀνοίξε καὶ τὰ σπλάχνα του χύθηκαν σὲ χῶμα.

Ἔτσι τέλειωσε ὁ προδότης Ἰούδας.

Οι ἀρχιερεῖς μάζεψαν τὰ τριάντα ἀργύρια πεταμένα στο
ναό, καί συνάχθησαν νά σκεφθοῦν τί νά τὰ κάμουν.

– Δέν μπορούμε νά τά θάλομε στό ιερό ταμείο, είπαν, γιατί
είναι τιμή αίματος.

Ἀποφάσισαν λοιπόν ν' αγοράσουν τὸ χωράφι τοῦ Κεραμέως, ἐκεῖνο ἀκριβῶς ὅπου εἶχε αὐτοκτονήσει ὁ Ἰούδας, καὶ νὰ τὸ κάμουν νεκροταφεῖο γιὰ τοὺς ξένους. Καὶ ἐπειδὴ μαθεύτηκε στὸν Ἰερουσαλὴμ ὁ ἀγριὸς θάνατος τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐπειδὴ πληρώθηκε τὸ γήπεδο αὐτὸ μὲ τὸ ἀντίτιμο τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, ὀνομάστηκε ἀπὸ τότε «Ἀκελδαμά», ποῦ θὰ πεῖ «Χωράφι τοῦ αἵματος».

Ὁτάσσο, οἱ ἱερεῖς καὶ τὸ συνέδριον ὅν ἡσύχασαν οὔτε μέ
τὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ· τὸν φοβόντουσαν ἀκόμα καὶ νεκρό.
Μαζεύτηκαν λοιπὸν τὴν ἐπάυριον, ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ
πῆγαν πρὸς Πιλάτο καὶ εἶπαν:

– Κύριε, θυμηθήκαμε πώς εκείνος ο πλάνος είπε, όταν ζούσε ακόμα: «Σε τρεις μέρες θ' ἀναστηθώ». Πρόσταξε λοιπόν ν' ασφαλιστεί ο τάφος ως τήν τρίτην ἡμέραν, μήπως ἔλθουν οί μαθητές του τή νύχτα καί τόν κλέψουν, καί ποῦν στό λαό πάλι σηκώθηκε ἀπό τοῦς νεκρούς. Καί θά εἶναι ἡ τελευταία ἀπ᾽ αὐτή χειρότερη ἀπό τήν πρώτη.

1. Ἡ παράδοση λέγει πὺς τὸ δένδρο αὐτὸ ἦταν κου-
ταούμι, που ἀπὸ τότε λέγεται «δένδρο τοῦ Ἰούδα»

ΔΩΡΕΑ

HMEPOM

APIO.

16-8-85

36196

Ὁ Πιλάτος δὲν τοὺς εἶχε συγχωρεῖς τῇ νίκῃ τους τῆς παραμονῆς. Ἀπρόθυμα τοὺς ἀποκρίθηκε:

— Ἐχετε φρουρά. Πηγαίνετε καὶ φυλάξετε τὸν ὅπως ξέρετε.

Αὐτὴ τὴν ἀδεια ζητοῦσαν καὶ αὐτοί. Πῆραν τὴν φρουρά, καί, ἀφοῦ πῆγαν στὸν τάφο καὶ θούλωσαν τὴν πέτρα ποὺ τὸν ἔκλειε, ἔβαλαν καὶ φύλακες γιὰ νὰ μὴν μπορέσει νὰ σιμώσει κανένας ἀπὸ τοὺς μαθητές.

Οἱ γυναῖκες, ποὺ τὴν Παρασκευὴ εἶχαν παρευρεθεῖ στὴν ταφή τοῦ Ἰησοῦ δὲ γνώριζαν τὸ διάδημα τῶν ἀρχιερέων καὶ τὴ διαταγὴ νὰ φυλάγεται ὁ τάφος ἀπὸ φρουρά. Τὸ θράδυ τοῦ Σαββάτου, ἀφοῦ βασίλευσε ὁ ἥλιος καὶ ἔπαψε ἡ ἀργία, πῆγε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τὴν ἄλλη Μαρία, τὴ μητέρα τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἰακώβου, καὶ μετὰ τὴν Σαλώμη, καὶ ἀγόρασαν μύρα. Καὶ τὰ χαράματα τῆς Κυριακῆς θῆκαν μαζί νὰ πᾶν στὸν τάφο ν' ἀλείψουν μετ' ἄρώματα τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ νὰ ἐτοιμάσουν τὸ νεκρὸ τοῦ μετὰ τοὺς συνθησμένους τύπους καὶ μοιρολόγια, ποὺ, στὴ θία τῆς παραμονῆς, δὲν πρόφθασαν νὰ γίνουν τακτικά.

Πηγαίνοντας, λογάριζαν ἀναμεταξύ τους πῶς ἡ πέτρα ἦταν μεγάλη καὶ βαριά, καὶ ἔλεγαν:

— Ποιὸς ἄραγε θά μᾶς τὴν κυλήσει ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ τάφου;

Μὰ ὅταν μῆλκαν στὸ περιθώρι τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἔφθασαν ἐμπρὸς στὸ θράχο, εἶδαν πῶς ἡ πέτρα ἦταν θγαλμένη καὶ ὁ τάφος ἀδειανός. Ἡ Μαγδαληνὴ νόμισε πῶς κάποιοις ἤλθε τὴ νύχτα καὶ ἔκλεψε τὸ σῶμα. Τρεχάτη γύρισε στὴ χώρα, θρῆκε τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη καί, ταραγμένη, τοὺς εἶπε:

— Σήκωσαν τὸν Κύριο ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ δὲν ξέρομε ποὺ τὸν ἔβαλαν!

Καθὼς τ' ἄκουσαν οἱ μαθητές, θῆκαν εὐθύς ἔξω καὶ μαζί τῆς ξεκίνησαν νὰ θεσπασθοῦν γιὰ ὅσα τοὺς ἔλεγε.

Ἐκείνη τὴν ὥρα ἔφθαναν καὶ ἄλλες γυναῖκες, ἡ Ἰωάννα καὶ ἡ Σαλώμη καὶ οἱ συντρόφισσές των, μαζί καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τοὺς εἶπαν πῶς ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς.

Τὴ νύχτα, ἐκεῖ ποὺ φύλαγαν οἱ φρουροί, ἔξαφνα ἔγινε σεισμός μεγάλος, καὶ ἕνας ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, κάτασπρα ντυμένος καὶ φωτεινός σάν ἀστραπὴ, κατέθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, κύλησε τὴ σφραγισμένη πέτρα ποὺ ἔκλειε τὸν τάφο, καὶ κάθισε ἀπάνω τῆς. Οἱ φρουροί, ἀπὸ τὴν τρομὰ ποὺ πῆραν, ἔπεσαν χάμω καὶ ἔμειναν ἐκεῖ σὰ νεκροί.

Ὅταν τὰ χαράματα ἔφθασαν οἱ γυναῖκες καὶ θρῆκαν τὸν τάφο ἀνοιχτό, μῆλκαν μέσα καὶ εἶδαν δυὸ ἄντρες ποὺ πρόβησαν μπροστὰ τοὺς μετὰ στολές ποὺ ἀστραφταν ἀπὸ φῶς. Αὐτές, κατατρομαγμένες, ἔκρυψαν τὰ μάτια τους καὶ προσκύνησαν μετὰ τὸ πρόσωπο στὴ γῆ. Μὰ οἱ ἄντρες τοὺς εἶπαν:

— Τί ζητᾶτε τὸ ζωντανὸ μετὰ τοὺς νεκρούς; Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ ἀνστήθηκε. Θυμηθεῖτε τί σὰς εἶπε σάν ἦταν ἀκόμα στὴ Γαλιλαία, πῶς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ παραδοθεῖ σέ χεῖρα ἁμαρτωλῶν καὶ νὰ σταυρωθεῖ, καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρα ν' ἀναστήθῃ.

Καὶ ὁ ἕνας εἶπε:

— Ἐλάτε νὰ δεῖτε τὸν τόπο ὅπου κοίτονταν ὁ Κύριος, καὶ γρήγορα πηγαίνετε νὰ πεῖτε στοὺς μαθητές του πῶς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς καὶ προπορεύεται στὴ Γαλιλαία. Ἐκεῖ θά τὸν ἴδετε. Ἰδοὺ, σὰς τὴν εἶπα.

Βῆκαν οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὸ μνήμα, καί, μετὰ φόβο καὶ χαρὰ μεγάλη, γύρισαν καὶ εἶπαν στοὺς μαθητές ὅσα εἶδαν καὶ ἄκουσαν. Ἀλλ' αὐτοὶ δὲν πίστεψαν. Ὅλα αὐτὰ τοὺς φάνηκαν σάν παραμύθια καὶ φλυαρίες. Ἐντούτοις ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἔτρεξαν κατὰ τὸν τάφο, νὰ θεσπασθοῦν τί συμβαίνει. Ὁ Ἰωάννης ἔφθασε πρῶτος, μὰ δὲν τόλμησε νὰ μπει μέσα, παρὰ ἔσκυψε μόνο καὶ εἶδε χάμω τὰ σάβανα. Ὁ ὀρμητικὸς ὅμως

Πέτρος μῆλκε ὁλόγισα στὸν τάφο, καὶ εἶδε πῶς ἦταν ἀδειος. Δὲ θρῆκε παρὰ τὰ σάβανα ριγμένα χάμω, καὶ παρὰ μεσα χωριστὰ τυλιγμένο τὸ σουδᾶρι ποὺ σκέπαζε τὸ κεφάλι.

Τότε μῆλκε καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ εἶδε: καὶ πίστεψαν καὶ οἱ δυὸ τὰ λόγια τῆς Μαγδαληνῆς, πῶς κάποιοις ἦρθε καὶ πῆρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Βῆκαν ἔξω οἱ μαθητές, καὶ μετὰ πολλὰ γύρισαν σὺν τὸν Πέτρο.

Ἡ Μαγδαληνὴ ὅμως ἔμεινε ἐκεῖ, κλαίγοντας γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ Κυρίου τῆς. Ἐσκυψε νὰ κοιτάξῃ μέσα, νὰ δεῖ πάλι τὸ μέρος ὅπου τὸν εἶχαν θάλῃ τὴν παραμονή, κ' ἐκεῖ θάλεπε δύο ἀγγέλους κάτασπρα ντυμένους καὶ καθισμένους ὁ ἕνας στὸ προσκέφαλο καὶ ὁ ἄλλος στὰ πόδια τοῦ μέρους ὅπου κείτονταν πρὶν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῆς λέγουν ἐκεῖνοι:

— Γυναίκα, τί κλαῖς;

Τοὺς ἀποκρίθηκε θρηγνώντας:

— Πῆραν τὸν Κύριό μου, καὶ δὲν ξέρω ποὺ τὸν ἔβαλαν!

Καὶ καθὼς τὸ εἶπε, στράφηκε πίσω, καὶ ἐκεῖ μπροστὰ τῆς θάλεπε τὸν Ἰησοῦ ὄρθιο. Μὰ δὲν τὸν ἐγνώρισε. Καὶ τῆς εἶπε ὁ Ἰησοῦς:

— Γυναίκα, τί κλαῖς; Ποῖον ζητᾶς;

Ἐκείνη, νομίζοντας πῶς εἶναι ὁ περιβολάρχης, παρακλητικὰ τοῦ εἶπε:

— Κύριε, ἂν ἐσὺ τὸν σήκωσες, πές μας ποὺ τὸν ἔβαλες, κ' ἐγὼ τὸν παίρνω.

Τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς:

— Μαρία...

Μεμιάς τὸν ἀναγνώρισε. Τ' ὄνομά τῆς, ὁ ἤχος τῆς φωνῆς τοῦ τῆς τὸν φανέρωσαν.

— Ραββουνί! φώναξε, καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του.

Μὰ ὁ Ἰησοῦς σταματώντας τὴν ὁρμὴ τῆς ἀγάπης τῆς, ἤρεμα τῆς εἶπε:

— Μὴ μετ' ἀγγίζεις: γιατί ἀκόμα δὲν ἀνέθηκα στὸν Πατέρα μου. Πῆγαινε ὅμως στοὺς ἀδελφούς μου καὶ πές τους: Ἀναβαίνω στὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεὸς μου καὶ Θεὸς σας.

Παραζαλισμένη ἔφυγε ἡ Μαγδαληνὴ καὶ πῆγε στοὺς μαθητές. Τοὺς θρῆκε ποὺ πενθοῦσαν καὶ ἔκλαιγαν. Τοὺς εἶπε:

— Εἶδα τὸν Κύριο.

Καὶ τοὺς ἐπανελάθε ὅσα τῆς παρήγγειλε. Ἐκείνοι ἄκουσαν πῶς ζεῖ καὶ πῶς τὸν εἶδε, μὰ δὲν πίστεψαν. Ἦλθαν καὶ ἄλλες γυναῖκες, καὶ θεσπασαν τὴν ἀνάστασι. Καὶ αὐτές εἶχαν δεῖ τὸν Ἰησοῦ. Ἐνῶ γύριζαν αὐτές ἀπὸ τὸν τάφο, ἔξαφνα τὸν εἶδαν μπροστὰ τοὺς. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς:

— Χαίρετε!

Ἐκεῖνες, τρομαγμένες καὶ χαρούμενες, προσκύνησαν καὶ ἀγκάλιασαν τὰ πόδια του. Μὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε:

— Μὴ φοβάστε! Πηγαίνετε καὶ παραγγείλετε στοὺς ἀδελφούς μου νὰ φύγουν γιὰ τὴ Γαλιλαία, καὶ ἐκεῖ θά μετ' εἶδον.

Ὡστόσο, οἱ στρατιῶτες τῆς φρουρᾶς εἶχαν ἀφήσει τὸν ἀδειανὸ τάφο, καὶ πῆγαν στοὺς ἀρχιερεῖς στοὺς ὁποίους διηγήθηκαν ὅλα ὅσα ἔγιναν. Οἱ ἀρχιερεῖς φώναξαν ἀμέσως τοὺς προεστούς καὶ τὴν γερουσία, νὰ σκεφθοῦν τί ἔπρεπε νὰ κάνουν, τί ἐξήγηση νὰ δώσουν στὸ λαὸ. Ἀποφάσισαν λοιπὸν νὰ δώσουν χρήματα πολλὰ στοὺς φρουρούς, γιὰ ν' ἀποσιωπήσουν ὅσα εἶδαν καὶ ἄκουσαν καὶ τοὺς εἶπαν:

— Νὰ πεῖτε πῶς τὴ νύχτα ἦλθαν οἱ μαθητές του καί, ἐνῶ κοιμόσαστε, ἔκλεψαν τὸ σῶμα. Καὶ ἂν ἀκούσει ὁ ἡγεμόνας, ἐμεῖς θά τὸν πείσουμε, καὶ ἐσεῖς ἐξεννοῖσται νὰ εἰστέ.

Πῆραν οἱ φρουροὶ τὰ χρήματα, καὶ ἡσυχον πιά πῶς ὁ Πιλάτος δὲ θά τοὺς τιμωρῇ γιὰ τὴ δόξαν ἀμέλειά τους, θῆκαν καὶ εἶπαν ὅσα τοὺς δασκάλεψαν οἱ ἀρχιερεῖς. Καὶ ἄπλωσε ὁ λόγος σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία, καὶ πίστεψαν οἱ Ἑβραῖοι πῶς ἔτσι χάθηκε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν τάφο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ ναὸς τοῦ Πρωτάτου, βασιλικὴ τοῦ 10ου αἰ., ἀρχιτεκτονικὸ μνημεῖο σημαντικὸ γιὰ τὴν παλαιότητά του καὶ τὴν ἐξαιρεση ποὺ ἀποτελεῖ στὸ ὄρος, ἔχει τὸ ἀπλὸ ἐσωτερικὸ του μετὰ τίς μεγάλες ἐπιφάνειες θυθισμένο στὴ ζωγραφικὴ, ἀπὸ τὸ ἔδαφος ὡς τὴν ὀροφή. Κεμήλιο καὶ συγχρόνως πρόβλημα. Ὁ ζωγράφος του εἶναι ὁ Πανσέλλημος; Γιά τὸν Πανσέλλημο μπαίνουμε ἐδῶ. Ζητοῦμεν τὸ Ἰνδαλμα τοῦ μοναχοῦ Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ, «Τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης δίκην σελήνης λάμψαντα κύρ Μανουὴλ τὸν Πανσέλλημον... ὅστις ὡσάν ἡ χρυσολαμπροκίτρινος σελήνη ὑπερηκόντισε καὶ κατεκάλυψε μετὰ τὴν θαυμαστήν τέχνην τοῦ ὁλοῦ τοὺς παλαιούς καὶ νέους ζωγράφους, ὡς τὸν δείχνουσι σαφέστατα αἱ ἐν τοῖς τοῖχοις καὶ πίναξιν ὑπ' αὐτοῦ εἰκονισθεῖσαι εἰκόνες».

Ὁ ἐπιτόκῃτης ἀργεῖ πολὺ, θέθαια, νὰ δικαίωσει τὸ Διονύσιο. Τὰ ζωγραφήματα θρῆσκονται σὲ μεγάλο ὕψος κ' εἶναι ἐξωθριασμένα ἀπ' τὴν πολυκαίρια. Ἐπειτα, ἡ μικρὴ σκάλα τοῦ καντηλανάφτη δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ τὰ πλησιάζουμε. Ἡ σκαλωσία εἶναι ἀπαραίτητη. Καὶ ὅπως γιὰ κάθε ἔργο τέχνης, πολὺ περισσότερο ἐδῶ χρειάζονται πολλές ἐπισκέψεις. Μόλις ὁμως κατατοπιστεῖ κανεὶς στὸ ἐπιβλητικὸ αὐτὸ σύνολο, ὅπου ἡ μιὰ σύνθεση ἀκολουθεῖ τὴν ἄλλη, χωρὶς τίποτα νὰ τίς χωρίζει, μόλις συλλάβουμε τὰ κεντρικότερα μέσα στὴς μεγάλες αὐτές ἐπιφάνειες καὶ ἀπὸ κεῖ πέσουμε στὴς λεπτομέρειες κ' ἐξοικειωθοῦμε μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ τοιχογράφου, ἀμέσως μᾶς χτυπᾷ μιὰ πλατιά ζωγραφικὴ πνοή, ποὺ δὲν τὴν περιμένομε στὸ Ἅγιον Ὅρος. Μάταια τὰ μοτίβα εἶναι θυζαντινὰ, ὅπως στοὺς ἄλλους ναοὺς, καὶ τὰ χρυσὰ ἀκτινωτὰ τριγυρίζουν τίς κεφαλές τῶν προσώπων. Τὸ πνεῦμα χύνεται ἔξω ἀπὸ τοὺς κλειοὺς αὐτοῦς. Ἡ θυζαντινὴ παράδοση τοῦ ζωγράφου, οἱ ἀσκητικὲς του παραστάσεις, οἱ γνώσεις του ἀπὸ τὰ χειρόγραφα τῶν μοναστηριῶν καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δόγματός, δὲν ἔχουν τὴ δύναμη νὰ τὸν σταματήσουν. Τὰ παίρνει μαζί του καὶ παραδίδεται μ' αὐτὰ στὴ δυνάμη του ροπή, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κίνησις, ἡ πλάσις τῶν σωματιῶν, ἡ ἐκφραση ἀπάνω στὴ φυσικὴ ἀλήθεια. Ἐγνώρισε τὴν ἰταλικὴν τέχνη; Ποιὸς μπορεῖ ἀπόλυτα νὰ τὸ θεσπιάσει; Μὰ καὶ ποιὸς νὰ τὸ ἀμφισβητήσει; Ἡ κατ' ἑξῆς ἀπὸ τίς πέντε ζῶνες, ποὺ ἔρχεται κοντὰ στὸ θεατὴ καὶ παριστάνει παρατεταγμένους τοὺς στρατιωτικὸς ἀγίους, μιλεῖ γιὰ ἰταλισμό. Τὰ ἰταλίζοντα αὐτὰ πορτραῖτα ἔχουν σάρκα. Γιά τὴν πλάσι τους τὰ τόνισε ὁ ζωγράφος μετὰ ῥόδινης σκιάς, οἱ ὁποῖες ἐδῶ ἀναπληρῶνουν τὸ σκοῦρο ἢ τὸ πράσινο τῶν θυζαντινῶν. Οἱ στρα-

Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Ἄγιογραφία ΣΤ. ΑΛΜΑΛΙΩΤΗ

τοιχογραφίες τοῦ Πρωτάτου

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Ἀκαδημαϊκοῦ

πρωτοῦ ἀγίου ἔχουν τὴν μορφή λεπτοσκιασμένη, λεπτογραμμένη νέα καὶ δροσερή. Δὲ μπορεῖ ὅμως αὐτὴ ἡ πρώτη ζώνη νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἐνθουσιασμό τοῦ Διονυσίου, ἐπεὶδὴ μέσα στὸν ἰταλικὸ χαρακτήρα τῶν στρατιωτικῶν ἀγίων ὑπάρχουν λάθη, τὰ χεῖρα εἶναι συχνὰ καμωμένα μετὰ πρόχειρο θούρτισμα, ἀδέξια

καὶ παράλυτα, τὰ σῶματα βαριοὶ καὶ δυσάρεστοι ὅγκοι, καὶ τὸ σύνολο δείχνει πῶς ὁ δάσκαλος ἐμπιστεύθηκεν αὐτὴ τὴν ζώνη σὲ συνεργεῖο μαθητῶν.

Ἄλλη εἶναι ἡ ἐντύπωσή μας μόλις προχωρήσουμε στὴ σολέα. Ἀπὸ τὴ δεξιὰ πόρτα τοῦ ἱεροῦ τὸ πελιδνὸ πρόσωπό τοῦ Νηστευτῆ, τοιχογραφία τοῦ Προδρόμου, μᾶς σταματᾷ γιὰ νὰ μᾶς πεί πῶς ἀπὸ κεῖ πέρασαν ἕνας δυνατὸς προσωπογράφος.

Ποιὸς δὲν ξέρεῖ τὸ φανταστικὸ, τὸ ἀπίθανο δὲν ποὺ δημιουργήσεν ἡ ἀγιογραφία γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὸν Πρόδρομο; Ὁ ξερὸς, ὁ ἀγκυρωτὸς ἄνθρωπος, εἰκόνα τῆς ἐρήμου ποὺ καίγεται, τῆς νηστείας καὶ τῆς ἀγρίας βούλησης, σκιάχτρο ἀληθινὸ, ἔγινε καὶ τυποποιήθηκε τέτοιος σὺν ἀγιογραφία, γιὰ νὰ δώσει ἡ Ἐκκλησία στοὺς πιστοὺς τὴν ἡθικὴ συνειδητοποίησιν ὅλο της τὸ αὐστηρὸ καὶ τὸ διδάλακτο. Ὅλες οἱ μορφές τῶν ἀγίων μπορεῖ νὰ πᾶν κάποιος ζωὴ καὶ ἀλήθεια. Μόνο αὐτὸς ὁ ἀκροφρουρὸς τοῦ εἰκονοστασίου στέκει πάντα ὁ ἴδιος, ἕνα σχῆμα μετὰ νυχτερίδας, ξεραγκαθιὸ καὶ ἀνθρώπου. Ὁ ζωγράφος τοῦ Πρωτάτου ἀποφάσισε νὰ τὸν κάμει ἄνθρωπο φυσικό. Δογματικὴ παρατυπία! Δὲν ξέρομε πῶς τὴ δέχτηκε τὸ Ὅρος. Μὰ δὲν ἦταν τάχα μιὰ κρυφὴ μας ἐπιθυμία νὰ δοῦμε στὴ θέση αὐτῆς ἕναν ἄνθρωπο; Δὲν εἶχαμε κουρασθεῖ ἀπὸ τὴν ἀφαίρεση; Δὲν ἔχει ὁ νατουραλισμὸς τὰ δικαίωμά του στὴν περιοχὴ τοῦ τραγικοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ; Ἀσφαλῶς ὁ ζωγράφος ποὺ ἔκαμε αὐτὸ τὸ κεφάλι — καὶ μόνο τὸ κεφάλι σώζεται, τὸ σῶμα ἔχει καταστραφεῖ — εἶχε κοιτάξει γιὰ μοντέλο μέσα στὴν Ἐρημὸ τοῦ Ἄθως ζητώντας κάποιον διδάλακτο, ἂν ὄχι ἀκριδοφάγο, χορτοφάγο τουλάχιστο. Τὸν θρῆκε καὶ τὸν ἔστησε κερὶνο πρόσωπο, μῆλα ἐξοικωμένα, μάτια ποὺ δείχνουν ἐγκαρτέρηση, καμπύλο στόμα, κλεισμένα χεῖλη — ἀρνηση καὶ σιωπῇ. Στὸ φυσιολογικὸ ἔργο του φύσησε τὴ φοβέρα τοῦ πνεύματος. Ἄν ἀνοίξουν αὐτὰ τὰ κλειστά χεῖλη, θά κεραυνώσουν τὸν Ἡρώδη.

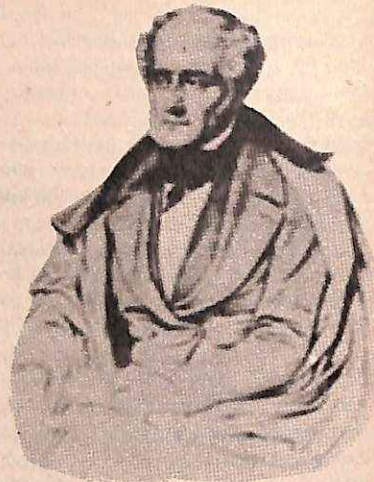
Ὁ ἴδιος ὁ καλλιτέχνης ἔχει παρατάξει τίς τοιχογραφίες ὁρίων ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ πινακοθήκη γεροντικῶν προσώπων μοναδικῇ καὶ στὸ Ὅρος καὶ σ' ὅλη τὴ θυζαντινὴ καὶ μεταθυζαντινὴ ἀγιογραφία. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀσκητικὰ πρόσωπα ἔχουν τὸ θυζαντινὸν τύπο. Ὅχι ὅμως καὶ τὴ θυζαντινὴν σχηματικότητα. Εἶναι ἄνθρωποι.

Οἱ αὐλακίους τους, τὰ κόκκαλά τους, τὰ μέτωπά τους, οἱ ζωρματιές τους ζοῦν μιὰν ἐντονὴ ζωὴ σκιωφτισμοῦ. Τὰ μάτια λάμπουν μετὰ πνευματικὸ φῶς κάτω ἀπὸ τὰ σπῆλαια καὶ τίς κόγχες. Σὲ πολλὰ ὁ ζωγράφος ἐργάστηκε συμβατικὰ κυνηγώντας εὐκόλα «ἐμφε», σὲ ἄλλα ὅμως ἔχει μελετήσει κ' ἔχει πονήσει.

“Ένας μεγάλος

φιλέλληνας συγγραφέας

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

“Ένα από τα έξοχότερα και πιό ανήσυχα πνεύματα του 19ου αιώνα, ο διάσημος Γάλλος συγγραφέας Φραγκίσκος Ρενέ ντέ Σατωμπριάν, υπήρξε ο πρώτος από τους μεγάλους της νεώτερης Δύσης που ύψωσε τη φιλελληνική του φωνή για την απελευθέρωση του λαού μας από την όθωμανική δυναστεία. Γεννήθηκε στο Σαίν Μαλό το 1767 και πέθανε στο Παρίσι στα 1848. Ήρθε στην Ελλάδα ευλαβικός προσκυνητής το 1806, σ’ ένα καιρό σκοταδιού και σκληρής τουρκικής δεσποτείας, για ν’ αντικρύσει τα μνημεία του πολιτισμού και πάνω απ’ όλα τόν Παρθενώνα. Καί γέμισαν τά φλογερά του μάτια και ή καλλιτεχνική του ψυχή με όλη τη δύναμη, τό φως και τήν αρμονία που γέννησαν οι αιώνες μέσα στην άργη και άενη κίνηση των ιστορικών κύκλων.

Μίλησε στο περίφημο βιβλίο του «Οδοιπορικό από τό Παρίσι στα ‘Ιεροσόλυμα», που κυκλοφόρησε στα 1822, άκριβώς τή χρονιά που έγινε άκαδημαϊκός, μέ όση φλόγα κ’ έμπνευση διέθετε τό έρωτευμένο μέ τό κάλλος πνεύμα του. Καί στάθηκαν τά θαυμάσια αυτά ήμερολογικά σημειώματα, έκτός από ένα θρίαμβο του ιδεαλισμού, κ’ ένα σάλπισμα έλευθερίας. Μιά ισχυρή φωνή που ξεσήκωσε ένα έξοχο φιλελληνικό ρεύμα τόσο στην Εύρώπη, όσο και στην ‘Αμερική. Γράφει μέ περιπάθεια για τό ‘Ελληνικά μνημεία:

“Εκείνο που πρώτο κάνει έντύπωση στά μνημεία τής ‘Αθήνας είναι τά ώραία τους χρώματα. Στα δικά μας κλίματα, θαυροφορτωμένα από τόν καπνό κι από τήν θροχή, κι ό πιό καθάρος λευκόλιθος γίνεται μαύρος σέ λίγο και πρασινωτός. ‘Ο διαγής ούρανός και ό ήλιος τής

‘Ελλάδας μόνο πασπαλίζουν τά πεντελικά και τής Πάρου τά μάρμαρα μέ χρυσή θαφή όμοια μέ κείνη των ώριμων σταχυών και των φθινοπωρινών φύλλων».

Στέκεται μέ γνώση και θάμπος μπροστά στον άνεπανάληπτο Παρθενώνα. Γεμάτη από καλλιτεχνικό δέος ή ψυχή του, συλλαμβάνει τό υπερούσιο. ‘Αρχίζει τό πνεύμα του μιά γιγάντεια συνομιλία μέ τό χρόνο. Καί μιά συγκριτική καταξίωση του έλληνικού κάλλους. Γράφει:

“Ο ναός αυτός δίκαια τιμήθηκε σάν τό άριστούργημα τής άρχιτεκτονικής τόσο των άρχαίων όσο και των νεώτερων χρόνων. ‘Η άρμονία και ή δύναμη των τμημάτων του γίνονται αίσθητες και στά έρείπιά του άκόμα... ‘Υπάρχει πάντα μιά ισχύνητα στη δική μας άρχιτεκτονική, όταν αποβλέπουμε στην κομψότητα και καί θαρύ όταν κυνηγάμε τή μεγαλοπρέπεια. ‘Αλλά, για κοιτάξετε πόσο είναι όλα ύπολογισμένα στον Παρθενώνα! ‘Ο ρυθμός δωρικός, και τό θραχύ του ύψους του κίονα στό ρυθμό αυτό δίνει τήν ιδέα του διαρκούς και του στέρεου. ‘Ομως κι αυτός ό κίονας χωρίς βάση θά γινόταν εξαιρετικά θαρύς. ‘Ο ‘Ικτινός ζήτησε λύση για τήν τέχνη του. ‘Εκαμε τόν κίονα ραβδωτό και τόν έσήκωσε πάνω σέ θαμνίδες. ‘Ετσι, έθαλε, μπορεί νά πεί κανείς, τήν κορινθιακή ελαφρόδα στη δωρική θαρύτητα. Τά ‘Ιωνικά κομμήματα του ‘Ερεχθείου λεπτότητα, οι Καρυάτιδες – τά θαυμάσια άγάλματα – γλυπτικά πρότυπα. Τέλος άν άφού είδα τά μνημεία τής Ρώμης, τά αντίστοιχα τής Γαλλίας μου φάνηκαν χονδροειδή, τώρα τά μνημεία τής Ρώμης μου φαίνονται θάρβαρα, αντικρύζοντας τά μνημεία τής ‘Ελλάδας».

‘Ο Σατωμπριάν στάθηκε ό πρώτος μεγάλος του χρόνου που δέ διαστασε νά γράψει μέ κάθε ειλικρίνεια

τίς αισθητικές του παρατηρήσεις. Κ’ έδωσε μέ τό έργο του στη νεώτερη έρευνα έναν πολύτιμο μύτο τής ‘Αριάδνης γύρω από τήν καλλιτεχνική πληρότητα τής ελληνικής τέχνης. Μαζί έδωσε κ’ ένα μήνυμα καθήκοντος άπέναντι στο σκλάβο ελληνικό γένος. ‘Η γραφίδα του πετάει μέσα στους ιστορικούς κύκλους, αλλά δέ μένει στο χώρο τής στείρας άρχαιολατρίας. Πορεύεται μέσα στο νεώτερο καιρό και όραματίζεται κάποιο μακρινό μέλλον. Τήν ύπεροχη ώρα τής λευτεριάς που θά ανατείλει όταν ή πίστη θά γίνει δράση και τό χρέος άπέναντι στην ιστορία του πολιτισμού μεταστοιχειωθεί σέ συνείδηση ευθύνης.

“Αυτός έγινε – γράφει ό Κώστας Τσάτσος – μεταξύ όλων των Γάλλων φιλελλήνων ό πρώτος, ό σημαντικότερος. Αυτός έδωσε ύψηλό τόνο στον άγώνα, αυτός διετύπωσε τά κυριώτερα έπιχειρήματα, όχι μόνο τά ήθικά αλλά και τά καθαυτό πολιτικά, αυτά που έκείνη τήν ώρα μπορούσαν και έπρεπε νά προβληθούν για τήν ύποστήριξη τής ελληνικής υποθέσεως».

‘Η άποψη αυτή του ‘Ελληνα άκαδημαϊκού και Προέδρου τής Δημοκρατίας, τοποθετεί τόν Σατωμπριάν στην ταιριαστή θέση μέσα στο σημαντικό φιλελληνικό κίνημα. ‘Ο μεγάλος αυτός του φωτισμένου Γαλλικού Παρνασσού του 19ου αιώνα στάθηκε μιά από τίς καθαρότερες φωνές τής έλευθερίας κι ένα από τά πιό συγκροτημένα νεώτερα αισθητικά πνεύματα.

Τό άκατάδεχτο παιδί

Του ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

‘Η κυρία ‘Ελένη δέν ήταν μόνο μιά πολύ καλή και ώραία γυναίκα που φρόντιζε τό σπίτι της σάν καλή νοικοκυρά και μεγάλωνε τά δυό παιδιά της μέ κάθε φροντίδα ώστε νά γίνουν μιά μέρα τέλειοι άνθρωποι, αλλά είχε και σπουδαίο ταλέντο συγγραφέα. ‘Εγραφε ποιήματα, διηγήματα, μυθιστορήματα και παραμύθια για τά παιδιά. Τά βιβλία που έγραφε, άμέσως τά δεχόνταν οι καλύτεροι έκδοτες τής ‘Αθήνας. Τά τύπωναν σέ χιλιάδες αντίτυπα που πουλιόνταν πολύ γρήγορα. Γιατί τά διηγημάτά της και τά παραμύθια της ήταν πάντα πολύ πρωτότυπα. Είχαν περιπέτειες πολλές, περιέγραφαν πολύ ζωηρά φανταστικούς τόπους, μιλούσαν μέ μεγάλη γνώση για ζωα και φυτά, και πάντα κατέληγαν σέ χαρούμενες λύσεις και διδακτικά συμπεράσματα. ‘Ετσι ή κυρία ‘Ελένη ήταν ή αγαπημένη συγγραφέας των παιδιών. Μάλιστα άρκετοί από τούς μικρούς της άναγνώστες τή θεωρούσαν τόσο καλή, όσο και τήν Πηνελόπη Δέλτα.

‘Εκείνο τό άνοιξιάνικο πρωί, ή κυρία ‘Ελένη βγήκε από τό σπίτι της πολύ ευδιάθετη. Τά καστανά της μαλλιά μοιάζαν σάν ένα δάσος που τό είχε ξεπλύνει ή θροχή κ’ έλαμπε από τίς δροσοσταλίδες. Τά μάγουλά της, συνήθως πολύ χλωμά, είχαν πάρει ρόδινα χρώματα και τά πρασινωπά της μάτια άστραφταν από ευφύια και χαρά. Κάθε πρωί, σάν ήταν ώραίος καιρός, έπαιρνε τό αυτοκινητάκι της – τό είχε θαφτίσει «πετεινάρι», σάν νά ήταν ζωντανό πλάσμα – και έκανε ένα περίπατο στα περίχωρα. ‘Υστερα γύριζε σπίτι της, τέλειωνε τίς δουλειές τής νοικοκυράς και ριχνόταν στο διάβασμα ή στο γράψιμο. Συχνά διέκοπτε τό γράψιμό της για νά παίξει λίγο πιάνο. ‘Ηξερε καλά μουσική και τής άρεσαν πολύ τά θαλασσινά δημοτικά μας τραγούδια.

Καθώς ξεκινούσε μέ τό «πετεινάρι» της για νά τραβήξει προς τό Πικέρμι – τής άρεσε πολύ αυτή ή πευκόφυτη περιοχή που έβγαζε στη θάλασσα τής Ραφίνας – είδε νά θγαίνει από τό αντικρινό της σπίτι ό καλός της γείτονας κύριος Θεμιστοκλίδης. Καθώς φαίνεται πηγαινε νά ψωνίσει στην κοντινή αγορά, γιατί κρατούσε μιά μεγάλη τσάντα.

– Ω, καλημέρα σας αγαπητέ κύριε Θεμιστοκλίδη, του φώναξε χαρούμενα ή κυρία ‘Ελένη.

– Πολύ καλημέρα σας, άπάντησε μέ θερμή ό κ. Θεμιστοκλίδης. Βγήκαμε για τόν περίπατό μας, έ;

– ‘Α, θέβαια, είπε ή κυρία ‘Ελένη. Τί ώραίος καιρός σήμερα! Τι λέτε, μου κάνετε συντροφιά;

– Ευχαρίστως, αλλά... ξέρετε, πάω στην αγορά για ψώνια!

– Μά δέν θά άργήσουμε! Τό πολύ μισή ώρα! ‘Ελάτε, σήμερα είμαι πολύ χαρούμενη...

– Φαίνεστε, φαίνεστε, κυρία ‘Ελένη! ‘Αν επιτρέπετε, μπορούμε νά μάθουμε τό γιατί;

– Ξέρετε, είπε ή κυρία ‘Ελένη, καθώς ξεκινούσαν μέ τό «πετεινάρι», έγραφα άπόψε ένα παιδικό διήγημα. Μου φαίνεται πως βγήκε πολύ καλό!

– Μά, δέκοψε ό κ. Θεμιστοκλίδης, από όσο ξέρω έσεις ποτέ δέν γράφατε άσχημα πράγματα!

– ‘Α, μήν τό λέτε αυτό! Είναι φορές που δέν τά θγάζουμε πέρα! Γι’ αυτό, πρέπει πάντα νά προσαθούμε για τό καλύτερο. Τό γράψιμο θέλει δουλειά, πολλή δουλειά! Τέλος πάντων. ‘Εγραφα ένα διήγημα μέ ήρωα ένα άγόρι που όνειρεύεται πως ταξιδεύει από άστρο σέ άστρο! Κάνει ένα θαυμάσιο ταξίδι γεμάτο περιπέτειες πρωτάκουστες, γνωρίζει καταπληκτικούς πολιτισμούς, συνδέεται μέ παράξενα πλάσματα, και τέλος επιστρέφει στη γή και περήφανο τρέχει σπίτι του νά διηγηθεί στους γονείς του τά θαυμάσια πράγματα που είδε!

– ‘Α, τί ώραίο που θά είναι τό διήγημά σας, κυρία ‘Ελένη,

φώναξε ό κ. Θεμιστοκλίδης! Περιμένω άνυπόμονα νά τό δημοσιεύσετε, για νά τό διαβάσω κ’ εγώ. Ξέρετε, κάποτε κ’ έμεις οι μεγάλοι δέν διαφέρουμε από τά παιδιά! Πώς νά ξεχάσω τά παραμύθια που διάβαζα μικρός! ‘Αλήθεια, πως τό θαφτίσατε τόν μικρό σας ήρωα;

– ‘Α, φώναξε έκπληκτη ή κυρία ‘Ελένη! Θά έλεγε κανείς πως μαντέψατε! Ξέρετε, προς τό παρόν ό ήρωάς μου δέν έχει όνομα! Δέν του βρήκα κανένα κατάλληλο, γιατί αυτό τό άγόρι που ταξιδεύει στ’ άστρα δέν είναι ένα όρισμένο παιδί. Είναι όλα τά παιδιά του κόσμου! Σκέφτηκα λοιπόν νά κάνω νουνά τήν τύχη! Καί είπα, «Νά, θά βγω στο δρόμο μέ τό αυτοκίνητο κι όποιο άγόρι θά πρωτοσυναντήσω θά τό ρωτήσω πως τό λένε! Καί μ’ αυτό τό όνομα θά θαφτίσω τόν ήρωά μου!»

– Πρώτης τάξεως έμπνευση, επιδοκίμασε ένθουσιασμένος ό κ. Θεμιστοκλίδης. Πώς φαίνεται ότι έχετε μεγάλη φαντασία! Νά, για κοιτάξετε εκεί, σ’ εκείνο τό περίπτερο είναι μαζεμένα κάτι παιδάκια. Πάμε νά βρούμε τό όνομα...

Σέ λίγα δευτερόλεπτα, τό «πετεινάρι» είχε σταθεί στην παρέα των αγοριών που παίζουν τρέχοντας και φωνάζοντας γύρω από τό περίπτερο. ‘Η κυρία ‘Ελένη ξεχώρισε ένα που φαίνονταν πολύ ζωηρό. ‘Ομως, αντί νά τό φωνάξει και νά τό ρωτήσει πως τό λένε, προτίμησε κάτι άλλο. Κάλεσε ένα άλλο παιδάκι, ξανθό, μέ γαλανά μάτια, παχουλό, που στέκονταν εκεί παράμερα, άκίνητο. «Δέν μου λές, αγοράκι μου, πως τόν λένε εκείνον τόν φίλο σου που τρέχει και τόν κυνηγάνε τ’ άλλα παιδιά;»

Τό άγόρι κοίταξε έκπληκτο τήν κυρία ‘Ελένη. Μιά δυσπιστία ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό του, τά μάτια του πήραν μιά σκληρή, ψυχρή έκφραση, άσυνήθιστη για παιδί. Κοίταζε τήν κυρία ‘Ελένη και τόν κύριο Θεμιστοκλίδη και δέν άπάντούσε. Σά νά τούς φοβήθηκε ή σά νά ήθελε νά τούς κρύψει κάτι. Μά ή κυρία ‘Ελένη που ποτέ δέν άπισθοχωρούσε τόν ξαναρώτησε μέ έπιμονή. Καί τότε τό παχουλό παιδί άπάντησε μέ περιφρόνηση:

– Τό λένε... τό λένε... Γαΐδαρο!

‘Η κυρία ‘Ελένη και ό κύριος Θεμιστοκλίδης τινάχτηκαν στο κάθισμά τους. Πώς! Είναι δυνατό νά λέγεται γαΐδαρος ένα παιδί; Μήπως... μήπως έπαιρναν μέρος σέ κανένα από τά παραμύθια που έγραφε ή κυρία ‘Ελένη, σ’ αυτά τά παραμύθια που ζωα και άνθρωποι συνεννοούνται θαυμάσια και μιλούν τήν ίδια γλώσσα; ‘Ε, όχι θέβαια, αυτό δέν ήταν παραμύθι, ήταν πραγματικότητα. Κ’ ή κυρία ‘Ελένη, που ήθελε νά ξεδιαλύνει αυτή τήν παράξενη όνομασία, ξαναρώτησε τό παχουλό παιδί: «Μά πές μου, αγοράκι μου, γιατί τόν λένε Γαΐδαρο τόν φίλο σου;» Τότε τό παιδί, ξέσπασε:

– Δέν είναι φίλος μου αυτός! Δέν είναι φίλος κανένος! Κανένας δέν τόν αγαπά! Γιατί είναι άκατάδεχτος! Γιατί ποτέ δέν παίζει μαζί μας στο σχολείο! Γι’ αυτό τόν φωνάζουμε Γαΐδαρο!

– Μά εγώ βλέπω νά τρέχει μαζί μέ τά άλλα παιδιά, παρατήρησε ή κυρία ‘Ελένη. Παίζει λοιπόν, πως δέν παίζει...

– ‘Οχι, δέν παίζει, φώναξε πειστωμένα ό μικρός. Αυτοί όλοι τόν κυνηγάνε για νά τόν δείρουνε, επειδή δέν παίζει μαζί μας! Είναι ό άκατάδεχτος! Είναι Γαΐδαρος! Δέν έχει άλλο όνομα! Τό αληθινό του όνομα τό έχουμε ξεχάσει!

Χρειάζεται συμπεράσμα; ‘Οχι θέβαια, δέν χρειάζεται τό «έπιμύθιο», όπως λέμε συνήθως», είπε γελώντας ό κ. Θεμιστοκλίδης στην κυρία ‘Ελένη, καθώς τό αυτοκίνητο τους ξεκίνησε όρμώντας προς τήν έξοχή, που κάτω από τόν άνοιξιάνικο ήλιο φαίνονταν τόσο καταδεκτική, τόσο καλόκαρδη, σά νά ήθελε νά κλείσει στην πράσινη άγκαλιά της όλο τόν κόσμο.

ΤΑ «ΠΙΣΤΕΥΩ» ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Κυρίες της Έφορείας Κοινωνικής Προνοίας,
Κυρίες και Δεσποινίδες, έθελόντριες Κοινωνικής Προνοίας,

Αφού εύχθηώ σ' όλες σας και μ' όλη μου την καρδιά ό,τι ποθητό για τό 1980, παρακαλώ να θεσπισθείτε πώς τόσο ή Διοίκηση του Ε.Ε.Σ., όσο και όλόκληρη ή μεγάλη Έρυθροσταυρική Οικογένειά μας, ως και ή Ελληνική Κοινωνία στο σύνολό της παρηκολούθησαν και παρακολουθούν την ανάπτυξη της έθναποστολικής και ιεραποστολικής δράσεως του Σώματος Έθελοντών Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ., συγχαίρουν όλοψυχα για τις μέχρι τώρα επιτυχίες του και αισθάνονται συνεχώς και πιο υπερήφανοι για τό αυθόρμητο, τό ειλικρινές και κοινωφελές των δραστηριοτήτων του, μέσα στη σημερινή ύλιστική, σκληρά άπάνθρωπη, άγχώδη και αδιάφορη εποχή μας.

Όστε, φυσικό είναι να εύρισκομαι κοντά σας, σ' αυτήν την άτυχώς πολύ σύντομη ψυχοπνευματική επαφή μας, για να σας αναπτύξω όλίγα, τουλάχιστον, από τό πολλά «πιστεύω» μου, σέ ό,τι σας άφορά.

Σάν Αντιπρόεδρος λοιπόν, και σάν υπεύθυνος για την συγχρονισμένη οργάνωση της ιατρο-κοινωνικής Πολιτικής του Ε.Ε.Σ., πιστεύω ότι τό αναπλαστικό έργο και ή εύεργετική επίδραση της Διοικήσεως βασίζονται, κατά κύριο λόγο, επάνω στα άνθρωπιστικά ιδεώδη, εκτείνονται όμως σήμερα πολύ μακρύτερα απ' τό όρια της άμεσης βοήθειας σέ περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης.

Πιστεύω ότι τό ενδιαφέρον της Διοικήσεως πρέπει να περιλαμβάνει σήμερα κάθε βιοτική ανάγκη και κάθε κοινωνικό θέμα ή πρόβλημα που υποπίπτει στην άνθρωπινη αντίληψη, κάθε θέμα άνθρωπινης επικοινωνίας και κατανόη-

σεως, κάθε θέμα κοινωνικής αλληλεγγύης και ευθύνης. Έτσι θα έδραιωθεί ή ενεργητική και εύεργετική παρουσία του Ε.Ε.Σ. στο χώρο της εφαρμοσμένης Δυναμικής και Σύγχρονης Ιατρο - κοινωνικής Πολιτικής, όπως την ονόμασα, όπως την καθώρισα και όπως επιθυμώ να την εφαρμόσω στον Ε.Ε.Σ.

Πιστεύω επίσης ότι οι δραστηριότητες αυτές θα γίνουν αποδεκτές με ευγνωμοσύνη απ' τον Ελληνικό Λαό, που στη μεγάλη πλειοψηφία του λατρεύει τον Έρυθρό Σταυρό του, αλλά και οι άρμόδιοι Κυβερνητικοί παράγοντες εύχαρίστως και έπιφελώς θα προσβλέπουν σέ σχετική συνεργασία με τους εξειδικευμένους και πάντα πρόθυμους φορείς του Ε.Ε.Σ. για την λαϊκή και κοσμοαγάπητη Κοινωνική Αντίληψη και Πρόνοια.

Πιστεύω ακόμα, ειδικότερα, ότι, στα πλαίσια της συγχρονισμένης αυτής οργάνωσης της Κοινωνικής Πολιτικής του Ε.Ε.Σ., κανένα από τό σημερινά καυτά προβλήματα δεν θα αφήσουμε άναντιμετώπιστο.

Σ' έναν κόσμο, που αντιμετώπιζει ήδη πάμπολλα δεινά, πρέπει ο Ε.Ε.Σ., που αποτελείται από άνθρώπους καλής θελήσεως, όπως θεσπισμένα είσθε και σεις, να υποστηρίξει την άποχή από ό,τιδήποτε θα μπορούσε να προσθέσει περισσότερες δυστυχίες. Έτσι, και τό πρόβλημα της μόλυνσεως και ρυπάνσεως του περιβάλλοντος μας ενδιαφέρει, γιατί μεταξύ των κυρίων σκοπομένων μας είναι - και πρέπει να είναι - και ή πνευματική και ή σωματική υγεία του πληθυσμού, ως και ή ευημερία και ή ευεξία των ατόμων.

Ιδιαίτερα εγώ - και από της έρυθροσταυρικής και από της ιατρικής πλευράς - πιστεύω ότι ο πραγματικός πλούτος μιας χώρας δεν υπολογίζεται μόνο σέ βιομηχανικές εγκαταστάσεις, αλλά και σέ κοινωνικά και καθολικά υγιεινά και εύτυχισμένο ανθρώπινο περιβάλλον.

Η υποβάθμιση του περιβάλλοντος αποτελεί στην πραγματικότητα κρίση πολιτισμού, αλλά και κρίση ευζωίας, ευγονίας και ευημερίας. Η ρύπανση, λοιπόν, και ή μόλυνση του περιβάλλοντος

δεν είναι θέμα που ενδιαφέρει μόνο την αισθητική, την παράδοση, τό τόπιο και την οικονομία μιας χώρας. Είναι κυριώτατα θέμα υγειονομικό, για τον λόγο ότι άμεσα και έμμεσα επηρεάζει τό οικοσύστημα και την ζωή του ανθρώπου.

Τό ενδιαφέρον του Έρυθρού Σταυρού για την πρόληψη της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος καταφαίνεται και από τό γεγονός ότι τό 1973 ή Παγκόσμιος Ημέρα του Έρυθρού Σταυρού καθιερώθηκε για την Προστασία του Περιβάλλοντος, με ειδικό μάλιστα σύνθημα: «Έσεις και ο κόσμος μας - μόνιμες πρωτεριότητες για τον Έρυθρό Σταυρό».

Εξάλλου, και ή ενεργητική συμπαράσταση της μεγάλης Έρυθροσταυρικής Οικογένειας της Ελλάδας καταφαίνεται και από τό γεγονός ότι ή Κεντρική Διοίκησή μας αποδέχτηκε εισήγησή μου και σέ συνεργασία με την Ελληνική Έπιστημονική Έταιρεία Ερεύννης και Έλέγχου της Ρυπάνσεως των Υδάτων, του Έδάφους και του Αέρος οργάνωθηκε υπό την προεδρία μου ή Επιτροπή Υγείας και Περιβάλλοντος του Ε.Ε.Σ. και της ΕΡΥΕΑ. Καρπός της συγκροτήσεως της Επιτροπής αυτής ήταν και ή λαμπρή, τολμώ με θάρρος να είπω σάν Έλλην και σάν Έρυθροσταυρίτης, εκπρόσωπή μας στο Διαβαλκανικό Συνέδριο του Βουκουρεστίου (1978), που έγινε για να εξετασθεί ο ρόλος του Έρυθρού Σταυρού στη μάχη κατά της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος.

Εκεί, σάν εκπρόσωπος του Ε.Ε.Σ., τελειώνοντας την 45λεπτη εισήγησή μου, με θέμα: «Η Βιομηχανία, ή Υγεία, τό Περιβάλλον και ο Έρυθρός Σταυρός», είχα άπευθύνει την πιο έντυπωσιακή, την πιο σημαντική, την πιο επίγουςα πρόκληση που ή άνθρωπότης εκλήθη ποτέ να αντιμετώπισει: «Σώστε τον πολιτισμό και την άνθρωπινη ζωή, διαφυλάγοντας την μητέρα φύση».

Εκτός από την προστασία του περιβάλλοντος, και άλλα καυτά θέματα ενδιαφέρουν έμάς τους Έρυθροσταυρίτες. Έτσι, κατά κύριο λόγο, μας ενδιαφέρουν τό μεγάλα προβλήματα της νεολαίας, που πρέπει με κάθε θυσία να μείνει ή χρυσή έλπίδα και τό στολίδι του έθνους και της κοινωνίας μας.

Και τό θέμα λοιπόν της αλητείας, και τό θέμα της κατ' έπάγγελμα έπατείας, και τό θέμα του τεντυμποισμού και τό θέμα του άλκοολισμού, και τό θέμα του πανσεξουαλισμού, και τό θέμα της εγκληματικότητας γενικότερα, αλλά, κυριώτατα, τό καυτό κοινωνικό πρόβλημα των ναρκωτικών ειδικότερα - που είναι σήμερα τό πρόβλημα της μανίας αυτοκαταστροφής των νέων - δεν θα μας άφήσουν, τό πολυάριθμο και εκλεκτό έπιτελείο μας και έμένα, άπλους θεατές της νέας αυτής κακοδομιονίας, που άπειλητικά ήδη διαμορφώνεται για τη νεολαία μας.

Άλλοστε, σύντομα, έλπίζω, θα μου δοθεί ή καλή εύκαιρία να συζητήσω μαζί σας εύρύτερα για τις άπόψεις μου επάνω σ' αυτό τό σημείο και να ζητήσω την θερμή και ουσιαστική συμπαράστασή σας για την αντιμετώπισή του. Δεν άμφιβάλω ότι θα αποτελέσετε κ' έσεις συνεπικούρα και πολύτιμα μέλη της υπό την Προεδρία μου Έπιτροπής κατά της τοξικομανίας του Ε.Ε.Σ. και του κέντρου Υποδοχής Τοξικομανών, τό οποίο σχεδιάζουμε να ιδρύσουμε, με την ενεργό συμμετοχή και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Σήμερα θα ήθελα άπλως να τονίσω ότι ο κίνδυνος της διά των ναρκωτικών αυτοκαταστροφής πολιορκεί τους νέους και μέσα δεν λύνονται τό κοινωνικά προβλήματα. Οι τοξικομανείς νέοι μας - που εύτυχώς δεν είναι τόσο πολλοί, όπως σέ άλλες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής - δεν είναι εγκληματίες. Είναι άρρωστοι. Ένας νέος, για να καταντήσει τοξικομανής, πρέπει να έχει αύξημένη νοσηρή ψυχοπνευματική προδιάθεση, να έμφανίσει δέ σέ συνέχεια επίκτητη έπιρρέπεια στα ναρκωτικά, που άτυχώς, θα βοηθηθεί από τό οικογενιακό περιβάλλον, από τό κοινωνικό περιβάλλον, από τό οικονομικό περιβάλλον, από τό ίδιο τό άτομο και από παράγοντες, που δυστυχώς άφορούν τους γονείς, τους ήγέτες του τόπου και εύρύτερα όλους τους διανοούμενους.

Δεν όμιλώ σάν γιατρός, ούτε σάν κοινωνιολόγος, μά σάν άνθρωπος και μάλιστα σάν Έρυθροσταυρίτης. Τό μεγαλύτερο λάθος στην θεραπεία των τοξικομανών, τό άσυγχώρητο λάθος στην άποθεραπεία των τοξικομανών, είναι τό ότι, συνήθως, θεραπεύουμε μόνο τό σώμα. Φαίνεται πώς τους άρχαίους προ-

γόνους μας τους διαβάζουμε μόνο για να πάρουμε στο Σχολείο κάποιο προβάσιμο βαθμό. Άλλωώς, θα γνωρίζαμε τί είπε ο πιο μεγάλος των φιλοσόφων μας, ο Πλάτων, από τό 347 π.Χ., τί είπε ο πιο μεγάλος των γιατρών μας, ο πατέρας της Ιατρικής ο Κώος Ιπποκράτης από τό 460 π.Χ., τί είπε ο ιδρυτής της Χριστιανικής Θρησκείας μας, ο ίδιος ο Θεάνθρωπος, για την ψυχοσωματική θεραπεία των άσθενών.

Κυρίες και Δεσποινίδες Έθελόντριες Κοινωνικής Προνοίας,

Αντιλαμβάνεστε γιατί δεν πρέπει να μένουμε όλοι μας, και όχι μόνο οι Έρυθροσταυρίτες, άπλοι θεατές της νέας καταστάσεως που άπειλητικά διαμορφώνεται για τη νεολαία μας, που δεν είναι, άλλωστε, καθόλου κολακευτική για έναν κόσμο, που έμεις οι ίδιοι δημιουργήσαμε, για έναν κόσμο, για τον οποίο έμεις οι ίδιοι ευθυνόμαστε. Αντιλαμβάνεστε όμως την εργώδη και συντονισμένη προσπάθεια στην οποία πρέπει να άποδυθούμε. Τό Ίδρυμά μας προσέφερε ως τώρα άπροσμέτρητες έθνικές υπηρεσίες, υπήρξε πραγματικά πρωτόπορο στις κοινωνικές προσφορές, άγόγυστα προσέφερε και τη ζωή άκόμη πολλών έρυθροσταυριτών του στην υπηρεσία της πατρίδας και θα συνεχίσει - παρά τις αντίεξοότητες, παρά τις οικονομικές και άλλες δυσχέρειες - την ύψηλή άποστολή του.

Άλλά για την έπιτυχία αυτή χρειάζεται ή θετική και καλοπροαίρετη συμπαράστασή σας. Σας χρειάζομαστε και για να καταπολεμήσουμε τό αίτια του σημερινού κλίματος της ήθικης καχεξίας, που μαστίζει σήμερα πολύ κόσμο, αλλά και για την αντιμετώπιση του κλίματος αυτού, όπως θα είδατε εις τις προσκλησεις που σας έχουν διανεμηθεί. Η αντιμετώπιση των μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων, αγαπητές μας φίλες και συμπαράστατες, δεν είναι υπόθεση ενός μόνο ανθρώπου, αλλά πολλών ανθρώπων, «δυναμένων», αλλά και «βουλομένων», αλλά και «ενεργών μετεχόντων».

Έργο κοινωνικό θερμής άνθρωπίνης αλληλεγγύης, έργο άποτελεσματικής παρηγοριάς και ειλικρινούς αγάπης, έργο άποστολικό, έργο αξιοθαθείας εκτίμησης και άναγνώρισης εκ μέρους των πανελλήνων έπιτελείτε και θα έπιτελέσετε, έσεις οι έθελοντά Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ.

Συνηθίζω να τονίζω παντού - γιατί τό πιστεύω πραγματικά - ότι είσθε οι παρηγοροί άγγελοι του άδυνάτου, του άποστατεύτου, του μικρού, του γερασμένου, της χήρας, του στερημένου, του

εξερριζωμένου, του λυπημένου, του άρρώστου. Είσθε τό στοργικό στήριγμά τους, τό τονωτικό της ματωμένης ψυχής τους, τό βάλαμο της πικραμένης ζωής τους, ή παρηγορία της μοναξιάς τους. Είσθε, άκόμη, ή προσωποποίηση της τρυφερότητας της μητέρας, της άδερφής, της συζύγου, της θυγατέρας, της φίλης, που άπαλύνει τον πολλές φορές άνείπωτο πόνο τους.

Η έμπειρη κοινωνική και κοινωνιολογική παιδεία, ή έμψυχη καλωσύνη και ή ιεραποστολική σας διάθεση, άποτελούν τά τρία κύρια θεμέλια, επάνω στα οποία στηρίζεται τό καλλιμάρμαρο οικοδόμημα του Σώματός σας, του Ίεκουστού πιά Σώματος των Έθελοντών Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ.

Κοσμημένες, λοιπόν, από τις άρετές και τις ικανότητες αυτές, καθοδηγημένες από την μεγάλη έρυθροσταυρική καρδιά σας και πλαισιωμένες από την πρόθυμη και ισχυρή συμπαράσταση της Κεντρικής Διοικήσεως του Ε.Ε.Σ., της Κυρίας Προέδρου και των Μελών της Έφορείας σας ως και των λαμπρών Κοινωνικών Λειτουργών μας, είμαι θέβαιος ότι συνεχώς θα μεγαλοურείτε.

Και ένα τελευταίο, μά όχι και έσχατο, πιστεύω μου.

Παρακαλώ και έλπίζω να μή τό διαψεύσετε. Πιστεύω, πώς όταν έλθει ή εύλογη μέρα των άγώνων της Αρχιεπισκοπής και του Ε.Ε.Σ. για την σωστή καταπολέμηση της τοξικομανίας, καμιά σας δεν θα άπουσιάζει από τό πιστικό, τό έπείγον και τόσο κοινωφελές καλεσμά μου. Πιστεύω, πώς θα πρωτοστατήσετε στη νέα έξόρμηση του Ε.Ε.Σ., μιά έξόρμηση για την εφαρμοσμένη, Δυναμική και Σύγχρονη Κοινωνική Πολιτική του για τον Λαό, για τό Ελληνόπουλό μας κυρίως, που θα είναι και πάλι μία έξόρμηση αγάπης και αλληλεγγύης του Ε.Ε.Σ. για τον άξιο, κατά θάθος, Ελληνικό Λαό και τό θλασάριό του. Η δύναμή μας, αγαπητές μας φίλες, ήταν και πρέπει να είναι τό μεγάλο ρεύμα της λαϊκής ευγνωμοσύνης προς τον Έρυθρό Σταυρό και προς την άκατάλυτη και ζωοδότειρα Ίδέα του, που συνιστά την Θρησκεία της Αγάπης, την Θρησκεία του Χριστού και την δική μας Θρησκεία.

Σας εύχομαι, για μιά ακόμα φορά και από καρδιάς, μιά χρονιά έπιτυχημένη και ώραία όπως έπιτυχημένη είναι ή σταυροφορία σας και ώραία είναι ή ύπαρξή σας.

Σας εύχαριστώ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΛΟΥΡΙΔΗΣ

* Όμιλία του καθηγητού κ. Όρέστη Λουρίδη, Αντιπροέδρου του Ε.Ε.Σ., κατά την έναρξη του δευτέρου μέρους του προγράμματος των μαθημάτων των Έθελοντών Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ. (Δώμα Κεντρικών Γραφείων, 8.1.1980).

Τό μυστικό

του Δία

της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΒΑΡΕΛΛΑ

Κεφάλαιο Ζ'

Σ' αυτό τό σκοτεινό υπόγειο καί μ' αυτές τις συνθηκες, δέν μπορούμε νά μιλήσουμε, κύριε, εἶπε ὁ πατέρας. Ἐλάτε νά καθήσουμε στό σπῖτι ἡ ἔστω στόν κήπο μας. Ἡ γυναίκα μου θά μᾶς προσφέρει καί συκαλάκι γλυκό.

Στόν κήπο μας... Μέ πόσο καμάρι ἔλεγε «κήπο» τά λιγοστά γεράνια καί τό κίτρινο γιασεμί ὁ πατέρας. Ἀλλά κ' ἐγώ ἔτσι ἐνιωθα. Μέ τίποτα στόν κόσμο δέν θ' ἄλλαζα ἐκείνη τή μικρή αὐλή κάτω ἀπό τή σκιά τοῦ Παρθενώνα.

Ὅταν ἡ μητέρα ἔφερε τό δίσκο μέ τά γλυκά σκέφτηκα πόση ἀξία εἶχε τό συκαλάκι της. Τί θά ἔλεγε ἀλήθεια ἡ μητέρα ἂν μάθαινε ὅτι δέν θά ξανάκανε γλυκό ἀπό τήν συκιά της; Ὁ πατέρας θά δεχόταν νά βοηθήσει τόν Νεφεληγερέτη; Θά ξερίζωνε τή συκιά;

Ναί, ἀπάντησε ἀδίσταχτα ὁ πατέρας μου ὅταν ὁ γείτονας τοῦ ἔκανε τήν ἴδια ἐρώτηση. Θά σᾶς βοηθήσω ἀλλά μέ ἕναν ὄρο. Θά δείξουμε πρῶτα τό θησαυρό στίς ἀρμόδιες ἀρχές.

Στίς ἀρμόδιες ἀρχές, ἔκανε μέ περιφρόνηση ἐκεῖνος. Καί γιατί; Γιατί πρέπει νά τούς δείξω ἕνα «θησαυρό» πού εἶναι δικός μου;

Ἐδῶ κάνετε ἕνα μεγάλο λάθος, εἶπε ἡσυχά ὁ πατέρας μου. Δέν εἶναι δικό σας κάτι πού μπορεῖ νά βοηθήσει τήν ἐπιστήμη καί τήν ἱστορία.

Κουταμάρες. Εἶναι ἡ μοναδική εὐκαιρία νά γίνω πλούσιος καί δέν θά τήν ἀφήσω νά μου ξεφύγει.

Μά γιατί θέλετε τόσο πολύ νά γίνετε πλούσιος; ρώτησε μέ περιέργεια ὁ πατέρας μου. Γιατί ἔχετε τοποθετήσῃ ὅλες σας τίς φιλοδοξίες στό πλούτη;

Γιατί τυραννίστηκα πολύ στή ζωή μου, γι' αὐτό. Ἄν ἔξερα νωρίτερα τήν ὑπαρξη αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ, τώρα τά πράγματα θά ἦταν διαφορετικά γιά μένα. Θά μπορούσα νά εἶμαι ἕνας ἐπιστήμονας κι ὄχι...

Σταμάτησε καί ἔκανε μιά παράξενη κίνηση μέ τό χέρι.

Κι ὄχι ταχυδακτυλουργός, συμπλήρωσε ὁ πατέρας.

Ὁ Δίας ξαφνιάστηκε.

Τό ξέρετε; Μά ἀπό πού; Δέν καταλαβαίνω. Ὁ πατέρας οὔτε κᾶν ἀνέφερε τόν Ἡρακλή. Μᾶς τό εἶπε μέ τόν δικό του τρόπο ὁ παπαγάλος σας.

Θά τό σκοτώσω αὐτό τό φλύαρο πουλί, εἶπε ἀγαπакτισμένος.

Μά ὁ παπαγάλος δέν εἶναι ἄνθρωπος γιά νά μπορεῖ νά ἐλέγχει, ὅσα λέει κι ὅσα κάνει.

Ὁ πατέρας προσπάθησε νά ξαναφέρει τήν κουβέντα ἐκεῖ πού ἤθελε...

Καί πῶς μάθατε ἀλήθεια τήν ὑπαρξη αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ;

Ὁ παππούς μου ἦταν ψαράς καί πήγαινε μέ τό καΐκι του σ' ἕνα ἀκατοίκητο νησί τό Πιπέρι, καί ψάρευε...

Ξαφνικά σταμάτησε, κοίταξε μέ περιέργεια τόν πατέρα μου καί εἶπε:

Ἀλλά γιατί σᾶς ἐνδιαφέρει; Αὐτό εἶναι οἰκογενειακό μυστικό.

Ὁ Δίας ἄλλαξε καί πάλι τήν κουβέντα. Ὁ πατέρας δέν ἐπέμενε.

Τό οἰκογενειακό σας μυστικό μπορεῖτε νά τό κρατήσετε, ἂν θέλετε, εἶπε σοβαρά. Δέν μπορεῖτε ὅμως νά κρατήσετε μυστικό κάτι πού στό μέλλον μπορεῖ ν' ἀποδειχθεῖ σπουδαῖο γιά τά νομίσματα.

Ὁ Νεφεληγερέτης εἶχε σκύψει τό κεφάλι καί δέν μιλοῦσε. Ἐμοιαζε μέ συννεφιασμένο οὐρανό πού μαζεῦει νέφη πρίν ξεσπάσει ἡ καταιγίδα. Ἡ μητέρα γιά νά σπάσει τή σιωπή πρότεινε νά φέρει καί δεύτερο συκαλάκι καί τό φερε, ὅπως τό συνήθιζε, χωρίς νά τῆς πούμε ναι ὅτε ὄχι.

Γιατί νά κάνουμε κάτι ἀντίθετο ἀπό τή συνείδησή μας; ρώτησε γλυκά ὁ πατέρας μου.

Μέ συγχωρεῖτε, θρόντηξε ὁ Δίας. Καί ποίος σᾶς εἶπε ὅτι ἐνεργῶ ἀντίθετα ἀπό τή συνείδησή μου; Ἐμένα ἡ συνείδησή μου μού λέει νά κάνω ἐκεῖνο πού μέ συμφέρει.

Μά σᾶς συμφέρει, ἐπέμενε ὁ πατέρας μου. Ἐσεῖς ἔχετε γνώσεις, ἐγώ ξέρω νά γράφω. Θά συνεργαστοῦμε. Θά γράψουμε ἄρθρα γιά τό «θησαυρό» σας στίς ἐφημερίδες καί στό περιοδικά. Θά τονώσουμε τό ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου καί τῆς νεολαίας γιά τά παλιά νομίσματα, πού εἶναι ἕνα τόσο συναρπαστικό θέμα. Θά γίνετε καί διάσημος καί πλούσιος.

Εἶμαι ἀρκετά διάσημος, εἶπε κοροϊδευτικά ὁ Δίας. Δέν μού χρειάζεται ἄλλη διασημότητα. Ὅσο γιά πλούσιος, δέν εἶδα νά γίνεται κανένας γράφοντας ἄρθρα στίς ἐφημερίδες.

Ἐπάρχει διαφορά νά εἰσαπτε διάσημος ἀπό τά νούμερα πού κάνετε στό τσίρκο ἀπό τό νά γράφετε ἐπιστημονικά ἄρθρα, εἶπε σκληρά ὁ πατέρας μου. Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἐσεῖς ὁ ἴδιος εἶπατε, ὅτι τά νομίσματα ἀξίζουν νά μελετηθοῦν ὅσο τίποτε ἄλλο στόν κόσμο.

Καί τό ξαναλέω καί τώρα. Τά νομίσματα συμπληρώνουν τήν ἱστορία, τή διευκρινίζουν στό σκοτεινά της σημεῖα κι ὅπου δέν ὑπάρχουν γραπτές πηγές γράφουν τά ἴδια τήν ἱστορία. Ἐμένα μού τά λέτε αὐτά; Ὅταν οἱ συνομήλικοί μου ἐπαίζαν βόλους, ἐγώ μελετοῦσα. Κύριε, εἶπε παρακαλεστά, δώστε μου τό θησαυρό τοῦ

παππού μου. Δέν ξέρετε τί θαυμάσια νομίσματα θά βροῦμε ἐκεῖ μέσα.

Μά ξέρετε τί ἔχει;

Ἐνα - ἕνα, τά ξέρω, ἕνα - ἕνα...

Ἀπό πού;

Δέν μπορῶ νά σᾶς πῶ. Εἶναι πάντως ἀττικά νομίσματα ἀρχαίης τέχνης. Κουκουβάγιες μικρές, μεγάλες, κουκουβάγιες σέ πεσμένα ἀγγεῖα, κουκουβάγιες μέ διπλωμένα φτερά, ἄλλες νά κοιτάζουν ἴσια μπροστά τους, ἄλλες πλάγια...

Εἶπατε ἀρχαίης τέχνης; ἔκανα δειλιά. Τί ἀκριβῶς ἐννοεῖτε;

Ἐννοῶ τήν τεχντροπία, δεσποινίς Ἀρέθουσα, μού εἶπε χαμογελώντας. Νά! Ἡ Ἀθηνᾶ, ἄς πούμε, ἔχει μάτια γουρλωμένα, χαμηλό μέτωπο, μεγάλη μυτερή μύτη καί κάτι μαλλιά καμωμένα μέ μικρές μικρές τελείες. Κ' ὕστερα, ἔχει καί τό χαμόγελο, «τό ἀρχαῖκό μειδίαμα», ὅπως λέγεται. Εἶναι μιά προσπάθεια τῶν ἀρχαίων νά ἀπεικονίσουν τόν ψυχικό τους κόσμο, ἕνα κόσμο ἀπλό καί παιδικό.

Καί τί εἶναι αὐτό πού κάνει τό «θησαυρό» σας τόσο πολῦτιμο; Ξαναρώτησε ὁ πατέρας μου. Τό ὅτι τά νομίσματα πού περιέχει εἶναι ἀρχαίης τέχνης;

Τό μάτι τοῦ γείτονα πέταξε μιά ἀστραπή.

Καί αὐτό καί κάτι ἄλλο σπουδαιότερο. Μπορεῖ νά σᾶς φανεῖ παράξενο, ἀλλά ἔτσι εἶναι. Τά νομίσματα αὐτά εἶναι μεγάλης ἀξίας, γιατί εἶναι ὅλα κίθδηλα.

Κίθδηλα;

Ναί. Καί γι' αὐτό πολύ σπάνια.

Δέν καταλαβαίνω, εἶπε ὁ πατέρας μου σαστισμένος.

Θά προσπαθήσω νά σᾶς κάνω νά καταλάβετε. Γιατί τά νομίσματα κόβονται πάντοτε ἀπό τό κράτος;

Μά, γιά νά ἔχουν τήν ἐπίσημη σφραγίδα του, γιά νά εἶναι κανονικό τό θάρος τους καί σωστή ἡ περιεκτικότητα τοῦ μετάλλου.

Ἀκριβῶς, ἔκανε ἐκεῖνος. Γι' αὐτό τά παλιά χρόνια τά νομίσματα εἶχαν σάν ἱερά ἐμβλήματα τούς θεούς, κι αὐτό γιά νά ἐνισχύουν τήν πίστη στό νόμισμα καί γιά νά τρομοκρατοῦν ἐκείνους πού σκέφτονταν νά πλαστογραφήσουν τούς θεούς καί νά νοθέψουν τούς τύπους τῶν νομισμάτων.

Ἐχετε δίκιο σ' αὐτό, εἶπε σκεπτικός ὁ πατέρας μου. Θυμᾶμαι ὅτι διάβασα κάπου πῶς τά νομίσματα τά ἔκοβαν στούς ναούς πού τούς χρησιμοποιοῦσαν καί γιά θησαυροφυλάκια.

Μάλιστα κύριε. Στήν Ἀθῆνα, θεωροῦσαν τήν Ἀθηνᾶ φύλακα τοῦ δημόσιου θησαυροῦ καί ἐπέβαλαν καί πολύ αὐστηροῦς νόμους. Στήν ἐποχή τοῦ Σόλωνα ὑπῆρχε ἕνας νόμος πού τιμωροῦσε μέ θάνατο τόν κίθδηλοποιό. Μᾶς τό λέει ὁ Δημοσθένης. «Εάν τις νόμισμα διαφθεῖρη, θάνατον τήν ζημίαν εἶναι». Ὡστόσο οἱ κίθδηλοποιοί δέν πτοήθηκαν καθόλου καί ἔχουμε κίθδηλα νομίσματα καί στούς ἀρχαίους χρόνους.

Μά πεῖτε μου, ρώτησε μέ φοβερή περιέργεια, τί ἔκανα δηλαδή αὐτοί οἱ ἄνθρωποι;

Νόθευαν τό νόμισμα. Ἐπαίρναν τίς μητρες τῶν γνήσιων νομισμάτων καί τά κατασκεύαζαν μέ τόν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο. Ἀλλά τό μέταλλο πού ἔβαζαν στήν μητέρα δέν ἦταν ἀπό ἀσήμι ἢ ἀπό χρυσό. Ἦταν ἀπό

χαλκό. Ἐξωτερικά μονάχα φάνταζαν ἀσημένια.

Καλά καί οἱ ἄλλοι δέν τό καταλάβαιναν;

Ἀπό πού νά τό καταλάβουν; Ἦταν τόσο τέλεια κατασκευασμένα... Μόνο ὅταν περνοῦσε καιρός καί σιγά σιγά μέ τήν τριβή ἔφευγε τό στρώμα τοῦ ἀσημιοῦ, τότε φαινόταν ὅτι ἦταν χάλκινα.

Καί τώρα τά νομίσματα αὐτά εἶναι πιό ἀκριβά ἀπό τά ἄλλα; Ξαναρώτησα γιατί δέν μπορούσα νά τό χωνέψω.

Εἶναι πιό ἀκριβά γιατί εἶναι πιό σπάνια ἀπό τά γνήσια τῆς ἴδιας ἐποχῆς. Συγχρόνως εἶναι τό ἴδιο καλλιτεχνικά, γιατί ἔχουν γίνε μέ τίς ἴδιες μητρες.

Τρομερό, εἶπε ὁ πατέρας μου.

Ὅλα τά νομίσματα τοῦ θησαυροῦ τοῦ παππού μου εἶναι χωρίς «ἀσημένια ἐπιδερμίδα». Εἶναι κάπου τριακόσιες «ψυχές».

Ψυχές; εἶπαμε ὁ πατέρας μου, ἡ μητέρα καί ἐγώ. Τί εἶναι πάλι αὐτό;

Ψυχές λέγονται αὐτά τά νομίσματα πού δέν ἔχουν τήν ἀσημένια τους ἐπίστρωση, εἶπε μέ κάποια ἀδημονία ἐκεῖνος, νευριασμένος, ἴσως γιατί ἐπρεπε συνεχῶς νά μάς ἐξηγεῖ καί νά μᾶς ἀπαντᾷ στίς ἀπορίες μας.

Ἐ, καί πού νά τό ξέρουμε αὐτό; ἔκανε πειραγμένη ἡ μητέρα μου. Μήπως θέλετε κι ἄλλο συκαλάκι;

Ἐπέρωχο τό συκαλάκι σας, κυρία Ἀλκμήνη. Δέν θά τό ξεχάσω ποτέ. Δέν θά ξεχάσω ποτέ ὅτι στίς ρίζες τῆς συκιάς σας θρίσκειται ὁ «θησαυρός» τοῦ παππού μου.

Ἡ μητέρα μου ἔμεινε μέ τό στόμα ἀνοιχτό. Ἄκουγε νά μιλάμε γιά κάποιο «θησαυρό», ἀλλά δέν ἔξερε τί ἐννοοῦσαμε. Κοίταξε τή συκιά, τό γείτονα, κοίταξε τό συκαλάκι της καί δέν ἔλεγε νά κλείσει τό στόμα.

Λοιπόν; Ποιά εἶναι ἡ ἀπόφασή σας, κύριε Πλακίωτη; ρώτησε μέ τή θροντερή του φωνή ὁ Δίας.

Παρόλο πού αὐτή ἡ συκιά ἔχει μεγαλώσει μέ τά παιδιά μου μαζί, εἶμαι πρόθυμος νά τήν ξεριζώσω, ἂν μ' αὐτό θά κάνω καλό στή νομισματική ἐπιστήμη. Ἀλλά ἂν γίνε αὐτό, θά δείξουμε τή συλλογή πρῶτα στό Μουσεῖο. Ἐκεῖνο πρέπει νά διαλέξει πρῶτο. Ἄν ἔχει τά νομίσματα αὐτά καί δέν τά χρειάζεται, πάλι δικά σας θά εἶναι. Ἀλλά ἔχουμε χρέος νά τά δείξουμε, νά τά καταγράψῃ καί νά ξέρεῖ πού μπορεῖ νά τά βρεῖ, ὅταν τά χρειαστεῖ γιά νά τά μελετήσῃ. Αὐτή εἶναι ἡ τελευταία μου λέξη.

Ὁ Δίας κοίταξε τή συκιά κι ἀναστράναξε. Τό σούρουπο εἶχε κάνει ἀκόμα πιό ὁμορφῇ τή μικρή αὐλή πού καθόμαστε. Ὁ Παρθενώνας ἔριχνε τή σκιά του ἀπό πάνω μας καί φανταστήκαμε ὅτι ὅλα θά πήγαιναν καλά. Πέσαμε ὅμως ἔξω.

Ὁ Δίας στράβωσε τά μούτρα του καί εἶπε:

Ἐγώ φταίω, ἀλλά δέν εἶχα καί ἄλλη ἐκλογή. Σᾶς πληροφορῶ πάντως ὅτι θά τυραννιστεῖτε, χωρίς τήν βοήθειά μου, νά βρεῖτε τό μέρος ὅπου εἶναι κρυμμένος ὁ «θησαυρός». Ὁ παππούς συνηθισμένος ἀπό τίς σπηλιές τοῦ «Πιπεριοῦ» ἔχει κρύψει καλά τό εὐρημά του. Λυποῦμαι πολύ, κύριε.

Ἐφυγε χωρίς νά μᾶς δώσει τό χέρι. Μᾶς ἔφαγε καί τρία συκαλάκια. Ἦταν ἡ τελευταία φορά πού τόν εἶδαμε.

(Συνεχίζεται)

Ο ΨΥΧΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Τού ΣΟΛ. ΝΙΝΙΚΑ, Γεν. Έπιθ. Μ. Εκπαιδεύσεως

8' (τελευταίο)

Οι έφηβοι ζητούν την αγάπη και τη στοργή, όσο και την κοινωνική και οικογενειακή αναγνώριση. Θέλουν να απολαμβάνουν την εξύψωση της προσωπικότητας. Η επιθυμία αυτή είναι νόμιμη και πρέπει να την ικανοποιούμε, αν θέλουμε να λύσουμε το εφηβικό πρόβλημα (Dufour).

Πριν απ' όλα ο έφηβος δεν πρέπει να ταπεινώνεται. Όταν πιάνει κάτι το παράδοξο ή ζητεί να προκαλέσει την αγανάκτηση, τη δυσaréσκεια ή την ανησυχία, οι γονείς όφειλουν να μη φαίνονται αγανακτισμένοι, δυσareστημένοι ή ανήσυχοι. Άλλ' έχει σημασία ν' ακούνε χωρίς περιφρόνηση, χωρίς να αντιλέγουν αδιάκοπα σ' αυτό που δεν φαίνεται να αξίζει τον κόπο. Η γαλήνη και η ήρεμία του περιβάλλοντος θα οδηγήσουν τον έφηβο γρηγορώτερα στη σωστή εκτίμηση των πραγμάτων, παρά οι ζυηρές συζητήσεις και οι ένεργητικές νουθεσίες. Όταν συζητούν οι μεγάλοι με τον έφηβο πρέπει να αποφεύγουν το περίφημο: «Είσαι πολύ νέος για να μιλάς». Σ' αυτή την ηλικία το έπιχειρήμα του κύρους δεν μπορεί παρά να προκαλεί έπιανάσταση και να σκάβει μεταξύ των γενιών τάφο που υπάρχει κίνδυνος να μη μπορεί να πληρωθεί. (Isambert)

Αυτό που πρέπει να πολεμηθεί, για να δοθηθεί ο έφηβος σ' αυτή τη φάση της αναπτύξεώς του, είναι τ' αίσθήματά του μ' ονόματι: εγκαταλείψεις, ή πίστη ότι είναι μία τερατώδης εξαίρεση, ή εξαίρετική τάση προς το κλείσιμο στο έαυτό του... Είναι αναγκαίο να ζητήσουμε να κατευθύνουμε την προσοχή του προς τα έξω, να στρέψουμε την ένεργητικότητα του προς έργα περισσότερο οικοδομικά και θετικά. (A. Isambert). Έπίσης πρέπει να ένθαρύνουμε τους έφηβους να μιλούν έλεύθερα. Τά ανθρώπινα πλάσματα εύχαριστούνται να τ' αλένουν, να «εξαφρώνουν». Οι οικογενειακές συνάξεις, όπου ο καθένας μιλάει έλεύθερα, οι σχολικές ευκαιρίες για όμιλους, οι συζητήσεις με κάποια λιγώτερη τυπικότητα στα σχολεία, οι φιλικές συγκεντρώσεις, χαλαρώνουν ή προλαμβάνουν τη συγκινησιακή υπέρταση. Μεγάλη θα είναι η ανακούφιση του έφηβου αν μπορέσει να έχει στη διάθεσή του έμπιστους ανθρώπους, τους γονείς του, κάποιο στοργικό δάσκαλο ή μεγαλύτερο φίλο, τόν πνευματικό του. Μεγάλο θα είναι και το λάθος του νέου να περάσει τ' χρόνια αυτά προσπαθώντας σιωπηλά να λύσει μόνος τ' προβλήματά του. Η έκφραση του έαυτού του είναι το μυστικό για την ανακούφιση. (Ασιώτης).

Είπαμε ότι ο έφηβος διεκδικεί την ανεξαρτησία του. Πρέπει να σεβασθούμε την χυκική του αυτή ανάγκη. Η πίεση των γονέων και των παιδαγωγικών κάθε άλλο παρά ώφελει. Η υπερβολική, στενόκαρδη πειθαρχία, οι παράλογοι περιορισμοί, οι σκληρές και άδικες τιμωρίες, σωματικές ή άλλες, οι άδικες κατηγορίες και παρατηρήσεις έμποδίζουν την κανονική ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Όμως, σεβασμός της προσωπικότητας του έφηβου δεν σημαίνει να μείνουν άγνωστα σ' αυτόν η πειθαρχία, το καθήκον, ο μόχθος, ο σεβασμός. Υπάρχουν δυστυχώς στίπια, όπου διοικούν τάπαιδιά. Όταν όμως τ' παιδιά συνηθίσουν να κυριαρχούν στο περιβάλλον τους, τ' γεγονός αυτό έντυπώνεται βαθιά στο χαρακτήρα τους και δημιουργεί έγκεντρισμό.

Μερικοί γονείς, έπηρεασμένοι από μοντέρνες θεωρίες, ζητούν απόλυτη έλευθερία των έφηβων και καμιά έπέμβαση τρίτων. Τό είδος όμως αυτό της άγωγής είναι όλθθριο, γιατί έτσι εγκαταλείπεται ο νέος, ό οποίος δεν διαθέτει πείρα και έρμα, χωρίς οδηγό, που νά του δείχνει την πορεία, την οποία πρέπει να ακολουθήσει για νά τελειοποιήσει τόν χαρακτήρα του.

Όυτε πίεση, λοιπόν, άλλ' ούτε και απόλυτη έλευθερία. Η αλήθεια βρίσκεται στη μέση. Πειθαρχημένη έλευθερία. Για νά πετύχουν όμως οι γονείς και παιδαγωγοί πρέπει νάχουν κερδίσει την έμπιστοσύνη των παιδιών. Η έμπιστοσύνη όμως δεν έπιβάλλεται με διαταγές. Την αξίζουμε και την αποκτούμε με την κατανόηση και την καλωσύνη.

Είπαμε ότι ο έφηβος κάνει φιλόδοξα όνειρα. Πράγματι, ο έφηβος έχει ανάγκη νά έλπιζει. Ακόμη κι αν τ' όνειρά του δεν είναι πάντοτε ρεαλιστικά, δεν είναι σωστό νά τόν βγάλει κανένας απ' αυτά πολύ απότομα. Ο έφηβος θέλει νά σεβώμεθα τόν έσωτερικό του κόσμο. «Όμως θά χρειασθεί πολλή προσοχή» παρατηρεί ο Άρ. Ασιώτης «εις τούς όνειροπόλους νέους, οι όποιοι συνεχώς άσχολούνται με άγόνους όνειροπολήσεις και έπιδιώξεις άνεφαρμόστους και άνεδαφικές. Βεβαίως, τ' όνειρα διά μίαν άνωτέραν και εύτυχή ζωήν είναι πολύτιμος πηγή ψυχικής ένεργείας και δραστηριότητας. Άλλ' αυτά όχι ως φυγή από την πραγματικότητα, την όποιαν θά πρέπει νά προσέξει ιδιαίτερως ο έφηβος εις όλην της τήν έκτασιν. Η έπαφή με την πραγματικότητα, ή έπιτέσεις του καθήκοντος της ήμέρας, με ίσχυρά κίνητρα διά μίαν άνωτέραν ζωήν, τό θάρρος διά τόν άγώνα της ζωής, όλα αυτά θά οργανώσουν την προσωπικότητά του» (Η κρίσις... σ. 54. Υποσ. 25).

Μιλήσαμε για τ' έντονο συναίσθημα που διακρίνει τόν έφηβο. Οι γονείς, λοιπόν και παιδαγωγοί έχουν κάθε συμφέρον νά λαμβάνουν ύπόψη τη βαθιά συναισθηματικότητα και την άκρα εύαισθησία του έφηβου. Πρέπει πολύ νά προσέχουν στη χρησιμοποίηση προσβλητικών έκφράσεων ή μειωτικών κρίσεων άπέναντι των έφηβων, έστω και αν οι έφηβοι, με την διαγωγή τους, προκαλούν την όργη και την αγανάκτησή τους. Πόσες φορές μία έκφραση άδέξια, π.χ. «δεν κάνεις για τίποτε», «δεν είσαι παρά ένας θλάκας» κτλ. είναι αίτια νά εκδηλώσει κατόπιν ο έφηβος έπινασστατικότητα ή παραίτηση από κάθε προσπάθεια και δίπλωμα στόν έαυτό του.

Ο συναισθηματικός κόσμος του έφηβου πλουτίζεται άφάνταστα, όταν νιώσει ίσχυρά και οικοδομητικά θιώματα στην περίοδο αυτή της ζωής του. Λένε για τόν Άβραάμ Λίνκολν ότι στην έφηβική του ηλικία συνεκινήθει τόσο πολύ από τις καθημερινές εικόνες του δουλεμπορίου στην πατρίδα του, ώστε αυτές δημιούργησαν τό διαρκές κίνητρο, που τόν ώθουσε επί πολλά χρόνια στην κατοπινή δράση του για την άπελευθέρωση των δούλων.

Είπαμε ότι τόν έφηβο άπασχολεί τό γενετήσιο πρόβλημα. Θά τόν βοηθήσουμε νά υπερνικήσει την κρίση αυτή αν προσέξουμε τ' παρακάτω σημεία:

Ο έφηβος πρέπει νά βρίσκει ικανοποίηση στη ζωή. Πρέπει, τ' μαθήματα και οι άλλες άπασχολήσεις νά τόν εύχαριστούν και νά του άπορροφούν τό ένδιαφέρον. Έάν συναντά δυσκολίες στα μαθήματά του, έάν άποτυχάνει στις προσπάθειές του, έάν τό οικογενειακό περιβάλλον δεν του προσφέρει τη χαρά, έάν δεν έχει φίλους, άπασχολήσεις και ψυχαγωγίες που νά τόν ένδιαφέρουν, όλα αυτά θά του όξύνουν τό γενετήσιο πρόβλημα και θά τόν κάνουν πιο έπιρρεπή σ' επώσεις.

Έδώ πρέπει νά σημειωθεί ή μεγάλη ανάγκη συμπαράστασας των μεγάλων στο θεμελιώδες αυτό πρόβλημα των έφηβων. Οι μεγάλοι (γονείς, παιδαγωγοί, κληρικοί, ιατροί) πρέπει νά βοηθήσουν την νεότητά με την έγκαιρη ένμέρωση για τούς κινδύνους που κρύβει ή άπερίσκεπτη

παράδοση στα κατώτερα πάθη και για την εύτυχία που έξασφαλίζει στο άτομο ή ζωή της καθαρότητας και έγκράτειας. Νά μη διστάσουν νά καλέσουν δίπλα τους τόν έφηβο για νά τόν συμβουλευθούν, νά τόν καθοδηγήσουν και νά του έμπνεύσουν τόν πόθο για μία άνώτερη χριστιανική ζωή. Αυτά που θά μάθει από τόν άνεύθυνο και συνήθως διεφθαρμένο «φίλο» του, άς τ' άκούσει από τ' υπεύθυνα και έκλεκτά πρόσωπα που βρίσκονται στο στενό περιβάλλον του και τόν αγαπούν.

Σς προς την ανάγκη φιλίας του έφηβου έχουμε νά σημειώσουμε τ' έξης: Άς μή νομίσουν οι γονείς ότι μπορούν νά αντικαταστήσουν τούς φίλους των παιδιών τους. Η λεγόμενη φιλία μεταξύ παιδιών και γονέων είναι βέβαια μία κατάσταση ψυχικής έπαφής, όχι όμως ή καθαυτό φιλία. Η φιλία είναι πάντοτε μία σχέση άτόμων της αυτής περίπου ηλικίας. Χρειάζονται συννοήτικοι φίλοι. Είναι άφύσικο, ό γονεύς ή ό μεγάλος γενικά νά μεταβληθεί σ' έ φίλο τέτοιου τύπου. Μερικοί μεγάλοι «παιδιάρίζουν» για νά άρέσουν έθθεν στα παιδιά. Άς γνωρίζουν όμως ότι τ' παιδιά τό καταλαβαίνουν αυτό και δεν ικανοποιούνται καθόλου ψυχικά. Ο έφηβος θέλει τόν μεγάλο νά έχει κύρος για νά τόν σέβεται και τόν συννοήτικό του για φίλο.

Μερικές φιλίες των έφηβων δεν άρέσουν καθόλου στους γονείς. Όμως, προτού σπεύσουν νά επέμβουν στη λεπτή αυτή σφαίρα, είναι άπαραίτητο νά διερωτηθούν ελίκρινά για νά μάθουν αν ή ύποψία τους στηρίζεται σ' πραγματικά δεδομένα ή είναι εκδήλωση της δυσκολίας τους νά άνεχθούν νά έχει τό παιδί τους όριζόντα που ξεπερνά τ' όρια του οικογενειακού κύκλου.

Έν τούτοις, στην περίπτωση που θά διεγράφετο πραγματικός κίνδυνος από μία κακή φιλία, ελίκρινής εξέγηση είναι τότε άπαραίτητη, αν οι γονείς έχουν διατηρήσει άρκετό κύρος ώστε νά ακούγουν: «Αν όχι, ή άλλαγή περιβάλλοντος — όταν ή κατάσταση γίνεται σοβαρή — μένει τό μόνο μέσο (άλλαγή σχολείου, οργανώσεως ζωής, τόπου διακοπών, άκόμη και κατοικίας, ταξίδι στο έξωτερικό κλπ.); άποφεύγοντας έν τούτοις, όσο είναι δυνατόν νά δίδεται σ' αυτές τις λύσεις προσβλητικός χαρακτήρας τιμωρίας. (A. Isambert).

8. Τέλος, πρέπει νά προσέξουμε ιδιαίτερα τις θρησκευτικές διαθέσεις του έφηβου, και νά τις καλλιεργήσουμε για νά στερεωθούν μέσα του και νά γίνουν οι βάσεις στην οικοδόμηση μίας εύτυχισμένης ζωής. Η άξία της θρησκείας για την ηλικία αυτή είναι άνεκτίμητη. Η χριστιανική πίστη έμπνέει τόν έφηβο, του άποκαλύπτει την κλίμακα των αξιών, τόν βοηθεί νά άφροσωθεί σ' ένα άνώτερο ιδανικό, του λύει τις έσωτερικές του συγκρούσεις, του δίνει τ' μέσα για την καλλιέργεια των νεανικών του δυνάμεων για σκοπούς ώραιους, ύψηλους, δημιουργικούς. «Η θρησκεία του Χριστού άποτελεί — όπως έγραφε ο Φάιστερ — τό μεγαλύτερο γεγονός για την παιδαγωγική έπιστήμη».

Θά προσφέρουμε μεγάλη ύπηρεσία στόν έφηβο αν τόν κάνουμε νά πιστεύει στη μεγάλη άξία της Όρθόδοξου Λατρείας, των Μυστηρίων της Έκκλησίας και στην ανάγκη νά βρεθεί συντροφιά με άλλους χριστιανούς νέους, με κοινά ιδανικά και κοινούς πνευματικούς άγώνες. Τότε ή ζωή του θά έχει άνοιχθεί στους όρίζοντες της αιωνιότητας... Τότε και έμεις οι μεγάλοι, γονείς και παιδαγωγοί, θά μπορέσουμε νά πούμε μέσα μας πώς περατώσαμε με εύτυχία τό ρόλο που μ' έταξεν ο Θεός κοντά στόν έφηβο, τό παιδί μας...

Ιδού, πώς ζωγραφίζει την έφηβική ηλικία ένας σύγχρονος διανοητής: «Είναι ή ηλικία — γράφει — με τις φλογερές συμπάθειες και με τις διάπυρες φιλίες. Είναι ή ηλικία της γενναιοφροσύνης, αλλά και της ματαιοδοξίας. Η ηλικία, που είναι έτοιμη νά θυσιάσει τή ζωή της για ένα μεγάλο σκοπό, αλλά και νά θυσιάσει πάλι τό μεγάλο σκοπό για τόν έγωισμό της. Είναι ή ηλικία, που νιώθει την καρδιά της μεγάλη σαν τό σύμπαν, αλλά που πολλές φορές αυτή ή καρδιά τορπιλίζει τό σύμπαν. Είναι ή ηλικία της όρμης, της τόλμης, του άυθόρμητου, των μεγάλων σχεδιών, αλλά και των άποτόμων έναλλαγών. Η ηλικία αυτή είναι μία χαρούμενη συγκίνηση, είναι μία συγκινητική έλπίδα χαράς. Ο νέος και ή νέα είναι μία

Ο θρησκευτικός λυρισμός

«ΧΑΙΡΕΤΕ»

Πάει ή καρδιά νά φύγει από τ' ατήθη του 'Ιωάννου και του Πέτρου όπως ακούνε Μαρία τήν Μαγδαληνή ότι «ήρθη» νά λέγει ό 'Ιησούς, και τρέχουνε νά ιδούνε.

Κι όπως σουδάριο, όθόνια μαρτυρούνε «Τού λόγου τό ασφαλές», ότι άνεστήθη, έπίστεψαν, 'τί ως τώρα δεν νοούνε ό,τι άπ' τόν Κύριο, τή Γραφή έκηρύχθη.

Νωρίς και αί Μυροφόροι έκει «είσελθούσαι» άδειο τό μνήμα βλέπουν κι όπως στρέφουν Άγγελο ακούν: «τόν ζώντα τί ζητείτε;»

Κι ως «μέ χαρά και φόβο» αυτά έπιστρέφουν «χαιρετε» ακούν, τόν Κύριον ιδούσαι, στους άδελφούς μου «ύπάγετε νά είπείτε».

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΖΩΗΣ

Τό αίμα δεν παρασκευάζεται με καμιά μέθοδο, ούτε πωλείται σ' κανένα φαρμακείο, ούτε άντικαθίσταται με άλλες ουσίες.

Προσφέρεται μόνον ως αίμα από άνθρωπο σ' άλλον άνθρωπο.

Τό αίμα έχει πολύ μεγάλη θεραπευτική άξία και τίποτε δεν μπορεί νά τό αντικαταστήσει.

Γινείτε έθελοντές αίμοδότες, έστω για μία μόνο φορά.

Δώστε λίγο αίμα. Σώζετε μία ζωή!...

ύπαρξη άθάω σαν άγγελος, περήφανη σαν πρίγκιπας, θαρραλέα σαν ήρωας, ματαιόδοξη σαν τό παγόδι, πεισματάρη σαν την καμήλα, δύστροπη σαν τό πουλάρι, εύερέθιστη σαν την μινόζα».

Εκπληκτική ή ποικιλία των ψυχικών κόσμων που συνθέτουν την εικόνα της έφηβείας. Άπ' αυτή την ποικιλία πρέπει νά βγει τό άριστοτεχνικό άγαλμα της αύριου. Νά παρουσιασθεί ή ώλοκληρωμένη προσωπικότητα του νέου, που τόσο άποζητάει ή εποχή μας και ή πατρίδα μας.

Και τόν πρώτο λόγο και την κυρία ευθύνη γι' αυτό, τόν έχουμε έμεις οι μεγάλοι, γονείς και εκπαιδευτικοί. Οι έφηβοι, μετά τόν Θεό περιμένουν τή δική μας βοήθεια...

Φυτά - Φάρμακα

(Από τον κόσμο των φυτών)

Τώρα που αρκετά από τα φάρμακα, έπειτα από την φοβερή νοθεία που κάνουν σ' αυτά μερικοί άσυνειδητοι φαρμακοβιομήχανοι ή και εισαγωγείς, γίνανε φαρμάκια, κατά τη λαϊκή έκφραση, καιρός είναι να ξαναγυρίσουμε στα αγνά φαρμακευτικά θότανα, με τα οποία θεραπεύαν κάθε ψυχοσωματική πάθηση οι πατέρες μας και γενικά οι πρόγονοί μας, από τον Ίπποκράτη και πέρα και τα οποία αφθονούν στην ηλιόλουστη χώρα μας, όπου φυτρώνουν πάμπολλες ποικιλίες απ' αυτά, γνωστά από τους αρχαιολόγους χρόνους. Γι' αυτά με λεπτομέρεια μιλούν μεγάλοι της αρχαιότητας γιατροί, όπως ο Διοσκουρίδης, ο Πλίγιος, ο Γαλάνος και τόσοι άλλοι, οι οποίοι καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα, ότι κάθε λαχανικό που σερβίρεται στο τραπέζι μας, από το καρότο ως τη ρίγανη, όχι μονάχα είναι απαραίτητο για την καλή του λειτουργία, αλλά και βοηθάει στην θεραπεία κάποιας σοβαρής πάθησης και καταπραίνει κάθε πόνο ή ερέθισμα· και τούτο γιατί όλα περιέχουν πολυτιμες ουσίες, όπως οι βιταμίνες, και διάφορα μεταλλικά στοιχεία, τα οποία αποτελούν τα κύρια συστατικά των φαρμάκων με τα οποία εξουδετερώνουν πολλές σοβαρές ασθένειες.

Ας γνωρίσουμε λοιπόν συστηματικά τις θεραπευτικές ιδιότητες τις τόσο χρήσιμες που έχουν για όλους μας όλα τα λαχανικά και πρώτα απ' όλα το καρότο, το μαγικό αυτό της υγείας και της όμορφιάς φυτό που αποτελεσματικά καθαρίζει το αίμα και δίνει ιδιαίτερη λάμψη στα μάτια και στο δέρμα. Τό φυτό αυτό καλλιεργείται συστηματικά σε όλες τις περιοχές της Πατρίδας μας, όπου σπέρνεται τους μήνες της Άνοιξης και του Φθινοπώρου σε χώμα παχύ, αμμουδερό και δροσερό· έτσι κυριαρχεί με το διακριτικό του χρώμα στην αγορά ολόκληρο τό χρόνο.

Τοιχογραφίες που ανακαλύφθηκαν στην Προμητία δείχνουν ότι ήταν γνωστό από τους αρχαιολόγους χρόνους για τις θεραπευτικές του και ευεργετικές ιδιότητές του, τις οποίες ο μεγάλος της εποχής γιατρός Διοσκουρίδης στο κεφαλαίωδες έργο του περί φαρμακογνωσίας και κυρίως περί ιατρικών φυτών επιγραφόμενο «Περί ύλης ιατρικής» αναφέρει μεταξύ άλλων και την μεγάλη

κατανάλωση που κάνανε στα καρότα ή παστινάκια, όπως την έλεγαν οι Ρωμαίοι, οι οποίοι και πίστευαν ότι στις ιδιότητες τους χρωστούσαν τις σωματικές και πνευματικές τους ικανότητες. Έπειτα από τις διαιτητικές και θεραπευτικές ιδιότητές που διέκρινε ή επιστήμη στο καρότο, καιρός πιά θά ήταν να μπει επίσημα στο σπίτι· δικαίωμα του αναφαίρετο που τό απέκτησε χάρη σ' αυτές, τις οποίες, αν γνωρίσει ο καθένας μας και ιδιαίτερα η Έλληνίδα νοικοκυρά, σίγουρα στο έξης θά τό θεωρεί τόσο απαραίτητο όσο τό ψωμί και τό γάλα και γιατί η αξία του είναι πολύ πιο μεγάλη από ό,τι πιστεύουμε, αφού αυτό είναι ένα από τους δυναμικούς συντελεστές της υγείας και της όμορφιάς και μάλιστα ο πιο ουσίωδης· αυτό διαπιστώνεται από την πολλαπλή ποικιλία σε ωφέλιμα αιθέρια έλαια και άλατα που περιέχει, όπως ασβέστιο, σίδηρο, μαγνήσιο, χλώριο, φώσφορο, βρώμιο, θείο, κάλιο, νάτριο, ιώδιο, μαγγάνιο, σάκχαρο, κοβάλτιο, καθώς και βιταμίνη C, και σε μεγάλη ποσότητα προβιταμίνη Α, στην οποία χρωστάει και τό χρώμα του, που τ' αλλάζει εύκολα. Τό επιστημονικό του όνομα είναι Δαυκος τό καρωτόν· στην καθημερινότητα τό συναντάμε με πολλές ονομασίες ανάλογα με τις περιοχές της πατρίδας μας: Δαυκή, καρότο, παστινάκι, κασουρί, χαβούτσι, σταφυλινό στην Κεφαλονιά, θανσί στην Κύπρο κτλ. Όποια όμως και αν έχει ονομασία, η ουσία είναι μία, ότι η αξία του είναι αφάνταστη, αφού συγκεντρώνει τόσες ωφέλιμοιότητες όσες πολλά φυτά μαζί, ώστε να θεωρείται ο μοναδικός γιατρός που δώχνει τις άρρώστιες και προλαβαίνει πολλές απ' αυτές, όπως τόν άρθριτισμό, την δυσκοιλιότητα, τόν διαβήτη, την νευροπάθεια και αυτόν ακόμα τόν καρκίνο.

Γιά τα παιδιά είναι θρεπτική και τονωτική τροφή· διουρητικό για τους ηλίκιωμένους· φίλτρο εξαίρετο για τό αίμα· και θαυματουργό για την όραση· ο χυμός του, φάρμακο περίφημο για τό έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύλου, όμοιο και για την φλόγωση που παθαίνει τό ήπαρ· ποτοποιημένο θεραπεύει καψίματα και εκζέματα με συχνή επάλειψη. Λέγεται μάλιστα ότι μίγμα από καρότο, σέλινο, σπανάκι και λίγο ψιλοκομμένο μαιντανό, περιέχει όλα τα χρήσιμα οργανικά άλατα που χρειάζεται ο αν-

ΦΥΛΑΞΕ
ΤΟ ΔΑΣΟΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ
Η ΖΩΗ ΣΟΥ

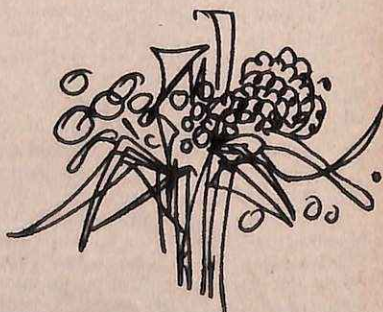
★ ★

ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ
Έμπρός παιδιά να κάνουμε
πιο πράσινη τη Πατρίδα μας.
Φυτέψτε όσα μπορείτε πε-
ρισσότερα δέντρα.
Βοηθήστε με όλες σας τις
δυνάμεις να γίνουν καταπρά-
σινα τα βουνά μας.

Θρώπινο οργανισμός· είναι δηλαδή γι' αυτόν η πιο σπουδαία πανάκεια, εφάμιλλη της άμβροσις των θεών του Όλύμπου.

Προσοχή όμως στην καθημερινή χρήση του· όχι υπερβολική, γιατί είναι επικίνδυνη. Μπορεί να προκαλέσει καρωτυναμία.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο ΓΕΡΑΝΟΣ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

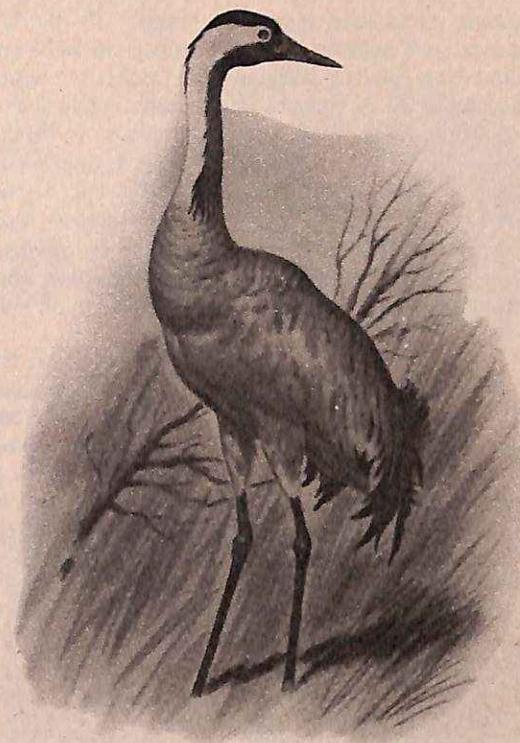
Τώρα με την Άνοιξη εκατομμύρια πουλιά, μικρά και μεγάλα, θά ξεκινήσουν, όπως κάθε χρόνο, από τις θερμές χώρες της Αφρικής, για να ξαναγυρίσουν στις χώρες της βόρειας Ευρώπης. Ξαναγυρίζουν στις πατρίδες τους, στους τόπους που γεννήθηκαν. Σ' αυτούς θά χτίσουν τις φωλιές τους, θά γεννήσουν τά αυγά τους και θά αναθρέψουν τους νεοσσούς των, για να ξαναφύγουν μαζί μ' αυτούς τό φθινόπωρο για τους ζεστούς τόπους, απ' όπου μάς ήρθαν. Ανάμεσα στους φτερωτούς αυτούς ταξιδιώτες θά είναι και οι γερανοί.

Ο γερανός είναι μεγαλόσωμο πουλί, σχεδόν άγνωστο στην Ελλάδα. Δυό φορές τό χρόνο διασχίζει τόν ουρανό της κατά τις αποδημίες του, αλλά ποτέ δεν φωλιάζει στην πατρίδα μας. Μοιάζει πολύ με τόν έρwidό και τόν πελαργό, χωρίς όμως να συγγενεύει με τά πουλιά αυτά. Ο γερανός είναι πιο μεγάλος και πιο ψηλός και από τούς δυό. Τό μήκος τού σώματός του, από τό ράμφος ως την ουρά, φθάνει τό 1.40 τού μέτρου. Άλλο τόσο είναι περίπου και τό ύψος του, όταν στέκεται όρθιος, γιατί έχει και πόδια πολύ ψηλά. Τό φτέρωμά του έχει ωραίο σταχτοκύανον χρώμα και οι φτερούγες του μαύρες λουρίδες στις άκρες. Μαύρες, άσπρες και κόκκινες λουρίδες έχει και λαιμό και τό κεφάλι. Στην ουρά έχει μερικά καμπηλωτά φτερά, δρεπανόσχημα όπως τά φτερά της ουράς τού πετεινού, αλλά πιο φουντωτά και μαλακά, που αποτελούν ωραίο στόλισμα. Τό άνοιγμα των φτερούγων του ξεπερνά τά 2,50 μέτρα και τό βάρος του τά πέντε κιλά.

Όταν οι γερανοί πετούν ψηλά άναγνωρίζονται εύκολα, γιατί πετούν σε τριγωνικό σχηματισμό. Στην κορυφή τού τριγώνου βρίσκεται ένας γερανός, ενώ οι άλλοι σχηματίζουν τις πλευρές του. Όταν ο γερανός που βρίσκεται στην κορυφή της γωνίας κουραστεί, παραχωρεί τη θέση του σ' εκείνον που έρχεται πίσω του και αυτός στόν επόμενο κ.ο.κ. Έξάλλου πετώντας κρατούν τεντωμένα προς τά εμπρός τό μακρύ λαιμό τους και προς τά πίσω τά μακριά πόδια τους, κι έτσι άναγνωρίζονται χωρίς δυσκολία. Κι όταν όμως πετούν τη νύχτα, άναγνωρίζονται εύκολα, γιατί συχνά ακούεται από ψηλά ή κραυγή τους, που μοιάζει με ισχυρό σάλπισμα, τού όποίου ο ήχος φθάνει σε μεγάλη απόσταση. Τό σάλπισμα αυτό φαίνεται ότι είναι τρόπος συνεννόησης των πουλιών μεταξύ τους, ώστε να βεβαιώνονται ότι όλο τό κοπάδι ακολουθεί την ίδια κατεύθυνση και όλα είναι κοντά και κανένας κίνδυνος δεν τά άπειλεί στην πορεία τους.

Ο λαός μας πιστεύει πως οι γερανοί γίνονται οδηγοί των άλλων, μικρότερων πουλιών κατά τις αποδημίες τους κάθε άνοιξη και φθινόπωρο. Αυτή τη δοξασία έννοει και ο ποιητής Γιώργος Δροσίνης, όταν στο ποίημά του «Ο Καλογιάννος» λέει:

Χειμώνιασε και φεύγουν τά πουλιά
γοργός ο γερανός τά πελαγώνει...

Ο λαός μας πιστεύει ακόμη, ότι οι γερανοί παίρνουν επάνω στην ράχη και τις φτερούγες τους πολλά μικρά αποδημητικά πουλιά όταν τά τελευταία αυτά κουραστούν. Έτσι τά φτερωτά αυτά ψίχουλα ξεκουράζονται αρκετά και αναλαμπάνουν δυνάμεις για να συνεχίσουν τό ταξίδι τους.

Πολλοί φυσιοδίφες προσπάθησαν να εξακριβώσουν αν ή δοξασία αυτή στηρίζεται σε πραγματικά γεγονότα. Από τις παρατηρήσεις των έσχημάτισαν τη γνώμη, ότι πολλά πουλιά, κατά τις αποδημίες των, βοηθούν τούς φτερωτούς συνταξιδιώτες των τού ίδιου είδους, όταν χρειάζονται κάποια βοήθεια. Αν οι γερανοί δίνουν παρόμοια βοήθεια σε πουλιά άλλων ειδών, δεν έχει εξακριβωθεί ακόμα.

Είπαμε πιο πάνω πως οι γερανοί είναι μάλλον άγνωστοι στόν τόπο μας, γιατί φωλιάζουν σε βόρειες χώρες. Οι αρχαίοι όμως πρόγονοί μας φαίνεται πως ήξεραν καλύτερα τούς γερανούς. Επιστευαν μάλιστα πως οι γερανοί ήταν άλλοτε γυναίκες των Πυγμαίων της Αφρικής, τις οποίες οι θεοί μεταμόρφωσαν σε πουλιά. Γιά τούς γερανούς κάνουν λόγο ο Ηρόδοτος, ο Άριστοτέλης, ο Ησίοδος και ο ρωμαίος Πλίνιος. Οι αρχαίοι, στους όποιους έκαναν έντύπωση οι αποδημίες των πουλιών αυτών, τούς ονομάζουν πουλιά της Λιθύης ή της Σκυθίας, ανάλογα με την εποχή. Την άνοιξη, που έρχονται από την Αφρική, ήταν πουλιά της Λιθύης - έτσι λεγόταν τότε ή Αφρική. Τό φθινόπωρο κατέβαιναν από την Ρωσία, ήταν πουλιά της

Σκυθίας – έτσι λεγόταν τότε η Ρωσία. – 'Ο Πλάτων, μιλώντας για τους γερανούς, ονομάζει τη Θεσσαλία βοσκοτόπια των πουλιών αυτών. Πρέπει να πούμε εδώ, ότι όταν οι γερανοί αποδημούν, συχνά διακόπτουν το ταξίδι τους και κατεβαίνουν να βρουν τροφή. Τρώνε φύλλα, χόρτα, σπόρους, έντομα, σκουλήκια, βατράχους και άλλα μικρά ζώδια. Κυρίως όμως είναι φυτοφάγα. Όταν πέσουν σε σπαρτά τα ρημάζουν. Νομίζει κανείς ότι το σπαρτό το έφαγαν πρόβατα κι όχι πουλιά. Και τέτοια τροφή ασφαλώς έβρισκαν την εποχή εκείνη στη Θεσσαλία άφθονη στα λιβάδια της.

Φαίνεται ακόμα πως οι αρχαίοι πρόγονοί μας διατηρούσαν στα σπίτια τους εξημερωμένους γερανούς. Το συμπέρασμα αυτό βγαίνει από τις ζωγραφιές πολλών αρχαίων ελληνικών αγγείων, στις οποίες εικονίζονται σκηνές από την οικογενειακή ζωή. Κοντά σε γυναίκες, που ασχολούνται με διάφορες οικιακές εργασίες – γνέσιμο, κλώσιμο – εικονίζονται και γερανοί.

Οι φυσιοδίφες χαρακτηρίζουν το πουλί αυτό ως ένα από τα πιο χαριτωμένα, τα πιο έξυπνα, τα πιο προνοητικά του φτερωτού κόσμου. Ένας μάλιστα λέει χαρακτηριστικά πως ο γερανός είναι άνθρωπος κάτω από το φτέρωμα πουλιού. Γι' αυτό και το κυνήγι του είναι από τα πιο δύσκολα κ' ή ανακάλυψη φωλιάς γερανών σχεδόν ακατόρθωτη.

Στην αρχαία εποχή οι γερανοί έγιναν αιτία να ανακαλυφθεί και ένα έγκλημα, που είχε λυήσει τότε ολόκληρη σχεδόν την Ελλάδα. Από μία ελληνική πόλη της κάτω Ιταλίας, το Ρήγιον – σήμερα λέγεται Ρέτζιο – καταγόταν ένας περίφημος ποιητής και μουσικός, ο Ίβυκος. Αυτός εταξίδευε συχνά σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, άπαγγελε ποιήματα και έτραγουδούσε με την κιθάρα του διάφορα τραγούδια σε έορτές και πανηγύρια. Κάποτε που πήγαινε στην Κόρινθο, στο δρόμο τον έπιασαν ληστές, και αφού του έπληραν ό,τι κι αν είχε, τον σκότωσαν. Κανένας δεν είχε δει το έγκλημα, μονάχα ένα κοπάδι γερανών, που πετούσε εκείνη την ώρα ψηλά στον ουρανό. Τη στιγμή που ξεψυχούσε ο Ίβυκος, γύρισε το βλέμμα του προς τους γερανούς και είπε: «Καλά μου πουλιά, έσεϊς τουλάχιστο έκδικηθείτε τον θάνατό μου». Μετά μερικές ημέρες στην Κόρινθο εγινόνταν μία μεγάλη έορτή. Σ' αυτήν θα έτραγουδούσε και ο Ίβυκος. Όλοι ήταν λυπημένοι για το θάνατο του μεγάλου καλλιτέχνη. Ανάμεσα στους θεατές που παρακολουθούσαν την έορτή ήταν κ' οι δύο δολοφόνοι του ποιητή. Την ώρα εκείνη ένα κοπάδι γερανών πέρασε πάνω από το θέατρο. Τότε ο ένας από τους ληστές έσκυψε προς το σύντροφό του και του είπε με χαμηλή φωνή, δείχνοντας τους γερανούς: Οί έκδικητές του Ίβυκου. Ένας από τους θεατές που καθόταν δίπλα τους άκουσε τα λόγια αυτά, που του φάνηκαν ύποπτα. Χωρίς να πει λέξη σηκώθηκε, πήγε στις άρχες και κατάγγειλε ό,τι άκουσε. Οι δύο δολοφόνοι πιάστηκαν άμέσως, υποβλήθηκαν σε ανάκριση, όμολόγησαν το έγκλημά τους και τιμωρήθηκαν όπως τους άξιζε.

Ο λαός μας έχει κ' ένα αίνιγμα που αναφέρεται

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΙΜΩΝ Ο ΚΥΡΗΝΑΙΟΣ

Ο άφηνιασμένος όχλος τόν προστάζει
νά φέρει τό σταυρό του Ίησού στόν ώμο.
Μετρώντας τόν άμέτρητο τό δρόμο
τρέμουν τά γόνατά του, ό ιδρώς του στάζει.

Άγκομαχά, τά κόκκαλά του τρίζουν
σά νά σηκώνει άσήκωτο μολύθι,
σά νά σηκώνει θράχο· σκύθει, σκύθει
κι αυτοί τόν σπρώχνουν, τόν γελούν, τόν θρίζουν.

Κι αυτοί γελούν κ' έκείνος κρυφοκλαίει
καί μόνον ό κατάδικος, σιμά του
θαδίζοντας, τό δρόμο του θανάτου
τόν συμπαθεί, τόν συμπονεί, του λέει:

«Βαρύς, δυστυχισμένη, είν' ό σταυρός μου.
βαρύς! Ξέρεις μέ τί είναι φορτωμένα
τά ξύλα του που θά δεχτούν έμένα;
Μ' αιώνων άμαρτίες όλου του κόσμου.

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΑΣΧΑ

Μ' αξίωσες, Κύριε, νά χαρώ
νύχτες πολλές σάν τούτη
τό θείο Σου Πάσχα σ' έκκλησιές
λαμπρές, σέ μοναστήρια
που 'χουν καντήλια ολόχρυσά,
άκριβές εικόνες, πλούτη,
πολυέλαιους από κρύσταλλο,
άσημένια θυμιατήρια.

Πολλές φορές τά μάτια μου
άπ' τή λάμψη έχουν θαμπώσει
κι άπ' τούς μελωδικούς ψαλμούς
εύφράνθηκε ή καρδιά μου,
μά μόνο μιά χρονιά σ' έρη-
μοκλήσι έχω νιώσει
πως άναστήθης εκ νεκρών
και στάθηκες μπροστά μου!

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

στούς γερανούς. Άκούστε το: Γερανοί πολλοί πετούσαν – τί πολλοί – πολλοί που ήσαν! – Ένας είχε δυό από πίσω – κι άλλος είχε δυό από μπρός – Κ' ένας γέρο - γερανός – ένα πίσω κι ένα μπρός. Πόσοι ήταν οι γερανοί; Ασφαλώς, όποιος δέν ξέρει τό αίνιγμα θά νομίσει πως ή άπάντηση είναι εύκολη και θά πει άμέσως: Έννέα! Όμως δέν είναι σωστή ή άπάντηση αυτή. Άν σκεφθεί λίγο περισσότερο θά ιδεί πως οι γερανοί ήταν μόνο τρεις. Σκεφθείτε το και σεις καλύτερα και θά δείτε πως τόσοι είναι.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

H.J.R.C. GROUPS' ACTIVITIES

Αλληλοβοήθεια
Mutual Help

Δενδροφύτευση – Σχολ. – κήπος
Reforestation – School garden

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολείου Νεαπόλεως Θεσ/νίκης μοιράζουν δώρα στους μαθητές του Δημ. Σχολείου 'Αγίας Παρασκευής Κιλκίς

Juniors of 2nd Elem. School Neapoli - Thessalonike offerins gifts to pupils of the Elem. School Ayia Paraskevi - Kilkis

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολείου Ζωγράφου με δέματα για παιδιά της υπαίθρου.

Juniors of 6th Elem. School Zografou with parcels for children of highland schools.

Ε.Σ.Ν. 15. Δημ. Σχολείου 'Ε. Λυσικάτου Πειραιά με δέματα για παιδιά.

Juniors of E. Lyssikatu Private Elem. School Piraeus with parcels for children.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολείου Λεχαινών ετοιμάζουν δέματα για παιδιά.

Juniors of 1st Elem. School Lekhenon making ready parcels for children.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολείου Προσσότσης Δράμας δενδροφυτεύουν δρόμο της περιφέρειάς τους.

Juniors of 1st Elem. School Prossotsani - Drama pronting trees in a street of their district.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείου 'Οθωνών Κερκύρας καλλιεργούν τό σχολ. κήπο τους.

Juniors of Elem. School Othonon - Corfu cultivating their school garden.

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολείου 'Ελευσίνας σε εξόρμηση δενδροφυτεύσεως.

Juniors of 3rd Elem. School Elefsina in a reforestation rush out.

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολείου 'Ελευσίνας σε εξόρμηση αναδάσωσης.

Juniors of 2nd Elem. School Elefsina in a reforestation rushout.

Ο ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Είχε ξεχάσει τό βάτραχο, εκεί πού έτρωγαν άκούστηκε χτύπος στην πόρτα. Πήγε και τήν άνοιξε. Μέ πήρε πίσω, είπε μέσα της.

ΓΡΗΓΟΡΑ ΕΚΛΕΙΣΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ.

ΚΑΙ ΓΥΡΙΣΕ ΞΑΝΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ.

Ποιός ήτανε;

Κανείς, πατέρα. 'Ο άνεμος θά φυσούσε τήν πόρτα.

ΞΑΦΝΙΚΑ, ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΦΩΝΗ ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ.

Πριγκήπισσα, πριγκήπισσα, άσε με νά μπώ. Εέχασες μιάν υπόσχεση, δέν είναι σωστό!

'Ο άνεμος τά λέει αυτά, κόρη μου; Θα πάω νά δώ μόνος μου ποιός είναι επί- τέλους στην πόρτα!

"Αχ, όχι, πα- τέρα! Μή τόν νά αφήσεις μπεί!

"Α, ώστε είναι κά- ποιος στην πόρτα! Γιατί φοβάσαι! Εί- ναι κανένas γίγαν- τας!

"Οχι, είναι ένας βάτραχος!

"Ενας βάτραχος;

ΤΟΤΕ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΔΙΗΓΗΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΩΣ Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΕΒΓΑΛΕ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΤΗΣ ΤΟΠΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΟ ΤΟΥ ΠΗΓΑΔΙΟΥ.

'Υποσχέθηκα στον βά- τραχο πώς, αν βρεϊ τό τόπι μου, θά τόν πάρω και θά τόν κρατήσω κοντά μου στον πύργο.

Τώρα είναι έδω, και θέλει νάρθει μέσα.

Τό παραμύθι αυτό είναι από τή σειρά ΜΙΚΡΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ- ΜΕΝΑ τών Έκδόσεων «ΑΤΛΑΝΤΙΣ - Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & Σία Α.Ε.

ΤΩΡΑ!

Τά ΜΙΚΡΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ κυκλοφορούν χρωματιστά κάθε Πέμπτη στα περίπτερα.

"Αν είν' έτσι ο βάτραχος έχει δίκιο. 'Η υπόσχεση είναι υπόσχεση. Φέρε τον μέσα... Μόλις τόν έμπασε αυτός τήν άκολούθησε στό τραπέζι.

ΟΤΑΝ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΚΑΘΙΣΕ...

Πριγκήπισσα, πριγκήπισσα! Μοῦ υποσχέθηκες ότι θά μ' αφήνεις νά κάθουμαι στην καρέκλα σου κοντά σου!

Περίμενε! Νά μιά καρέκλα για σένα!

'Εκεί! Τώρα ήσυχασε καί άσε με νά φάω!

"Όχι. Πάρε τόν βάτραχο στην δική σου καρέκλα. 'Η υπόσχεση είναι υπόσχεση!

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΟΝ ΥΠΑΚΟΥΣΕ. ΥΣΤΕΡΑ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΤΡΩΕΙ.

Πριγκήπισσα, πριγκήπισσα, Κι έγώ πεινώ!

Νά μερικά ψίχουλα για σένα.

Μά μοῦ υποσχέθηκες ότι θά μ' αφήνεις νά τρώω από τό πιάτο σου!

"Άσε, κόρη μου, τόν βάτραχο νά φάει από τό πιάτο σου. 'Η υπόσχεση είναι υπόσχεση!

Από τή σειρά «ΜΙΚΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ» τού Οίκου «Ατλαντίς - Μ. Πεχλιβανίδης & Σία» Α.Ε.

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΤΜΗΜ. ΠΑΤΡΩΝ

Στις 17/1 το Τμήμα Πατρών του Ε.Ε.Σ. πραγματοποίησε μιά επιβλητική εκδήλωση για την απονομή πτυχίων σε νέες Έθελόντριες Αδελφές και σε Σαμαρείτες, καθώς και για το κόψιμο της πίτας. Τη γιορτή, στην οποία παρέστη ο Πρόεδρος κ. Νικόδημος έτιμσαν όλες οι Αρχές μ' επικεφαλής τον κ. Νομάρχη Αχαΐας. Καθηγητές του Πανεπιστημίου, Πρόεδροι Σωματείων και πλήθος κόσμου.

Ο Πρόεδρος του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Σ. κ. Γεώργιος Μαρίνος απηύθυνε χαιρετισμό κι αναφέρθηκε στην πορεία του Ε.Ε.Σ. από την ίδρυσή του ως

τώρα, στην τεράστια προσφορά των Αδελφών νοσοκόμων, στις τιμητικές διακρίσεις και τα βραβεία με τα οποία αναγνωρίζεται η δράση του Ε.Ε.Σ., και προέβη σε παραίνεσεις και συμβουλές προς τις νέες Έθελ. Αδελφές. Από μέρους των Έθελ. Αδελφών μίλησε η κ. Αντ. Κολοβού, η οποία είπε μεταξύ άλλων: «Η μέρα της ορκωμοσίας είναι ιερή, είναι ένας σταθμός στη ζωή κάθε Αδελφής, γιατί ανοίγεται μπροστά της ένας καινούριος δρόμος... Η αγάπη θα είναι ο δρόγος στη νέα ζωή».

μίλησε ο Πρόεδρος της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. καθηγητής κ. Λουρίδης, που ανέλυσε τη σημασία της έθελοντικής προσφοράς αίματος, που είναι, όπως τόνισε, καθήκον ιερό κάθε καλού πολίτη, κάθε πολιτισμένου ανθρώπου και πρό πάντων κάθε καλού χριστιανού. Και απευθυνόμενος στο πικνύ, από 450 ακροατές, ακροατήριό του, κατέληξε: «Με την σημερινή έθελοντική προσφορά του αίματός σας θα αποδείξετε ότι πιστεύετε κ' εσείς - όπως είπατε και πάντα ετόνιζα κ' εγώ - ότι η έθελοντική αιμοδοσία αποτελεί την ούσιαστικώτερη απόδειξη της αληθινής ενότητας των ανθρώπων».

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τό μεσημέρι της 4.2.1980 πραγματοποιήθηκε στο Ναυτικό Όμιλο Έλλάδος εκδήλωση του Δ.Σ. Τμήματος Πειραιώς του Ε.Ε.Σ. για να τιμήσει αυτούς που συνέβαλαν στην επιτυχία των σκοπών του για την προσφορά αίματος στα παιδιά, που ιατρικά φροντίζουμε στην Μονάδα Μεσογειακής Αναιμίας του Δρακοπούλειου Κέντρου αιμοδοσίας μας και για την διάκριση και εκπαίδευση της ιδιοφυΐας παιδιών κατά τό 1979.

Μετά την διεξοδική ανάπτυξη των «Πεπραγμένων» από τον Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. τμήματος Πειραιώς κ. Χρ. Κεφάλια, (εικ. 1), ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης, συγχάρηκε τό Προεδρείο για τις ούσιαστικές επιτυχίες του και μάλιστα, τελευταία, και στον τομέα της έθελοντικής αιμοδοσίας και έπλεξε κατάλληλα τό εγκώμιο των τιμωμένων από την Κεντρική Έφορεία Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ.

Έτσι επέδωσε τό χρυσό μετάλλιο έθελοντικής Αιμοδοσίας με τό τιμητικό δίπλωμα στους κάτωθι:

Ο Πρόεδρος του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Πειραιώς κ. Χρ. Κεφάλια διαβάζει τά πεπραγμένα παρουσία της Κεντρικής Διοικήσεως και των μελών του Δ.Σ. Πειραιώς.

του περιβάλλοντος, που δεν είναι, όπως χαρακτηριστικά είπε ο όμιλητής, μόνο θέμα οικονομικό, τεχνικό, οικιστικό, παραδοσιακό, τέλειωσε με τό σύνθημα: «Σώστε τον πολιτισμό και την υγεία των ανθρώπων, διαφυλάττοντας την μητέρα φύση».

ΝΕΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΗΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Στις 2.2.1980, Συνεργείο του Δρακοπούλειου Κέντρου Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. πήγε στον Άσπρόπυργο, όπου συνέλεξε αίμα από Σπουδαστές των «Ανωτέρων Δημοσίων Σχολών Έμπορικου Ναυτικού».

Στους συγκεντρωμένους αξιωματικούς και Σπουδαστές, παρουσία του Διοικητού τους,

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Τήν 1.2.1980 μίλησε στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο της Έταιρείας των Φίλων του Λαού ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. και Πρόεδρος της Έπιτροπής «Περιβάλλον και Υγεία», Καθηγητής κ. Όρέστης Λουρίδης, με θέμα: «Αντιμετώπιση της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος, της αειχροκέρειας και της νοθείας των τροφίμων». Αναφέρθηκε στα σχετικά νομοθετικά διατάγματα και στα υπάρχοντα, κατ' αυτόν, κενά της νομοθεσίας και ετόνισε με έμφαση τό ιδιαίτερο, από του 1973, ενδιαφέρον του Διεθνούς Έρυθρού Σταυρού, αλλά και του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, για τον αγώνα των «άπανταχού» έρυθροσταυριτών εναντίον της ρυπάνσεως και της μόλυνσεως

Ο Καθηγητής κ. Λουρίδης εγκωμιάζει τους τιμωμένους και περιγράφει τά επιτεύγματα τους στην έθελοντική αιμοδοσία του Ε.Ε.Σ.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΧΡΥΣΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

Συμβολή στο έτος παιδιού

- 1) Παύλος Σαρλής Γεν. Γραμ. Υπουργ. Έμπ. Ναυτ. Χρυσούν.
- 2) Όδυσσέας Νικήτας Καπέτος - Αρχι-

Ο Αντιπρόεδρος Καθηγητής Λουρίδης απονέμει τό Χρυσούν Μετάλλιον Έθελοντικής Αιμοδοσίας της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. στον Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Έμπορικης Ναυτιλίας κ. Παύλο Σαρλή.

πλοίαρχος, Διοικητής Σχολής Δοκίμων, μας στά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Σ. Τμήματος Πειραιώς.

- 3) Ανδρέας Λεχουρίτης, Ταξίαρχος Άνώτερος Διοικητής Χωροφυλακής Πειραιώς - Νήσων, Χρυσούν.
- 4) Βασίλειος Ραυτογιάννης, Γεν. Δ/ντής Άστυν. Πόλεως Πειραιώς, Χρυσούν.
- 5) Έμμερσία Έφημερίς Πειραιώς, Χρυσούν.
- α) Δημότης Κρυστάλια Ραΐση, Χρυσούν.
- β) Κοινωνική Άριστέα Φραγκούλη, Χρυσούν.
- γ) Νέοι Σκοποί Έωάννης Σκορδής, Χρυσούν.
- δ) Η Φωνή του Πειραιώς, Παύλος Πέτσας, Χρυσούν.
- ε) Χρονογράφος, Άθηνά Καραγιάννη, Χρυσούν.
- 7) Νικόλαος Καλογεράς Γεν. Έφορος Προσκόπων Έλλάδος, Χρυσούν.
- 8) Σχολεία Β' Έκπαιδεύσεως Περ. Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως (κ. Παπαδάτου) 20, 22, 23, 24, 26, 28, 32, 33, 34, 48, 50.

- 1) Ό Πλάτων, Περικλή Παπαϊωάννου
- 2) Έλληνισμός, Σταυριανού Σταυρίδη
- 3) Μιχαλοπούλειο, Μιχαλοπούλου - Μπαφλατζή
- 4) Σπανάκου - Σιδηρή.

Στή συνέχεια ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Γεώργιος Μαρίνος επέδωσε, μαζί με τά συχαρητήριά της Κεντρικής Διοικήσεως, μετάλλια της έκατονταετηρίδος της Όργανώσεως

Τέλος ο Πρόεδρος της Έπιτροπής Κοινωνικής Συμπαραστάσεως της Περιφερειακής Έφορείας Προσκόπων Σαρωνικού, Ναύαρχος κ. Παν. Θεοσάκης, επέδωσε τις αναμνηστικές πλακέτες της Έφορείας Προσκόπων του Σαρωνικού στον καθηγητή κ. Λουρίδη, στον κ. Κεφάλια, και στην κυρία Ταταράκη.

Ο καθηγητής Λουρίδης αντίφωνώντας, ανάπτυξε ολίγολογα τά ιδεώδη του Προσκοπισμού - που στο σύνολό τους, όπως είπε, είναι και τά ιδεώδη του Ε.Ε.Σ. - και εύχαρίστησε για την τιμητική διάκριση, που του γίνεται ήδη για δεύτερη φορά από Προσκοπικό Σύστημα. Έτσι θυμήθηκε και τό Α' Σύστημα Προσκόπων των Ν. Λισιών, στους οποίους έκαμε μαθήματα αντιμετώπισεως της τοξικομανίας των νέων (εικ. 5).

Τήν τελετή τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς, ο εκπρόσωπος του Σεβασμωτάτου Νικαίας, οι τιμηθέντες, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Μαρίνος, οι Αντιπρόεδροι καθηγητές κύριοι Λουρίδης, Σπηλιωτόπουλος και Καμπάνης, ως και ή έκλεκτοτέρα μερίς της Πειραικής Κοινωνίας. Παρέστησαν επίσης πολλές έθελόντριες Αδελφές «εν στολή» μετά των βαθμούχων τους.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΞΕΩΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ ΜΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ

Παρουσία του Έκκλησιαστικού Άκολουθου της Γαλλικής Πρεσβείας στην Άθήνα κ. Γκιλλες Βιάλ (εικ. 1), που εκπροσωπούσε έπίσημα τον «έκτος Άθηνών» κ. Πρέσβη της Γαλλίας, του κ. Πρέσβους της Κύπρου στην Έλλάδα και άλλων έπισήμων, ο Έκπρόσωπος του Υπουργού Πολιτισμού και Έπιστημών κ. Νιάνια Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου κ. Θεμ. Σοφούλης, επέδωσε στον «Παρνασσό», στις 4.2.1980, τό μετάλλιο της Ακαδημαϊκής Έταιρείας των Παρισίων «Έπιστήμες, Γράμματα, Τέχνες» για τό 1979 και στον Τομέα των Έπιστημών, στον Αντιπρόεδρο μας καθηγητή κ. Λουρίδη.

Τόν τιμώμενο παρουσίασε ή έντεταλμένη της Ακαδημίας για την Έλλάδα κ. Χαρ. Χατζησάββα - Φωτίου, που ανάπτυξε διεξοδική έκθεση των Γάλλων Ακαδημαϊκών της Έπιτροπής Κρίσεως για τό έπιστημονικό, έρευνητικό, συγγραφικό, παιδαγωγικό και κοινωνικό έργο του καθηγ. κ. Λουρίδη.

Άς σημειώσουμε ακόμη ότι τό μετάλλιο αυτό με τό τιμητικό δίπλωμα που τό συνοδεύει, απονέμεται κάθε χρόνο σε προσωπικότητες ευρωπαϊκής και διεθνούς αναγνωρίσεως, που συμβάλλουν «εξαιρετικά» με τά έργα τους και την δραστηριότητά τους στους τομείς που ενδιαφέρουν την Ακαδημαϊκή αυτή Έταιρεία.

Ο Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Λουρίδης αντίφωνεί.

Ο κ. Gilles Vial, Έκπαιδευτικός Ακόλουθος της Γαλλικής Πρεσβείας στην Αθήνα, συζητεί με τον τιμώμενο Αντιπρόεδρο μας πρό της ενάρξεως της τελετής επιδόσεως του μεταλλίου της Γαλλικής Ακαδημαϊκής Έταιρείας «Επιστήμες, Γράμματα, Τέχνες», που του απενεμήθη στον «Παρνασσό» στις 4/2/1980, στον τομέα της Επιστήμης για το 1979.

Απαντώντας στο κείμενο της Εκθέσεως των Γάλλων Ακαδημαϊκών ο καθηγητής κ. Λουρίδης είπε μεταξύ άλλων ότι «τό θάθος του χρόνου φωτίζει την πραγματική προσωπικότητα και την αληθινή αξία του έργου των Οργανώσεων και των ατόμων, που επιτυχημένα εισφέρουν στην προαγωγή της πνευματικής, της επιστημονικής, της καλλιτεχνικής και γενικότερα της πολιτιστικής κινήσεως και ότι την αναγνώριση αυτή για την Ακαδημία που τον θραβεύει την επεθεβαίνουν και επιφανείς ξένοι και δικοί μας, που έχουν ήδη τιμηθεί με τό μετάλλιο της». Έτσι, κατέληξε ο

κ. Αντιπρόεδρος μας «λογίζομαι κ' εγώ πολύ εύτυχής και τιμημένος, που τό έργο μου θεωρήθηκε άξιο της ανώτατης τιμητικής διακρίσεως τέτοιας Ακαδημίας, που έχει ως τώρα θραβεύσει τόσο μεγάλες και παντάξιος ξένες και δικές μας προσωπικότητες».

Έκ μέρους της Ακαδημίας Αθηνών έτιμησαν την εκδήλωση της Γαλλικής Ακαδημίας οι Ακαδημαϊκοί κκ. Π. Χάρης και Μ. Παλλάντιος. Τόν Ε.Ε.Σ εκπρόσωπευσαν ο Αντιπρόεδρος κ. Εύστ. Σπηλιωτόπουλος, οι Σύμβουλοι κ.κ. Χρ. Χρυσανθάκης, Χαρ. Μαστρογιάννης, Γ. Φίλης και Εύ. Βαγενάς, ο Καθηγητής κ. Φ.

Πούλιος, ο Διευθυντής του Νοσοκομείου Αμπελοκήπων κ. Π. Σίμος και πλήθος Έρυθροσταυριτών Διευθυντών, ιατρών και έκλεκτων εκπροσώπων της Επιστήμης, των Γραμμάτων και της Τέχνης, που ασφυκτικά εγγέμισαν την μεγάλη αίθουσα και τούς έξωστες του «Παρνασσού».

Συνεργεία της Τηλεόρασης της ΕΡΤ και της YENEΕ κάλυψαν την τελετή αυτή της Γαλλικής Ακαδημίας.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ, ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΩΝ

Στήν Αίθουσα Τελετών του Δρακοπουλείου Αμπελοκήπων πραγματοποιήθηκε (11.2.1980) παρουσία της Υφυπουργού Κυρίας Άννας Συνοδινού, που απένειμε τις τιμητικές διακρίσεις και τά πτυχία και με συγκινητικές εκφράσεις εγκώμιασε τό έργο της Έθελοντού Αδελφής, μιά ώραία, και κληρονομημένη από παλαιότατη έρυθροσταυρική εκδήλωση έορτη. Έτσι, από την Γεν. Επιθεωρητή του Σώματος Αδελφών του Ε.Ε.Σ δ. Σ. Παπαμικρούλη παρουσιάστηκε ή νέα τάξη των πτυχούχων Έθελοντών Αδελφών, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ κ. Γ. Μαρίνος ανέφερε στο έργο τους, ο κ. Μ. Πεσματζόγλου έτόνισε την ανάγκη ύποστηρίξεως του όλου έργου της Οργάνωσής μας, ή κυρία ύφυπουργός απένειμε τιμητικές διακρίσεις σέ παλαιές ιέριες της Νοσηλευτικής του Ε.Ε.Σ, ανακοίνωσε τιμητικά τις προαγωγές Έθελοντών Αδελφών και επέδωσε τά διπλώματα στίς 53 νέες, που έδωσαν τον καθωρισμένο όρκο τους. Ακολούθησε συγκινητική αντίφωηση από Έθελοντή Αδελφή.

Ιδιαίτερα εύχάριστη για όλους ήταν ή άκριβοδικαία θράβευση από τον κ. Πρόεδρό μας της κ. Λόττας Σιτμανόθα, που επί τόσα και τόσα χρόνια από την καίρια θέση της συνεχώς ευεργετούσε τον Ε.Ε.Σ., όπως με συγκί-

Ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών κ. Θεμ. Σοφούλης επιδίδει τό μετάλλιο και τό τιμητικό δίπλωμα στον Αντιπρόεδρό μας.

Ορκωμοσία των νέων Έθελοντών Αδελφών.

Απ' άριστερά προς τά δεξιά: Η Σύμβουλος κ. Μ. Έλευθερίου, ο Γεν. Γραμματέας Ναύαρχος κ. Γκ. Πετμεζάς, ο Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Όρέστης Λουρίδης, ή τιμηθείσα κ. Λ. Σιτσανόθα, ο κ. Μ. Πεσματζόγλου, ή Υφυπουργός κ. Άννα Συνοδινού, ο Πρόεδρος κ. Γ. Μαρίνος, οι Αντιπρόεδροι κ.κ. Εύστ. Σπηλιωτόπουλος και Λ. Καμπάνης, ο Σύμβουλος κ. Ίω. Ψημένος κ.ά.

νηση ανέφερε σέ λόγο της ή Σύμβουλος κ. Έλευθερίου.

Η σεμνή τελετή έκλεισε με τον Έθνικό Ύμνο, που οι επίσημοι άκουσαν άπ' τά στόματα των νέων πτυχούχων Έθελοντών Αδελφών μας.

Η Υφυπουργός κ. Άννα Συνοδινού από του μικροφώνου και κοντά της ο Πρόεδρος κ. Γ. Μαρίνος.

Η ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ ΜΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ «ΑΜΦΙΚΤΥΝΙΑ»

Η Ένωση Αλληλοβοηθείας και Αμοιβαίας Κατανοήσεως Έλληνίδων «Η Αμφικτυνία» έκοψε την πίττα της στίς 11.2.1980 στό Μέ-

Προσφορά αίματος μέλους της «Αμφικτυνίας». Διακρίνονται ο Υφυπουργός κ. Γερ. Αποστολάτος, ή κ. Αϊκ. Μοσχολιού (Γεν. Γραμμ.), ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ Καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης, ή κ. Ζωή Κουνούτσου (Πρόεδρος) και ο Διευθυντής του Κέντρου Αιμοδοσίας κ. Ίω. Σακελλαριάδης.

γαρο της Λέσχης Αξιοματικών Ένόπλων Δυνάμεων. Στήν γιορτή συμμεσχε και ή λυρική καλλιτέχνης κ. Καίτη Αποστολάτου.

Τά μέλη της Αμφικτυνίας, πραγματικοί φίλοι του Ε.Ε.Σ., θετικά βοήθησαν και τό Κέντρο Αιμοδοσίας μας μέ θφβονη προσφορά αίματος για τά θεραπευόμενα εκεί Κουλεικά παιδιά μας. Στή φωτογραφία ο Υφυπουργός κ. Γερ. Αποστολάτος, ή Γεν. Γραμματέας της «Αμφικτυνίας» Κυρία Αϊκ. Μοσχολιού, ο Πρόεδρος της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας Καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης, ή Πρόεδρος της Εκθέσεως κ. Ξ. Κουνούσου και ο Διευθυντής του Κέντρου κ. Ίω. Σακελλαριάδης παρακολουθούν μέλος που αιμοδοτεί.

Άς σημειώσουμε ακόμη στό ένεργητικό της λαμπρής αυτής Ενώσεως ότι εκδίδει μιά πολύ προσεγμένη και ενδιαφέρουσα μηνιαία έφημερίδα, την «Αμφικτυνία», που σάν επίσημο όργανό της, αναγράφει και κάθε δραστηριότητά της. Έτσι στό φύλλο του Νοεμβρίου 1979 λεπτομερώς αναφέρθηκε και ή έέ-όρμηση των μελών της Ενώσεως για την θετική συμβολή τους στό έργο της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ.

Αξίζει ο δικαίος και ο αφειδώλετος έπαινος για την επιτυχημένη και κοινωφελή δραστηριότητα του Δ.Σ. και των μελών της λαμπρής - αξίζει νά επαναλάβουμε τό επίθετο - αυτής Ενώσεως Αλληλοβοηθείας και Αμοιβαίας Κατανοήσεως Έλληνίδων «Αμφικτυνίας».

Τόν Ε.Ε.Σ εκπροσώπησαν στήν τελετή έορτή ο Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης και ο Διευθυντής κ. Π. Γιαννόπουλος.

ΔΕΞΙΩΣΗ ΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ

Ο Καθηγητής - Σύμβουλος Α.Ε. και Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου των Μετό-

των Α.Ε. κ. Άγγελος Νεζερίτης, ένθερμος και έμπρακτος θιασώτης και ύποστηρικτής του έργου του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, έδωσε στις 13.2.1980, στις αίθουσες της «Μεγάλης Βρετανίας», δεξίωση, στην οποία παραβρέθηκαν Υπουργοί και μεγιστάνες του Έμπορο - Βιομηχανικού και Έπιχειρηματικού κόσμου της Ελλάδας.

Ο Αντιπροσωπήσας τόν Ε.Ε.Σ., Πρόεδρος της Έφορείας Δημοσίων Σχέσεων, καθηγητής κ. Λουρίδης, ηύρε έτσι την ευκαιρία να συζητήσει θέματα ενδιαφέροντα τόν Ε.Ε.Σ με τόν Διοικητή της Κτηματικής Τραπέζης, τ. Υπουργό, κ. Στεφανάκη, με τόν Πρόεδρο της Έταιρείας «Τιτάν» κ. Κανελλόπουλο, με τόν Σύμβουλο - Έλεγκτή Έταιρειών Ίδρυμάτων Μποδοσάκη κ. Άνδριανό και με τόν Έρυθρο-σταυρίτη έπιχειρηματία κ. Κ. Άδαμίδη.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ Σ.Ε.Π.

Ο Πρόεδρος της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας και της Έφορείας Δημοσίων Σχέσεων του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης έλαβε απ' τόν Γενικό Έφορο του Σώματος Έλλήνων Προσκόπων κ. Νικ. Καλογεράν τό ύπ' αριθμ. Πρωτ. 126/12.2.1980 Έγγραφο, πού διαλαμβάνει ότι στά πλαίσια του έορτασμού των 70 χρόνων του Σώματος τά μέλη του θά πραγματοποιήσουν Πανελλήνια Έθελοντική Αιμοδοσία.

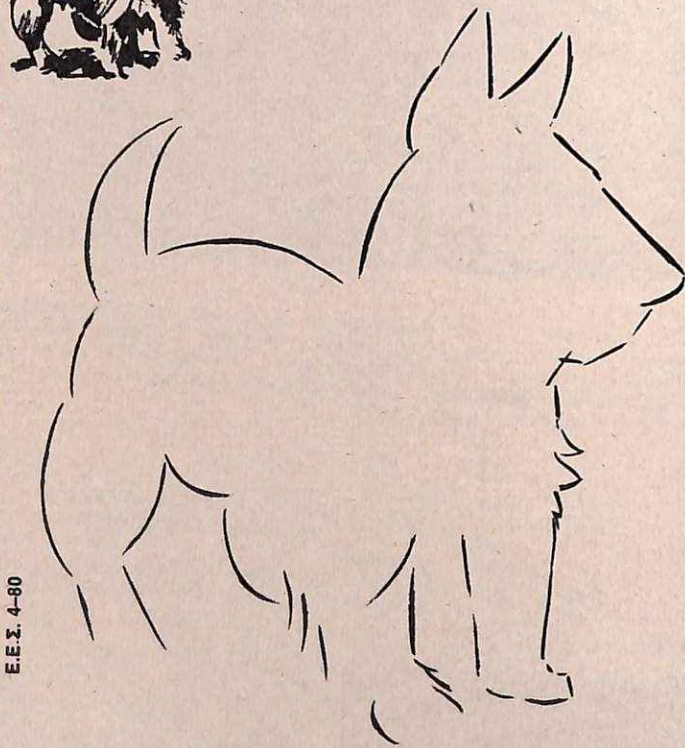
Έτσι, πολλά μέλη και θαυμοφόροι του Σ.Ε.Π. άρχισαν νά προσφέρουν αίμα στό Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. τό Σάββατο 23.2.1980.

Τούς Θαυμοφόρους του Σ.Ε.Π., μέ τόν έπι-κεφαλής τους Καθηγητή Παν/μίου, κ. Δ. Άραβαντινό - πού κι αυτός και οι συνεργάτες του αιμοδότησαν -, ύποδέχτηκε στό Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας μας ό Άντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης, πού τούς εύχαρίστησε θερμά, αλλά και τούς συ-γάρηκε από καρδιάς, γιατί τόσο γρήγορα πραγματοποιήσαν τήν ύπόσχεση πού του έδωκαν πρίν από 20 μόλις ήμέρες στόν Πειραιά, όπου συνεννοήθηκαν και συμφώνησαν όμόφωνα γιά μία πιό έντατική και πιό γόνιμη συνεργασία των δύο Όργανώσεων πάνω σέ θέματα όχι μόνο έθελοντικής αιμοδοσίας, μά και ύγείας, κοινωνικής προνοίας και πνευματικής έπικοινωνίας γενικότερα.

Έτσι ό Καθηγητής κ. Λουρίδης, θά συνεχίσει τίς από μακρού χρόνου όμιλίες του στους Προσκόπους και τήν Δευτέρα, 25.2.1980, παρακλήθηκε νά όμιλήσει στό Ραδιόφωνο γιά τήν σημασία του Προσκοπισμού στή σύγχρονη, κυρίως κοινωνία μας, γιά τήν έπίδραση του στή νεολαία και γιά τά «πιστεύω» πού πρέπει νά 'χει κάθε Πρόσκοπος, πού, σέ τελική ανάλυση είναι σχεδόν ταυτόσημα μέ τά «πιστεύω» κάθε Έρυθροσταυρίτη.

ΠΡΟΨΕΙΤΑΙ Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Ύστερα από τίς όμιλίες του καθ. κ. Λουρίδη γιά τήν σημασία της έθελοντικής αιμοδοσίας στόν τόπο μας, πού έγιναν σέ Υπουρ-

Σχεδιάστε αυτό τὸ σκυλάκι...

...και στείλτε τὸ μας
γιὰ νὰ σᾶς ποῦμε τίς έντυπώσεις μας

Σᾶς ἀρέσει νὰ σχεδιάζετε:

Τότε, πάρτε στό χέρι σας ἕνα μαλάκι, εἴτε ἕνα μαρκαδόρο ἢ χρωματιστὴ κραγιόνια - δὲν ἔχει σημασία - καὶ σχεδιάστε τὸ σκυλάκι τῆς εἰκῆς μας, προσπαθώντας νὰ μοιάξῃ όσο μπορεῖτε περισσότερο, μέ τὴν μικρογραφία του πού βρίσκεται ἐπάνω ἀριστερά. Φτιάξτε τὸ ἀσπρόμαυρο ἢ μέ χρώματα - ὅπως προτιμᾶτε. Ἐστὶ καὶ ἂν δὲν κάνετε κανένα ἀριστούργημα, ἔστι καὶ ἂν τὸ σχέδιό σας εἶναι ἀδέξιο, θὰ σᾶς ποῦμε τίς κρίσεις καὶ συμβουλές μας. Μαζί, θὰ σᾶς στείλωμε καὶ ἕνα πολυτελὲς εἰκονογραφημένο τεύχος γιά τὴ Μέθοδο ABC, Σχεδίου - Ζωγραφικῆς (ὅλα αὐτὰ δωρεάν καὶ χωρὶς καμὴν ὑποχρέω- σι σας).

Ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσετε, καὶ αὐτὴ ἡ Μέθοδος θὰ σᾶς κἀν νὰ περάσετε μέσα σὲ λίγες ἐβδομάδες ἀπὸ τὰ ἄλλα "έροσιτεχνικὰ σκιτσάκια", στό γερὸ καὶ καλοχτι- σμένο σχέδιό μέ ἀδείσεις. Ἐπειτα θὰ γνωρίσετε διά- δοσι, ὅπως τὸ κάρβουνο, τὸ παστέλ, ἢ σαναγκίνα, ἢ πέννα, ἢ μονόχρωμη καὶ ἢ πολύχρωμη ὑδατογραφία, ἢ γκουάς, ἢ εἰσιογραφία κλπ. Καὶ γρήγορα τὸ σχέδιό θὰ γίνη ἢ χαρὰ τῆς ζωῆς σας!

Ἐμπρός λοιπόν! Σχεδιάστε τὸ σκυλάκι τῆς εἰκῆς καὶ στείλτε μας αὐτὸ τὸ φύλλο. Θὰ εἶναι ἴσως τὸ ξεκίνημα γιά μιὰ συνεργασία μας, γεμάτη ἐνδιαφέρον καὶ ἀνέ- πιστες πραγματοποιήσεις.

Ἐσπερίστε ἀρχ. 8 σὲ γραμματόσημα γιά ἔξοδα.

ΟΝΟΜΑ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.....

ΑΧΟΛΙΑ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Σχολή ΔΕΟ Σχεδίου - Ζωγραφικῆς

Ἀθήνα: Πανεπιστημίου 10 - τηλ. 3617.811

Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 68 - τηλ. 232.370

γεία, στό Στρατό, στίς Δυνάμεις Ἀσφαλείας, στά Σχολεία, στοὺς Προσκόπους, στοὺς γο- νεῖς, σέ ἐξορμήσεις αἱμοδοσίας καὶ στό Λαϊκό Πανεπιστήμιο τῆς Έταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ὡς καὶ μετὰ τὸ παραινετικό Έγγραφο του σάν Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Έφορείας Αἱμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ., πρὸς τόν Υπουργό Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ίω. Βαρβιτσιώτη καὶ τοὺς κ.κ. Ὑφυπουργοὺς του, ὁ κ. Υπουργὸς ἀπευθύνθηκε σέ κάθε ἀρχή, κάτω ἀπὸ τὴ δικαιοδοσία του, ζητώντας νὰ βοηθηθεῖ ἡ συνεχιζομένη ἐξόρμηση τοῦ Ε.Ε.Σ γιά ὁλοκληρωτικὴ ἐπάρκεια αἵματος στή χώρα μας.

Έτσι, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Καθηγητῆς κ. Πετρόπουλος καὶ ὁ Καθηγητῆς τοῦ ἴδιου Παν/μίου κ. Σιμωνάκης ἐπικοινωνήσαν μέ τήν Προϊσταμένη τῆς Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δρακοπουλείου Κέντρου Αἱμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ κ. Μ. Φρεζάδου καὶ συ- ζήτησαν γιά τήν πιό πρόσφορη μεθόδευση ἐπιτυχίας τοῦ σκοπούμενου αὐτοῦ. Ἡ κυρία Φρεζάδου ἐνημέρωσε σχετικὰ τόν Καθηγητῆ κ. Σιμωνά, πού τήν ἐπισκέφθηκε στό Δρακο- πούλειο. Μέ τὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης θά συνεργασθεῖ τὸ ἐκεῖ Τμήμα Αἱμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ καὶ ἡ ἐκεῖ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς δ. Πα- παδοπούλου, πού θὰ λάβουν γιά διανομὴ κάθε χρήσιμο ἐντυπο ἐθελοντικῆς αἱμοδοσίας, ὡς καὶ τὸ εἰδικὸ τεύχος πού τυπώθηκε μετὰ τήν ἀνασύσταση τοῦ Σώματος Ἐθελοντῶν Αἱμο- δοτῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Τὸ παράρτημα τοῦ Σώματος στή Θεσσαλονικὴ εἰδοποιήθηκε σχετικὰ.

Ο Ε.Ε.Σ ΤΙΜΑ ΞΕΝΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ

Στίς 19.2.1980 στό Ἀμφιθέατρο τοῦ Ν.Ε.Ε.Σ., ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μαρῖνος τίμησε μέ τόν Χρυσὸ Σταυρὸ τῆς Ὁργανώ- σεώς μας τόν Καθηγητῆ τῆς Καρδιαγγειακῆς Χειρουργικῆς τοῦ Παν/μίου τῆς Γενεύης καὶ Πρόεδρο τῆς Διεθνούς Καρδιαγγειακῆς Έται- ρείας κ. Σάρλ Χάν.

Τὸν όμιλήτῃ παρουσίασε ὁ Καθηγητῆς κ. Γ. Πούλιας, πού τόν προσκάλεσε καὶ τόν φιλοξε- νεῖ στήν Ἀθήνα. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιστημο- νικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν.Ε.Ε.Σ. κ. Σπ. Μπενε- τᾶτος τόν χαιρέτησε ἐκ μέρους τῶν ἱατρῶν μας. Ὁ Ξένος όμιλήτῃς διεξήλαθε τὸ θέμα τῆς χειρουργικῆς θεραπείας τῶν στεφανιαίων ἀγ- γείων καὶ πολλοὶ ἱατροὶ τοῦ Νοσοκομείου τοῦ ἀπηύθυναν ἐρωτήσεις.

Τήν Κεντρικὴ Διοίκηση ἐκπροσώπησαν ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Μαρῖνος, οἱ Ἀντιπρόεδροι Κα- θηγητῆς κ. Όρ. Λουρίδης καὶ κ. Α. Καμπάνης καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ναύαρχος κ. Γκ. Πε- τμεζᾶς.

Μετὰ τήν όμιλία τοῦ διακεκριμένου Ξένου μας ἐπακολούθησε δεξιώσή του στό δώμα τοῦ Δρακοπουλείου.

ΝΕΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Στίς 27.2.1980, μετὰ προηγουμένη προπα- ρασκευὴ τῆς ἐξορμήσεως, κλιμάκιο τοῦ Δρα- κοπουλείου Κέντρου Αἱμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ.,

Ποιά ἀπ' αὐτές τίς γλώσσες θὰ θέλατε νὰ μιλάτε;

Ἀγγλικά; Ἀραβικά;
Γιατί ὄχι Κινεζικά;

Καμιά γλώσσα δὲν εἶναι πολὺ δύσκολη γιά σᾶς, χάρη στό πασί- γνωστο ὀπτικοακουστικό Σύ- στημα Linguaphone. Ἄν σᾶς ὑποσχόμαστε κάτι τέτοιο, εἶναι γιὰτί τὸ Linguaphone ἔχει ἤδη δι- δάξει περισσότερους ἀπὸ 4.000.000 σπουδαστές σ' ὅλο τόν κόσμο μιὰ ἢ περισσότερες ἀπὸ αὐτές τίς 37 γλώσσες, εὐκόλα, γρήγορα, στό σπίτι τους. Σπου- δαστές κάθε ἡλικίας, σέ ὅλα τά γλωσσικά ἐπίπεδα, ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων. Γιατί ὄχι λοιπόν καὶ εἰς;

Μία κασέτα ἢ ἕνας δίσκος
δωρεάν

Τὸ Σύστημα Linguaphone ἐπινο- ημένο ἀπὸ 200 καθηγητές, παγ- κοσμίως γνωστούς, εἶναι τὸ μόνο πού ἀναλύθηκε ἠλεκτρονικά. Κάθε σύστημα περιέχει μιὰ Σειρά πολὺ μελετημένων βιβλίων, κα- σετῶν ἢ δίσκων - ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ νὰ προσφέρει ἡ σύγχρονη παιδαγωγικὴ - ἐστὶ ὥστε ν' ἀρχί- σετε καὶ σεῖς νὰ μιλάτε σέ λίγους μῆνες τὴ γλώσσα πού χρειάζεστε.

Διαλέξτε: Σημειώστε στό παρα- κάτω τετραγωνάκι τὴ γλώσσα πού προτιμᾶτε. Στείλτε μας τὸ κου- πόني καὶ θὰ λάβετε δωρεάν ἕνα πολύχρωμο τεύχος καὶ μιὰ κα- σέτα ἢ ἕνα δίσκο γιά τὸ Σύστημα Linguaphone.

Προσέξτε τίς ἀπομιμήσεις

☐ Ἀγγλικά	☐ Ἀμερικανικά
☐ Γαλλικά	☐ Γερμανικά
☐ Ἰταλικά	☐ Ἑβραϊκά
☐ Ἰαπωνικά	☐ Ὀλλανδικά
☐ Ρωσικά	☐ Νορβηγικά
☐ Ἰνδικά	☐ Ἀφρικανικά
☐ Σουηδικά	☐ Περσικά
☐ Δανέζικα	☐ Πορτογαλικά
☐ Ἰρλανδικά	☐ Φινλανδικά
☐ Ἰσλανδικά	☐ Μαλαϊκά
☐ Πολωνικά	☐ Τσέχικα
☐ Σουαχίλι	☐ Ζουλού
☐ Ἀραβικά (Αἰγυπτιακά)	
☐ Ἀραβικά (Ἀλγερινά)	
☐ Ἀραβικά (κλασσικά)	
☐ Ἰσπανικά (Καστίλλης)	
☐ Ἰσπανικά (Ν. Ἀμερικῆς)	
☐ Νεοελληνικά (γιά Ξένους)	
☐ Κινεζικά (Mandarin)	
☐ Κινεζικά (Cantonese)	
☐ Σερβοκροατικά	

ΔΩΡΕΑΝ

Ἐξηγεῖστε μου πῶς, χάρη στή Μέ-θοδο Linguaphone, θὰ μιλήσω σέ λίγους μόνο μῆνες, τὴ γλώσσα πού διάλεξα. Χωρὶς καμιά ὑποχρέωσή μου στείλτε μου τὸ ἀναλυτικὸ σας Τεύχος καί:

- ☐ μιὰ κασέτα) ἐπιδείξεως
☐ ἕνα δίσκο)
Ἐσπερίστε ἀρχ. 10 σέ γραμματό- σημα γιά ἔξοδα Ἐχετε γράψει ἄλλη φορὰ στό LINGUAPHONE;
☐ ΝΑΙ - ☐ ΟΧΙ

Όνομα.....

Διεύθυνση.....

Τηλ.....

Ἐπάγγελμα.....

LINGUAPHONE

ΑΘΗΝΑ: Πανεπιστημίου 10 Τ.Τ.
134, Τηλ. 3617.811
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τσιμισκή 68, Τηλ.
232.370

Στό Ίνστιτούτο Linguaphone, Πανεπιστημίου 10 Α' όροφος, λειτουργεῖ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΛΩΣΣΩΝ γιά γρήγορη εκμάθηση τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλι- κῆς καὶ Γερμανικῆς γλώσσας. Μοναδικό στήν Ελλάδα.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

(ἀπ' εὐθείας)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό 26ο Δημ. Σχολ. Πειραιά ρούχα σε παραμεθόρια χωριά.
Τό 33ο Δημ. Σχολ. Πειραιά χρήματα σε άρρωστο παιδί.
Τό 38ο Δημ. Σχολ. Πειραιά 27.850 δρχ. σε όρφανά και τρόφιμα σε γηροκομείο και ιδρύματα.
Τό 48ο Δημ. Σχολ. Πειραιά δέματα σε άκριτικά χωριά.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Κερατσινίου δώρα σε 3 όρφανοτροφεία.
Τό 7ο Δημ. Σχολ. Κερατσινίου γραφ. ύλη και τρόφιμα σε όρφανοτροφείο και άκριτικό Σχολείο.
Τό 13ο Δημ. Σχολ. Κερατσινίου είδη βοήθειας σε 3 όρφανοτροφεία.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Μοσχάτου είδη βοήθειας σε φτωχούς μαθητές.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Μοσχάτου 16.000 δρχ. σε μαθητή για έγχειρηση.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Μοσχάτου δώρα σε όρφανά και υπερήλικες.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Δραπετσώνας 5.950 δρχ. σε άρρωστο παιδί.
Τό Δημ. Σχολείο Ν. Φαλήρου 24.000 δρχ. σε άρρωστο μαθητή και σχολ. είδη στο «Λύρρειο» όρφανοτροφείο.
Τό 9ο Δημ. Νίκαιας, γραφ. ύλη σε άκριτικό χωριό και δώρα στο Ίδρυμα άπροσαρμόστων παιδών.
Τό 13ο Δημ. Σχολ. Νίκαιας βοήθεια σε φτωχούς και πλυμνηροπαθείς.
Τό 17ο Δημ. Σχολ. Νίκαιας είδη διατροφής στις Παιδικές κατασκηνώσεις.
Τό 7ο Δημ. Σχολ. Κορυδαλλού ρούχα και παπούτσια σε φτωχούς συμμαθητές.
Τό 17ο Δημ. Σχολ. Κορυδαλλού 4 δέματα με γραφ. ύλη στο Σύνδεσμο φίλων μαθητών του χωριού.
Τό 5ο Δημ. Σχολ. Περάματος δέματα σε άπορους μαθητές.

κατήλθε στον Πειραιά και με έπικεφαλής τον Πρόεδρο της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας μας Καθηγητή κ. Λουρίδη πήρε αίμα απ' τούς μαθητές της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων.
Ο κ. Καθηγητής συνήρανε άλλες ιδιαίτερα τον κ. Διοικητή και τούς αξιωματικούς της Σχολής, γιατί αυτή αποδείχτηκε πρωτοπόρος στην εξασφάλιση της ολοκληρωτικής έπαρκειας αίματος στον τόπο μας.

Ο ΑΡΓ. ΣΤΑΥΡΟΣ Ε.Ε.Σ. ΣΤΟ ΘΑΡΚΑΡΗ ΚΑΡΑΒΙΑ

Τήν 27/2 ό Ε.Ε.Σ. άπένειμε τον Άργυρούν Σταυρόν στον θαρκάρη Βελισσάριο Καραβία, γιατί με προσωπικό του κίνδυνο διέσωσε τη ζωή 29 συνανθρώπων κατά την έκρηξη πυρκαϊάς στο δεξαμενόπλοιο «Ιρένες Ζερντέιτ», στην Πύλο.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Σαλαμίνας δώρα σε όρφανοτροφείο.
Τό 4ο Δημ. Σχολ. Σαλαμίνας τρόφιμα και είδη ρουχισμού σε όρφανοτροφείο.
Τό Δημ. Σχολ. Πόρου Τροιζηνίας χρήματα σε φιλανθρωπικά ιδρύματα και σε σεισμόπληκτους.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ύδρας δώρα σε γηροκομείο.

Ίδιωτ. Σχολεία:

Τό Λύκειο «Ελληνισμός» Κ. Σταυριανού 5 δέματα με είδη ιματισμού στη Β' Έπιθ. Δημ. Σχολ. Πειραιά, 3 δέματα με τρόφιμα και 850 δρχ. στο «Παιδικό σπίτι», 2.000 δρχ. σε άπορες οικογένειες και 400 δρχ. στο Δημ. Σχολ. Κεφαλόδενδρου Πλωγώνιου.
Η Ίδιωτ. Σχολή Λυσικάτου 10 δέματα με γραφ. ύλη σε μαθητές.
Η Ίδιωτ. Σχολή Β. Σταυράκη 47 δέματα με τρόφιμα, γραφ. ύλη και ρουχισμό, σε όρεινά χωριά.

ΑΤΤΙΚΗ

Λύκεια:

Τό Λύκειο Κορωπίου 21.000 δρχ. στο Ίδρυμα προστασίας παιδών Χολαργού, 5.000 δρχ. στο Δημ. Σχολ. Χρυσής Καστοριάς και 1.900 δρχ. στη «Στέγη έργαζόμενου όρφανού».
Τό Λύκειο Μεγάρων 35 δέματα με ρούχα και τρόφιμα σε πολύτεκνες οικογένειες, 5.000 δρχ. τρόφιμα, γλυκά και παιχνίδια στα όρφανοτροφεία «Στέγη του παιδιού» και «Άγία Άννα» Αθηνών.
Τό Λύκειο - Γυμνάσιο Μαρκόπουλου Αττικής χρήματα σε όρφανοτροφεία.

Γυμνάσια:

Τό 1ο Γυμν. Θηλ. Άγίων Άναργύρων χρήματα σε πολύτεκνους και δέματα σε Σχολεία.
Τό Γυμν. Θηλ. Χαϊδαρίου χρηματική βοήθεια σε οικογένεια μαθήτριας.
Τό 1ο Γυμν. Θηλ. Αιγάλεω δέματα με ρούχα και βιβλία σε παιδιά της έπαρχίας.
Τό Γυμν. Σκάλας Όρωπού χρήματα για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Δημ. Σχολεία:

Τό 8ο Δημ. Σχολ. Άγίου Δημητρίου χρήματα στην έξωτ. Ίεραποστολή, τρόφιμα σε άπορους μαθητές και σε γέροντες.
Τό 10ο Δημ. Σχολ. Άγίου Δημητρίου τρόφιμα και γραφ. ύλη σε άπορους και συμμαθητές.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Άγ. Παρασκευής 18 δέματα με γραφ. ύλη σε ιδρύματα της περιοχής.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Άγίας Παρασκευής χρήματα σε ιδρύματα.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Μελισσίων χρήματα σε άπορους.
Τό Δημ. Σχολ. Άγίου Στεφάνου βοήθεια σε πολύτεκνους και όρφανά.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Κηφισιάς 5.000 δρχ. στην Έστία γερόντων και 500 δρχ. σε πολύτεκνους.
Τό 5ο Δημ. Σχολ. Ν. Ηρακλείου χρήματα σε γηροκομείο και άρρωστα παιδιά.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Ν. Ίωνίας γραφ. ύλη και παιχνίδια σε παιδιά Σχολείων.
Τό 5ο Δημ. Σχολ. Περιστερίου δώρα στο Όρφανοτροφείο Ν. Λιοσίων «Άγία Τριάς».

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Ν. Ίωνίας χρήματα σε πολύτεκνους.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ν. Χαλκηδόνας τρόφιμα σε μαθητές.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Ν. Φιλαδέλφειας τρόφιμα σε γηροκομείο.
Τά 1ο και 7ο Δημ. Σχολ. Άνω Λιοσίων σχολ. είδη σε μαθήτριες όρφανοτροφείου.
Τό 10ο Δημ. Σχολ. Ν. Λιοσίων βοήθεια σε άπορη οικογένεια.
Τό 6ο Δημ. Σχολ. Πετρουπόλεως δέματα και παιχνίδια σε όρφανοτροφεία.
Τό Δημ. Σχολ. Άγίας Βαρβάρας 300 κιλά τρόφιμα σε φτωχούς.
Τό 14ο Δημ. Σχολ. Περιστερίου χρήματα σε όρφανοτροφείο.
Τό 17ο Δημ. Σχολ. Περιστερίου γραφ. ύλη στά χωριά Χρυσορράχη και Βρουτιμένη Ηπείρου.
Τό 6ο Δημ. Σχολ. Αιγάλεω δέματα με γραφ. ύλη, ιματισμό και είδη υπόδησεως σε 3 όρεινά χωριά.
Τά 16ο και 23ο Δημ. Σχολ. Αιγάλεω χρήματα και φάρμακα σε άκριτικά Σχολεία.

Τό Δημ. Σχολ. Μάνδρας σχολ. είδη στο όρφανοτρ. «Άγιος Πολύκαρπος».
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Μάνδρας, γραφ. ύλη σε άπορους μαθητές της υπαίθρου.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Έλευσίνας γραφ. ύλη και παιχνίδια σε άπορους μαθητές χωριού.
Τό 8ο Δημ. Σχολ. Έλευσίνας βοήθεια σε άρρωστους μαθητές και τρόφιμα και ιματισμό στο χωριό Μηλέα Άρτας.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Μεγάρων 8.900 δρχ. σε πυροπαθή μαθητή και τρόφιμα σε άπορους.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Μεγάρων χρήματα και τρόφιμα σε φτωχούς.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Κορωπίου Γραφ. ύλη, είδη ρουχισμού και βιβλία σε άπορα παιδιά του χωριού Καλλιθέας Κόνιτσας.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Κορωπίου γραφ. ύλη σε άπορα παιδιά και 3.500 δρχ. στην Μητρόπολη Λαυρείου.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Σπάτων μεγάλη χρηματική βοήθεια σε άπορους.
Τό 3ο Δημ. Σχολ. Λαυρείου δώρα σε Σχολείο.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Γλυφάδας δώρα και τρόφιμα στο «Σπίτι της Γαλήνης».
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 2.055 δρχ. στον έρανο του Ε.Ε.Σ., 1100 στον έρανο της αγάπης και 2.550 στον αντί-καρκινικό έρανο.
Τό 8ο Δημ. Σχολ. Γλυφάδας χρήματα σε ναό, τρόφιμα και χρήματα σε όρφανοτροφείο.
Τό 9ο Δημ. Σχολείο Γλυφάδας, 34 δέματα με ρουχισμό γλυκίσματα, και δώρα σε Σχολείο.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑ

Γυμνάσια:

Τό Γυμν. Θηλ. Λαμίας χρήματα σε όρφανοτροφείο και άπορες οικογένειες.
Τό Γυμν. Στυλίδας 7.500 δρχ. και 8 δέματα με είδη ρουχισμού σε 4 άπορες οικογένειες Στυλίδας και Άχινου.
Τό Γυμν. Δομβραϊνας Βοιωτίας από ένα δέμα με σχολ. είδη στο Δημ. Σχολ. Άντιās Καρύστου και σε παιδιά χωριών.
Τό 2ο Γυμν. Άρρ. Άγρινίου 23.000 δρχ. σε άρρωστη μαθήτρια και 9.000 δρχ. για κάρτες της «UNICEF».

Δημ. Σχολεία:

Τό 3ο Δημ. Σχολ. Λαμίας γραφ. ύλη σε μαθητές όρεινού χωριού.
Τό 17ο Δημ. Σχολ. Λαμίας βοήθεια σε υπερήλικες.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Μεσολογγίου βοήθεια σε άπορους μαθητές.
Τό Δημ. Σχολ. Σκουρτούς Μεσολογγίου χρήματα σε παράλυτη γυναίκα.
Τό Δημ. Σχολ. Κ. Μακρυνούς Μεσολογγίου βοήθεια σε υπερήλικες.
Τό Δημ. Σχολ. Γαβαλούς Μεσολογγίου τρόφιμα, φάρμακα και ρούχα σε άρρωστο παιδί.
Τό 9ο Δημ. Σχολ. Άγρινίου γραφ. ύλη σε μαθητές.
Τό Δημ. Σχολ. Γιαννουτζίου Άγρινίου 700 δρχ. σε άπορα παιδιά.
Τό Δημ. Σχολ. Καστρακίου Άγρινίου χρήματα σε άπορους μαθητές και άρρωστους κατάκοιτους του χωριού.
Τό Δημ. Σχολ. Όρφανού Άγρινίου δώρα σε φτωχές οικογένειες.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Λιβαδιάς γραφ. ύλη σε μαθητές όρεινού χωριού.
Τό Δημ. Σχολ. Αναλήψεως Λιβαδιάς 500 δρχ. σε σύλλογο πολυτέκνων.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Όρχομενού Βοιωτίας βοήθεια σε όρφανά του Σχολείου.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Όρχομενού υιοθέτηση μαθήτριας και κατάθεση χρημάτων.

Τό Δημ. Σχολ. Άγίου Θωμά Θηβών 12.035 δρχ. για κοινωφελείς σκοπούς, 670 δρχ. και 130 κιλά ρούχα και τρόφιμα στά χωριά Λιθοχώρι και Βούληψη Εύρυτανίας και 5.500 δρχ. και 53 κιλά τρόφιμα σε οικογένειες Ηλείας, Άρτας και Εύρυτανίας.
Τό Δημ. Σχολ. Μαυροματίου Θηβών χρήματα σε μαθητές.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Καρπενησίου δέματα σε άσθενείς νοσοκομείου.
Τό Δημ. Σχολ. Έπινιανών Εύρυτανίας τρόφιμα και χρήματα σε φτωχές οικογένειες της περιοχής.
Τό Δημ. Σχολ. Έλάτειας χρήματα και είδη βοήθειας σε άπορα παιδιά και φτωχές οικογένειες.
Τό 2ο Δημ. Σχολ. Άμφιλοχίας χρήματα σε υπερήλικες.
Τό Δημ. Σχολ. Παλαμπέλων Άμφιλοχίας βοήθεια σε άπορους μαθητές.
Τό 1ο Δημ. Σχολ. Άμφισσης 12.000 δρχ. σε οικογένεια.
Τό Δημ. Σχολ. Τάρυνας Λοκρίδας βοήθεια σε άπορες οικογένειες.
Τό Δημ. Σχολ. Μώλου Φθιώτιδας 30 χαρτοδέματα με ρούχα σε άπορους μαθητές.
Τό Δημ. Σχολ. Πολυδρόσου Φωκίδας βοήθεια σε άπορους μαθητές.
Τό Δημ. Σχολ. Πτελέας Φθιώτιδας 200 δρχ. στον έρανο του Ε.Ε.Σ.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Λύκεια:

Τό 1ο Λύκειο Άρρ. Άρτας δώρα στο Νη-παιγωγείο και Δημοτικό Σχολείο χωριού της περιοχής.

Γυμνάσια:

Τό Γυμν. Παραμυθιάς δέματα με γραφ. ύλη σε Σχολεία.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολείο Μύλων Χρυσοστίδας Ίωαννίνων χρήματα σε άρρωστα παιδιά.
Τό Δημ. Σχολ. Αναργύρων Ίωαννίνων χρήματα σε πολύτεκνους και βοήθεια σε παράλυτο και κωφόλαλο παιδί.
Τό Δημ. Σχολ. Διποτάμου Ίωαννίνων 2.000 δρχ. σε πολύτεκνους.
Τό Δημ. Σχολ. Έλληνικού Ίωαννίνων βοήθεια σε πρόσφυγες της Κύπρου.
Τό 5ο Δημ. Σχολ. Άρτας χρήματα και σχολ. είδη σε άπορους.
Τό Δημ. Σχολ. Νεοχωρακίου Άρτας 250 δρχ. στην Ένωση φίλων των πολυτέκνων Αθηνών.
Τό Δημ. Σχολ. Βαθυκάμπου Άρτας χρήματα στο Σύλλογο πολυτέκνων.
Τό Δημ. Σχολείο Παλαιχωρίου Δροσοπηγής Άρτας βοήθεια σε πολύτεκνους.
Τό Δημ. Σχολ. Πέτρας Άρτας 1.750 δρχ. σε άπορα παιδιά.
Τό Δημ. Σχολ. Στουρνariού Άρτας δώρα σε άπορες οικογένειες.
Τό Δημ. Σχολ. Χαλκιδών Άρτας δώρα σε άρρωστους.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Πρέβεζας βοήθεια σε άπορους.
Τό 2ο Δημ. Σχολείο Πρέβεζας δώρα σε έπορους μαθητές.
Τό Δημ. Σχολείο Άνθούσας Πρέβεζας χρήματα στη «UNICEF».
Τό Δημ. Σχολ. Φραγκάδων δώρα σε άρρωστο μαθητή.
Τό Δημ. Σχολ. Μαζίου Κόνιτσας δώρα σε υπερήλικες.
Τό Δημ. Σχολ. Τσόπελα Πραμάντων ΊΧΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΓΡΑΦ. 9ΥΛΗ, ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ, ΕΤΙΔΗ 6ΥΠΟΔ3ΗΣΕΩΝ, ΚΑ3Ι ΡΟΎΧΑ 5ΑΞ3ΙΑ, 180.000 δρχ. σε μαθητές και άπορες οικογένειες της περιοχής. 750 δρχ. στην έρανική έπιτροπή Άρετσού Καλαμαριάς, 300 δρχ. στον Ε.Ε.Σ. και 410 δρχ. στο 4ο Δημ. Σχολείο Λεμεσού Κύπρου.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Λύκεια:

Τό Α' Λύκειο και Γυμνάσιο Βόλου έσώ-ρουχα και γλυκίσματα στο άσυλο παιδιού της πόλεως.
Τό 1ο Λύκειο Θηλ. Τρικάλων 11.500 δρχ. σε άρρωστο μαθητή για θεραπεία στο έξωτερικό.
Τό Λύκειο Βελεστίου χρήματα σε φιλανθρωπικά ιδρύματα του Βόλου.

Γυμνάσια:

Τό Μικτό Γυμν. Σοφάδων Λάρισας χρήματα σε ιδρύματα.

Δημ. Σχολεία:

Τό 7ο Δημ. Σχολ. Βόλου χρήματα και τρόφιμα σε Γηροκομείο.
Τό 17ο Δημ. Σχολ. Βόλου δώρα σε ιδρύματα.
Τό 21ο Δημ. Σχολ. Βόλου σχολ. είδη και γλυκά σε παιδιά ιδρύματος.
Τό 4ο Δημ. Σχολ. Άλμυρού Μαγνησίας χρήματα σε ιδρύματα.
Τό Δημ. Σχολ. Γλώσσας Μαγνησίας τρόφιμα σε φτωχούς.
Τό Δημ. Σχολ. Άχιλλείου Μαγνησίας χρήματα σε άπροσάρμοστα παιδιά, όρφανοτροφείο και Σύλλογο πολυτέκνων.
Τό Δημ. Σχολ. Κ. Λεχωνίων Μαγνησίας βοήθεια σε ιδρύματα.
Τό Δημ. Σχολ. Πτελεού Μαγνησίας χρήματα σε ιδρύματα.
Τό 5ο Δημ. Σχολ. Λάρισας, γραφ. ύλη, βιβλία και παιχνίδια σε άπορους.
Τό 8ο Δημ. Σχολ. Λάρισας βοήθεια σε φτωχές οικογένειες.
Τό 10ο Δημ. Σχολ. Λάρισας 9 δέματα με γραφ. ύλη και δώρα στο 1ο Εϊδικό Σχολ. Λάρισας, δώρα και γραφ. ύλη σε άπορους μαθητές και στο Ίδρυμα άπροσαρμόστων «Άριστέις».
Τό 17ο Δημ. Σχολ. Λάρισας δώρα σε συμμαθητές και άπορες οικογένειες, 1077 δρχ. στον έρανο της αγάπης, ρούχα, τρόφιμα και 2000 δρχ. σε φτωχή οικογένεια.
Τό 19ο Δημ. Σχολ. Λάρισας βοήθεια σε γηροκομείο και άπροσάρμοστα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Τυρνάβου Λάρις δώρα σε φυλάκιο.

Τό Δημ. Σχολ. Χρυσουμλεας Καλαμπάκας 200 δρχ. στον αντικαρκινικό έρανο και 240 δρχ. σε φτωχή οικογένεια του χωριού.

Τό Δημ. Σχολ. Άγιοφύλλου Καλαμπάκας ενίσχυση απόρων μαθητών.

Τό Δημ. Σχολ. Μαλακασίου Καλαμπάκας χρήματα σε τρόφιμους όρφανοτροφείου.

Τό Δημ. Σχολ. Άμπελίου - Κλινού Καλαμπάκας δώρα και βιβλία σε φτωχό μαθητή.

Τό Δημ. Σχολ. Περιστέρας Καλαμπάκας χρήματα σε άπορη οικογένεια.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Καλαμπάκας τρόφιμα και είδη υποδήσεως σε άπορους μαθητές και δώρα στο Γηροκομείο Μ. Καλυθίων - Τρικάλων.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Τρικάλων δώρα και γραφ. ύλη σε άρρωστους και φτωχούς μαθητές.

Τό 7ο Δημ. Σχολ. Τρικάλων 3.000 δρχ. σε άρρωστους.

Τό 17ο Δημ. Σχολ. Τρικάλων 1800 δρχ. σε άρρωστο μαθητή και βοήθεια στην Έξωτ. Ίεραποστολή.

Τό Δημ. Σχολ. Λυγαριάς Τρικάλων 8 σάκους με τρόφιμα και ρούχα στο ΠΙΚΠΑ.

Τό Δημ. Σχολ. Μυροφίλου Τρικάλων βοήθεια σε υπερήλικες.

Τό Δημ. Σχολ. Παραποτάμου Τρικάλων χρηματική βοήθεια σε άσθενή.

Τό Δημ. Σχολ. Πηνειάδας Τρικάλων δώρα σε όρενά χωριά.

Τό Δημ. Σχολ. Παλαιοπύργου Τρικάλων 750 δρχ. σε άπορη οικογένεια.

Τό Δημ. Σχολ. Πύρρας Τρικάλων είδη διατροφής σε άπορη οικογένεια.

Τό Δημ. Σχολ. Στουρναράικων Τρικάλων τετράδια σε άπορους μαθητές.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Καρδίτσας γραφ. ύλη και τρόφιμα σε Σχολεία, στο άσυλο ανιάτων και βοήθεια σε πολύτεκνη οικογένεια.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Καρδίτσας 40 κιλά τετράδια σε όρενά χωριά, γλυκά και φρούτα σε σταθμό άνηλικων.

Τό 7ο Δημ. Σχολ. Καρδίτσας 200 αυγά φρούτα και γλυκά στο άσυλο ανιάτων παιδιών.

Τό Δημ. Σχολ. Λοξάδας Καρδίτσας δέματα σε φτωχά παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Ραχούλας Καρδίτσας αυγά στο άσυλο ανιάτων της Μητροπόλεως Καρδίτσας.

Τό Δημ. Σχολ. Ζαΐμιου Καρδίτσας 600 δρχ. στο σύλλογο πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Καναλλίων Καρδίτσας 103 αυγά στο άσυλο ανιάτων της πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Κρανέας Καρδίτσας χρήματα και δώρα σε όρφανά της ΚΧΖΥΠΡΟΥ.

Τό Δημ. Σχολ. Καλογραιάνων Καρδίτσας δώρα στο ίδρυμα ανιάτων παιδιών της πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Λαζαρίνας Καρδίτσας δώρα σε γηροκομείο.

Τό Δημ. Σχολ. Ματαράγκας Καρδίτσας δώρα στο άσυλο ανιάτων παιδιών της πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Μαραθέας Καρδίτσας σχολ. είδη σε 12 μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Προαστίου Καρδίτσας δώρα και ρούχα σε άσυλο.

Τό Δημ. Σχολ. Φιλίας Καρδίτσας είδη βοηθείας στο Νοσοκομείο Καρδίτσας.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Φιλιατών τρόφιμα και ρούχα σε άπορα παιδιά.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Λύκεια:

Τό Β' Λύκειο Θηλ. Κατερίνης 10 βιβλία και ε-δη γραφ. ύλης στο Δημ. Σχολ. Ράχης Πιερίας.

Τό Λύκειο Χρυσουπόλεως Καθάλας 2.610 δρχ. στο Δήμο Χρυσουπόλεως για τον έξοπλο-σμό της Παιδικής Χαράς της περιοχής.

Τό Λύκειο Ποδοχωρίου Καθάλας δώρα στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Θηλ. Σεργών.

Γυμνάσια:

Τό Γυμν. Ίερισσού Χαλκιδικής 7.000 δρχ. σε άπορα παιδιά της περιοχής.

Τό Γυμν. Κυργίων Δράμας 22 δέματα με τρόφιμα και ρούχα σε άπορους των χωριών Κυργία, Πηγάδια και Άγορά Δράμας.

Τό Γυμν. Χρυσού Σεργών 1.500 δρχ. σε άπορη οικογένεια.

Τό Μικτό Γυμν. Κ. Ποροίων Σεργών 12.000 δρχ. σε άπορους πυροπαθείς, δώρα σε άκρι-τικά φυλάκια και χρήματα, δέματα σε άπορες οικογένειες.

Τό Α' Γυμν. Άρρ. Καλαμαριάς Θεσ/νίκης βοήθεια σε γέροντες.

Τό Γυμν. Ν. Μουδιάνων τρόφιμα σε φυλα-κές.

Τό Τραμπ. Γυμν. Σιάτιστας χρήματα στην Ίεραποστολή.

ΤΧ30 Γυμν. Άλωνίων Πιερίας χρήματα στην Έταιρία Προστασίας Άνηλικών Κατερί-νης.

Τό Γυμνάσιο Κονταριώτισσας Πιερίας 1.215 δρχ. στον έρανο του Ε.Ε.Σ.

Δημ. Σχολεία:

Τό 49ο Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης χρήματα σε άρρωστο μαθητή.

Τό 50ο Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης δώρα στις φυλακές Έπταπύργου, σε γηροκομείο και σε άπροσάρμοστα παιδιά.

Τό 65ο Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης χρήματα για θεραπεία άρρωστης μαθήτριας.

Τό 88ο Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης χρήματα σε συμμαθητές και ιδρύματα.

Τό 94ο Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης χρήματα σε φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Καλαμαριάς Θεσ/νίκης 48.871 δρχ. σε φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Νεαπόλεως Θεσ/νίκης βιβλία σε άρρωστα παιδιά.

Τό 9ο Δημ. Σχολ. Πολίχνης Θεσ/νίκης χρή-ματα, σε παιδικά ιδρύματα.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Σίνδου Θεσ/νίκης βοή-θεια σε Σχολή τυφλών, όρφανοτροφείο και δύο άρρωστα παιδιά.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Άγίου Άθανασίου Θεσ/νίκης χρήματα σε καρδιοπαθή μαθητή.

Τό Δημ. Σχολ. Ν. Μαγνησίας Θεσ/νίκης βοήθεια σε άπορους.

Τό Δημ. Σχολ. Μαυρούδας Λαγκαδά 5.000 δρχ. σε παιδιά άπορα και δέματα σε πολύτε-κνους.

Τό Δημ. Σχολ. Λευκοχωρίου Λαγκαδά βοή-θεια σε άπορες οικογένειες.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Καθάλας 2.000 δρχ. στο γηροκομείο της πόλεως.

Τό 11ο Δημ. Σχολ. Καθάλας Σχολ. είδη σε φτωχούς μαθητές.

Τό 13ο Δημ. Σχολ. Καθάλας βοήθεια σε φτωχές οικογένειες.

Τό Δημ. Σχολ. Μουσθένης Καθάλας δώρα σε φτωχά παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Λεκάνης Καθάλας βοήθεια σε υπερήλικες.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Έλευθερούπολης Καθά-λας τρόφιμα, ρούχα και παιχνίδια σε φτωχά παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Θάσου χρήματα σε φτωχούς.

Τό 10ο Δημ. Σχολ. Δράμας βοήθεια σε άπορους κι άρρωστους μαθητές και δώρα σε γηροκομείο.

Τό Δημ. Σχολ. Καλαμώνας Δράμας χρή-ματα σε πολύτεκνους.

Τό Δημ. Σχολ. Κουβουκλίων Σεργών βοή-θεια σε θύματα θεομηνιών.

Τό Δημ. Σχολ. Μετοχίων Σεργών είδη βοη-θείας σε γηροκομείο.

Τό 14ο Δημ. Σχολ. Σεργών δώρα σε μι-κρούς μαθητές.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Σιδηροκάστρου Σιντικής δώρα σε γηροκομείο.

Τό Α' Δημ. Σχολ. Προσοτσάνης Κ. Νευρο-κοπίου ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Λεπτοκαρυάς Βροσίνης Ήπειρου και Πηγών Δράμας.

Τό Δημ. Σχολ. Πευκοδάσους Κιλκίς δώρα σε άπορα κι άρρωστα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Χέρσου Κιλκίς βοήθεια σε υπερήλικες.

Τό Δημ. Σχολ. Στάθης Παιονίας βοήθεια σε άπορες οικογένειες.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Βέροιας 7.000 δρχ. στον έρανο υπέρ της Έξωτερικής Ίεραποστολής.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Έδεσσας χρήματα ρουχι-σμό και γραφ. ύλη σε 4 πολύτεκνες και άπορες οικογένειες του Ν. Πέλλας.

Τό Δημ. Σχολ. Άρνίεσσας Έδεσσας χρή-ματα σε άπορα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Λιπαρού Έδεσσας βοήθεια σε πολύτεκνους.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Κρύας Βρύσης Έδεσσας 2.500 δρχ. για σπουδές μαθητή και χρήματα αγιά θεραπεία μαθητή.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Νάουσας δώρα στους άσθενείς του Νοσοκομείου της πόλεως, 2.000 δρχ. σε λογαριασμό άσθενούς, 500 δρχ. άξιας τρόφιμα στον έπιστάτη του σχολείου, 1000 δρχ. σε άπορη οικογένεια, 1000 δρχ. στο όρ-φανοτροφείο «Όσιος Θεοφάνους» και 6.200 δρχ. στον Ε.Ε.Σ.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Νάουσας 22.000 δρχ. για θεραπεία άρρωστου μαθητή στο έξωτερικό.

Τό Δημ. Σχολ. Κορυφής Ήμαθίας βοήθεια σε 4 όρφανά.

Τό Δημ. Σχολ. Έξαπλατάνου Άλμωπίας δέματα σε φρουρούς συνόρων.

Τό 13ο Δημ. Σχολ. Κατερίνης 3.500 δρχ. σε γηροκομείο.

Τό Δημ. Σχολ. Μηλέας Πιερίας 850 δρχ. σε όρφανοτροφείο.

Τό Δημ. Σχολ. Μ. Γέφυρας Πιερίας δώρα σε άπορους μαθητές.

Τό 3ο Δημ. Σχολ. Καστοριάς δώρα σε άκρι-τικά φυλάκια και σχολ. είδη σε φτωχούς μαθη-τές.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Καστοριάς δέματα σε πο-λυμελείς οικογένειες.

Τό Δημ. Σχολ. Λαχανοκήπων Νεστορίου δώρα σε φυλάκιο.

Τό Δημ. Σχολ. Άργίου Κοζάνης χρήματα και ρούχα σε όρφανά.

Τό Δημ. Σχολ. Άγίου Νικολάου Σταγειρών βοήθεια σε άνάπηρο.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Γιαννιτσών 1000 δρχ. στο όρφανοτροφείο της Πόλεως.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Άριδαίας βοήθεια σε φυ-λάκιο και όρφανοτροφείο.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης 5.000 δρχ. υπέρ του Ε.Ε.Σ.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Συκεών Θεσ/νίκης 2.100 δρχ. στον Ε.Ε.Σ.Ν. Θεσ/νίκης.

ΘΡΑΚΗ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Θηλ. Όρεστιάδας, δώρα στο Δημ. Σχολ. Άμμόβουνου.

Τό Γυμν. Σουφλίου δώρα σε στρατιωτικά φυλάκια.

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ξάνθης χρήματα και γλυκά σε γηροκομείο.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Ξάνθης δώρα σε άπορες οικογένειες.

Τό Α' Δημ. Σχολ. Ξάνθης δέματα σε πρόσ-φυγες μαθητές της Κύπρου, τρόφιμα και ρούχα σε άνάπηρο παιδί χωριού της περιοχής.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Ξάνθης δώρα σε όρφα-νοτροφείο.

Τό 9ο Δημ. Σχολ. Ξάνθης δώρα σε γηροκο-μείο.

Τό Δημ. Σχολ. Ν. Κεσάνης Ξάνθης βοήθεια σε οικογένειες πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Τοξοτών Ξάνθης δέματα σε πολύτεκνους.

Τό Δημ. Σχολ. Φελώνης Ξάνθης γραφ. ύλη σε όρφανοτροφείο.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Κομοτινής δώρα σε γηρο-κομείο.

Τό Πρότ. Δημ. Σχολ. Ζαριφείου Παιδαγ. Άκαδ. Άλεξανδρούπολης, βιβλία, χρήματα και παιχνίδια σε άρρωστα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Πραγγίου Διδυμοτείχου βοήθεια στους σεισμοληκτικούς της Θεσ/νί-κης.

Τό Δημ. Σχολ. Σιτοχωρίου Διδ/τείχου δώρα σε άπορους μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Σοφικού Διδ/τείχου δώρα σε άκριτικά φυλάκια.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Όρεστιάδας δώρα σε άκριτικά φυλάκια.

Τό Δημ. Σχολ. Πετρωτών Όρεστιάδας δώρα σε άκριτικά φυλάκια.

Τό Δημ. Σχολ. Φυλακίου Όρεστιάδας ιμα-τισμό σε άπορο μαθητή.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Γυμνάσια:

Τό Γυμν. Μεσσηνίας 2.000 δρχ. στο Βρεφο-κομείο Καλαμάτας.

Τό Γυμν. Θηλ. Καλαμάτας παιχνίδια, γλυκά, ρούχα και 5 κιβώτια γάλα στο Βρεφο-κομείο της πόλεως, τρόφιμα σε 3 οικογένειες

Τό Δημ. Σχολ. Καθασιών Ήλειας 300 δρχ. στο Σύλλογο πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Άρχαίας Όλυμπίας Πύργου είδη ιματισμού και υποδήσεως σε μαθητές όρεινών χωριών.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Καλαμάτας βοήθεια σε ιδρύματα.

Τό Γυμν. Άρρ. Αιγίου δέματα σε άπορες οικογένειες.

Τό Γυμν. Άστρους Κυνourίας ρούχα, παι-χνίδια και βιβλία άξιας 11.500 δρχ. σε μαθητές

Τό Μικτό Γυμν. Άργους χρήματα σε άπο-ρες οικογένειες, 7.500 δρχ. στην Έξωτ. Ίερα-ποστολή, και 3 δέματα με γραφ. ύλη σε μαθη-τές χωριών.

Τό Γυμν. Άρρ. Άργους χρήματα σε μαθη-τές και δώρα σε φυλακισμένους.

Τό Γυμν. Λεβιδίου Άρκαδίας σχολ. είδη και γλυκίσματα σε 2 Σχολεία.

Τό Γυμν. Θηλ. Άμαλιάδας δώρα και γλυκί-σματα στο «Καρακάνειον» Οικοτροφείο άπόρων κοριτσιών.

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Πάτρας τρόφιμα και γλυκά σε ίδρυμα.

Τό 10ο Δημ. Σχολ. Πάτρας 8.000 δρχ. σε κοινωφελή Ίδρύματα και 4.000 δρχ. σε άρρω-στη μαθήτρια.

Τό 12ο Δημ. Σχολ. Πάτρας χρήματα σε ιδρύματα.

Τό 20ο Δημ. Σχολ. Πάτρας χρήματα και ιματισμό σε φτωχές οικογένειες και ιδρύ-ματα.

Τό 47ο Δημ. Σχολ. Πάτρας 6.000 δρχ. σε όρφανοτροφείο και γηροκομείο.

Τό 49ο Δημ. Σχολ. Πάτρας 20 δέματα με γραφ. ύλη και βιβλία σε όρφανοτροφείο της πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Ματαράγκας Πάτρας δώρα στο όρφανοτροφείο της πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Άνω Άλίσσου Πάτρας 1000 δρχ. για θεραπεία μικρού παιδιού στο έξωτε-ρικό.

Τό Δημ. Σχολ. Ρίου Πάτρας δώρα σε άπο-ρους μαθητές.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Αιγίου Αιγιαλείας γραφ. ύλη σε άπορους συμμαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Συλβαίνωτων Αιγιαλείας βοήθεια σε άπορους συμμαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Βαλμυτικών Αιγιαλείας 500 δρχ. στο σύλλογο πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Μελισίων Αιγιαλείας βοήθεια σε υπερήλικες.

Τό Δημ. Σχολ. Μοναστηρίου Αιγιαλείας βοήθεια σε υπερήλικες.

Τό Δημ. Σχολ. Ροδοδάφνης Αιγιαλείας γραφ. ύλη και δώρα σε άπορα παιδιά.

Τό 3ο Δημ. Σχολ. Μεσσηνίας γραφ. ύλη και δώρα σε άπορους, τρόφιμα στο Όρφα-νοτροφείο Καλαμάτας.

Τό Δημ. Σχολ. Περιβολακίων Μεσσηνίας 550 δρχ. και 150 αυγά σε Ίδρύματα Καλαμά-τας.

Τό Δημ. Σχολ. Θούριας Μεσσηνίας τρόφιμα άξιας 2.500 δρχ. σε άσυλο ανιάτων.

Τό Β' Δημ. Σχολ. Πύργου Ήλειας βιβλία, γραφ. ύλη, παιχνίδια και είδη υποδήσεως στο Δημ. Σχολ. Φανουρίου Όλυμπίας.

Τό Δημ. Σχολ. Καθασιών Ήλειας 300 δρχ. στο Σύλλογο πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Άρχαίας Όλυμπίας Πύργου είδη ιματισμού και υποδήσεως σε μαθητές όρεινών χωριών.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Καλαμάτας βοήθεια σε ιδρύματα.

Τό 3ο Δημ. Σχολ. Καλαμάτας χρήματα και δώρα σε φτωχούς.

Τό 9ο Δημ. Σχολ. Καλαμάτας 3.000 δρχ. σε άσυλο και βοήθεια σε 2 οικογένειες.

Τό 11ο Δημ. Σχολ. Καλαμάτας χρήματα και τρόφιμα σε άπορους.

Τό 14ο Δημ. Σχολ. Καλαμάτας τρόφιμα σε φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Τό Δημ. Σχολ. Βουτιανών Σπάρτης χρή-ματα σε σύλλογο πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Άγίων Άναργύρων Λακε-δαίμονος 200 δρχ. σε Σύλλογο πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Άγίου Ίωάννη Λακεδαίμο-νος σχολ. είδη σε άπορους.

Τό Δημ. Σχολ. Καλογωνιάς Λακεδαίμονος χρήματα σε νοσοκομείο της Θεσ/νίκης.

Τό Δημ. Σχολ. Λευκοχωρίου Λακεδαίμονος δέματα σε σχολεία της Κύπρου.

Τό Δημ. Σχολ. Βεργαδέικων Λακεδαίμονος 150 δρχ. στον Ε.Ε.Σ.

Τό Δημ. Σχολ. Φλωμοχωρίου Λακωνικής βοήθεια σε πολύτεκνους.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Άμαλιάδας άνά 500 δρχ. σε δύο μαθητές, που οι γονείς τους σκοτώθη-καν σε δυστύχημα.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Φιλιατρών 200 δρχ. στον έρανο της δραχμής, 700 δρχ. άξιας τρόφιμα σε άπορη οικογένεια και παιχνίδια από τους μαθητές της Στ' τάξεως στο Δημ. Σχολ. Πλά-της.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Λεχαινών, δέματα σε φτωχές οικογένειες της πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Ζεμενού Σικυώνος δώρα στο όρφανοτροφείο Σικυώνος.

Τό Δημ. Σχολ. Θροφαρίου Σικυώνος βοή-θεια σε πολύτεκνους και φτωχούς.

Τό Δημ. Σχολ. Μουλκίου Σικυώνος είδη άξιας 3.000 δρχ. σε όρενά χωριά.

Τό Δημ. Σχολ. Στενού Σικυώνος βοήθεια σε φτωχούς.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Μεγαλοπόλεως Άρκα-δίας δώρα σε άπορα και άρρωστα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Λεωνιδίου Άρκαδίας 1.750 δρχ. στον αντικαρκινικό έρανο.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Κρανιδίου 1500 δρχ. σε άπορα παιδιά.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Κρανιδίου χρήματα σε άπορα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Δερβενίου είδη ρουχισμού, υποδήσεως, γραφ. ύλης και τρόφιμα 2.500 χιλ/μα σε χωριά της περιοχής Γρανίτσας Εύ-ρυτανίας, 24.700 δρχ. σε κάρτες της UNICEF, 2.000 δρχ. στον έρανο της αγάπης και 2.597,50 στον έρανο της δραχμής.

Τό Δημ. Σχολ. Κεντρικού 500 δρχ. στην Ένωση Πολυτέκνων.

Τό Δημ. Σχολ. Άγίου Κων/νου Μαντινείας δέματα με δώρα σε Γηροκομείο.

Τό Δημ. Σχολ. Μαραθόπολεως Τριφυλίας λάδι σε όρφανοτροφείο.

Τό Δημ. Σχολ. Σκορτσινού Μεγαλοπόλεως βοήθεια σε οικογένεια πολυτέκνων.

30

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
Γραφεία Συντάξεως: 'Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 88 32 351

Α' Περίοδος 1924-1941 - Β' Περίοδος Έτος 35ο - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1980 ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 7

Επιτροπή συντάξεως του Περιοδικού

ΧΑΡ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, Π. ΤΣΑΚΡΗΣ,
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΣΩΗΣ ΠΑΚΟΥΜΗΣ
Σύμβουλος για την επιμέλεια της ύλης
ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Επιμέλεια σελιδοποίησης ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις σύμφωνα με το Ν.Δ. 346/69 άρθρο 2:
ΞΕΝΟΦ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ
Δημ. Γούναρη 9 - 'Αγ. Παρασκευή

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10 - Έτησία συνδρομή: Έσων. Δρχ. 80 - Έξων. £ 2 ή § 4

ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλούμε θερμά α) όσους καθυστερούν το χρέος τους στο περιοδικό να φροντίσουν το συντομότερο για την εξόφλησή του, β) τα έμβασματα να γίνονται άπρόσωπα: Ε.Ε.Σ.Ν., 'Αλκιβιάδου 4, 'Αθήνας.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γ. ΑΘΑΝΑΣ: 'Ακαδημαϊκός
Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Καθηγητής της
Παντείου 'Αν. Σχ. 'Επιστημών
Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδη-
μαϊκός
Β. ΚΟΥΡΙΑΣ: Καθηγητής Πανεπιστη-
μίου 'Αθηνών

Γ. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ: Γεν. Διευθυντής
'Υπουργ. Πολιτισμού και 'Επιστημών
ΟΡ. ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ: Όμοτ. Καθηγητής
Πανεπιστημίου 'Αθηνών
Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ: 'Ακα-
δημαϊκός
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδημαϊκός
ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ: 'Ακαδημαϊκός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CONTENTS

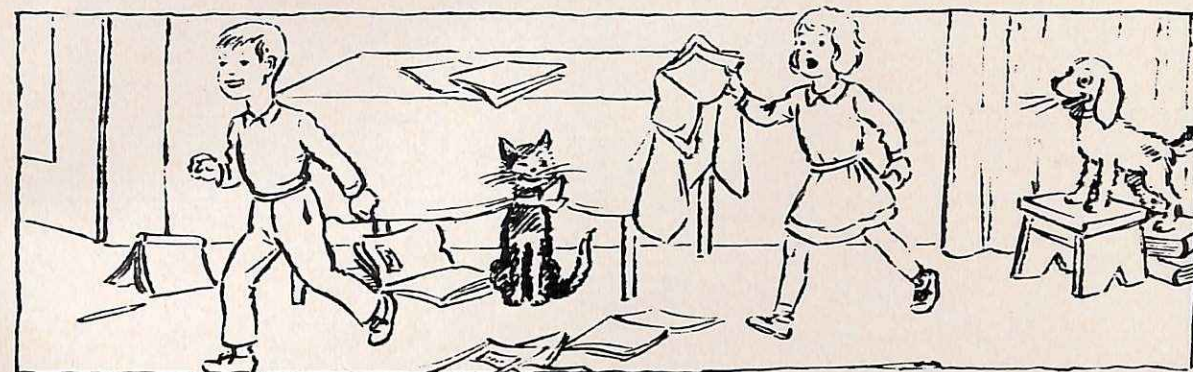
Π. ΔΕΛΤΑ: 'Ανάσταση	σελ. 1
Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τοιχογραφίες του Πρωτάτου	3
Δ. ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ένας μεγάλος Φιλέλληνας συγ- γραφέας	4
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: Τό άκατάδεχτο παιδί	5
Ο. ΛΟΥΡΙΔΗ: Τό «πιστεύω» μου	6
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ: Τό μυστικό του Δία	8
Σ. ΝΙΝΙΚΑ: Ό ψυχικός κόσμος των άρρένων εφήβων	10
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα	11
Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Από τον κόσμο των φυτών	12
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ό γερανός	13
Ι. ΠΟΛΕΜΗ, Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιήματα	14
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.	15
Χ.: Ό μεταμορφωμένος βάτραχος	16
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Έρυθροσταυρικές ειδήσεις	20
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	30
Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ: Οί κρυμμένοι θησαυροί	31

P. DELTA: Resurrection	σελ. 1
Z. PAPANTONIOY: Frescos in Athos Mountain	3
D. SIATOPOULOS: A Great Philhellene Writer	4
A. KARANTONIS: The Disdainful Child	5
O. LOYRIDIS: My Gredo	6
A. VARELLA: Zeus Secret	8
S. NINIKAS: The Young Men's Psychic World	10
Th. KONSTANTINOU: Poem	11
M. PAPAVALIIOU: From the Plants World	12
Ni. DIMITROKALIS: The Crane	13
J. POLEMI, S. PANAGIOTOPOULOS: Poems	14
FROM THE HELLENIC RED CROSS JUNIORS	15
ACTIVITIES	16
X.: The Transformed Frog	20
EDITORIAL RED CROSS NEWS	20
READERS' COLLABORATION	30
R. STEVENSON: The Treasure Island	31

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ είναι αντίγραφο χειρογράφου του εκλεκτού ζωγράφου Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.
εὐγενική προσφορά του οίκου «'Αστήρ» των κυρίων ΑΛ. & ΕΥ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

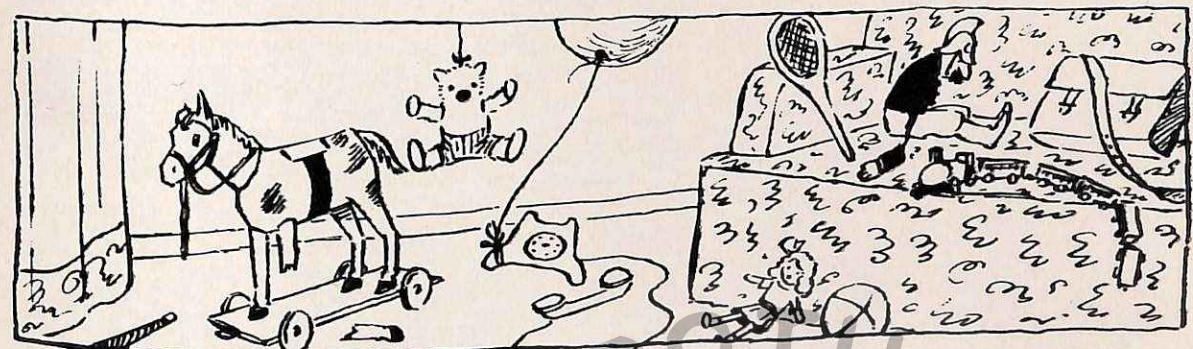
Μὴν εἰσάστε ἀκατάστατα, παιδιά μου!

Τοῦ Α. ΒΩΤΤΗ

Ἡ Κατινούλα καὶ ὁ Λελές, νά, μόλις θά διαβάσουνε,
πετοὺν βιβλία καὶ λουπά ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ὅπως τῦχει.

Ὅμως, ἐκτός ἀπ' τοὺς γονεῖς πού θά τὰ καταδιάσουνε,
τά περιγελά κ' ἡ γάτα τους κι ὁ σκύλος ξεροθήχει...

Μά καί μέ τὰ παιχνίδια τους κάνουν κ' οἱ δύο τὰ ἴδια.
Σάν θαρεθοῦν τὰ πατατοῦν,
σωρό - κουβάρι τὰ πετοῦν
κ' ἔχουν παράπονα πικρά μαζί τους τὰ παιχνίδια.

Ἐμ πῶς κι αὐτά τὰ δύστυχα ν' ἀναπαυθοῦν μποροῦνε,
ριγμένα ἔτσι ανάκατα, σωροκουβαρισμένα;
Κι ἄσε πού, ὅπως τὰ πετοῦν, πολλές φορές χτυποῦνε,
πληγώνονται καὶ πού καὶ πού... ψοφάει καὶ κανένα.

Κ' ἡ νόνα τους: «Κοιτᾶτε ἐδῶ. Νά, μόλις θά διαβάσετε,
πρέπει βιβλία καὶ λουπά ἔτσι νά τὰ σπθᾶσετε.
Κι ἀφοῦ, παιδιά μου, παίξετε, νά τὰ τοποθετεῖτε
μέ τάξη τὰ παιχνίδια σας. Μὴν τό παραμελεῖτε.

«Μά κι ἀπάνω σας ἐπίσης νάστε νοικοκυρεμένα.
Καθαρὰ, καλοπυμένα, μά καὶ καλοχτενισμένα.
Ἔτσι μπράβο! Καὶ γιὰ πάντα νά θυμᾶστε δίχως ἄλλο,
πῶς ἡ ἀκαταστασία εἶν' ἐλάττωμα μεγάλο».

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

στὰ περίπτερα

Κάθε τεύχος μιά ολόκληρη εικονογραφημένη ιστορία

Τά ωραιότερα παραμύθια από όλο τον κόσμο ζωντανεύουν στις σελίδες
των ΜΙΚΡΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ